

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

8 oktober 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET AFSCHAFFING GOEDKEURINGSTOEZICHT BESLISSINGEN INTERCOMMUNALE
VERENIGINGEN INZAKE INFORMATISERING DIENSTEN

DECREET NATUURBEHOUD EN NATUURLIJK MILIEU

MONDELINGE VRAGEN

Inhoud

Nr. 5

Woensdag 8 oktober 1997
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Voorstellen van decreet	
Indiening en verwijzing	1
Voorstellen van resolutie	
Indiening en verwijzing	1
Wijzigingen in verwijzing naar commissie	1
Voorstel tot wijziging van het reglement	
Indiening en verwijzing	2
Voorstel van motie	
Indiening en verwijzing	2
Verslagen	
Indiening	2
Voorontwerp van decreet	
Indiening	2
Voorstellen van normatieve rechtshandelingen van de EG	
Indiening	2
Mededeling van de Vlaamse regering	
Indiening	3
Moties van gemeenten	
Indiening	3
Mededelingen van de SERV	
Indiening	3
Jaarverslagen	
Indiening	3
Kennisgevingen van het Arbitragehof	
Indiening	4
Ontwerp van decreet houdende afschaffing van het goedkeuringstoezicht op de beslissingen van de intercommunale verenigingen inzake de informatisering van hun diensten – 623 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	4
Sprekers : de heren Herman De Loor, verslaggever, Herman Candries en minister Leo Peeters	
Artikelsgewijze bespreking	5

Ontwerp van decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

– 690 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 13

Algemene bespreking	6
Sprekers : de heren Frans Wymeersch, Bruno Tobback, verslaggever, Dirk Van Mechelen, Leonard Quintelier, Georges Beerden, Johan Malcorps, Johan Sauwens, Patrick Lachaert en minister Theo Kelchtermans	
Artikelsgewijze bespreking	28
Regeling van de werkzaamheden	61
Bijlage	
Mondelinge vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de Franse vertalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in de faciliteitengemeenten	64
Mondelinge vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het Maasdijkenplan	66
Mondelinge vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de timing inzake de beslissing tot aanleg en bouw van de containerkade en het getijdendok in de Waaslandhaven	67
Mondelinge vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de samenstelling van de gemeentelijke milieuraden	68
Mondelinge vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de meetresultaten van zwaveldioxide en vluchtige organische stoffen in Doel	70
Mondelinge vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de voordracht van een bestuurder bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening	73
Mondelinge vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het belang van natuurontwikkeling bij de bouw van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde	74
Mondelinge vraag van de heer Bruno Tobback tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de bestemming van het militaire domein Meerdaal	75
Mondelinge vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het Sectoraal Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen	77
Mondelinge vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over een vergunning voor het verbranden van toxisch afval in de Waalse gemeente Visé	78
Mondelinge vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de sanering van het Tuca-stort in Turnhout	80
Mondelinge vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het gebruik van sokkelwater door particulieren en landbouwbedrijven	81
Mondelinge vraag van mevrouw Gerda Raskin tot de heer Eric van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de inplanting van Radio 2 Vlaams-Brabant	83

VOORZITTER : De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

- Leo Cannaerts : buitenslands ;
 Gerda Raskin : ambtsverplichtingen ;
 Luk Van Nieuwenhuysen : familieverbindingen.

VOORSTELLEN VAN DECREET**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heren Jacky Maes en André Van Nieuwkerke houdende oprichting van een verwervingsinstrument voor de maritieme duinen
 – 760 (1997-1998) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.
- Voorstel van decreet van mevrouw Gerda Raskin, mevrouw Nelly Maes en de heer Chris Vandebroek houdende het invoeren van een Bijzondere Tegemoetkoming voor Gezinnen met kinderen (BTG)
 – 762 (1997-1998) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.
- Voorstel van decreet van de heren Carl Decaluwé, Eddy Schuermans en Michel Doomst houdende wijziging van de decreten betreffen-

de de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995
 – 763 (1997-1998) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Mediabeleid.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heren Jos Geysels, Karel De Gucht, Jef Sleenckx, mevrouw Nelly Maes en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis betreffende de solidariteit tussen Noord en Zuid
 – 756 (1997-1998) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.
- Voorstel van resolutie van de heer Peter De Ridder betreffende de integratie van verkeersopvoeding en -opleiding in het onderwijs
 – 761 (1997-1998) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.

Wijzigingen in verwijzing naar commissie

- Voorstel van resolutie van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis en mevrouw Nelly Maes betreffende het opstellen van een morele code voor Vlaamse exportsteun
 – 410 (1996-1997) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden (voorheen verwezen naar de Commissie voor Werkgelegenheid en Economische Aangelegenheden).
- Voorstel van resolutie van de heren Bart Vandendriessche, Hugo Van Rompaey, Herman De Loor en René Swinnen betreffende de dringende noodzaak om maatregelen te treffen tot financiering van de toepassing van de CAO-Kelchtermans voor alle personeelsleden in plaatselijke overheidsdiensten
 – 686 (1996-1997) – Nr. 1.
 Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en

Voorzitter

Huisvesting (voorheen verwezen naar de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken).

VOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET REGLEMENT**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel tot wijziging van het Reglement werd ingediend :

- Voorstel van de heren Herman Suykerbuyk, Freddy De Vilder en Paul Van Grembergen tot wijziging van artikel 26 van het Reglement van het Vlaams Parlement
– 758 (1997-1998) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Reglement en Samenwerking.

VOORSTEL VAN MOTIE**Indiening en verwijzing**

De voorzitter : Het volgende voorstel van motie werd ingediend :

- Voorstel van motie houdende voorlopige regeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1996
– 22 (1996-1997) – Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin uitgebracht door de heer Jos Stassen over het voorstel van decreet houdende regeling van de beroepsprocedure tegen de beslissingen genomen door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap
– 687 (1996-1997) – Nr. 3.
- Verslag namens de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken uitgebracht door mevrouw Mieke Van Hecke over de hoorzitting over het jaarverslag 1996 van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap
– 757 (1997-1998) – Nr. 1.
- Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid uitgebracht door de heer André Van Nieuwerkerke over de gedachtewisseling over de resolutie van 30 april 1997 betreffende de werkgelegenheid in Vlaanderen
– 759 (1997-1998) – Nr. 1.

VOORONTWERP VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter : Het volgende voorontwerp van decreet werd ingediend :

- Voorontwerp van decreet houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn
(VR. 32/1996-1997)

Dit voorontwerp van decreet ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

VOORSTELLEN VAN NORMATIEVE RECHTSHANDELING VAN DE EG**Indiening**

De voorzitter : De volgende voorstellen van normatieve rechtshandeling van de EG werden ingediend :

Voorzitter

- Voorstel van richtlijn van de Raad betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (EG 13/1996-1997).
- Voorstel van richtlijn van de Raad betreffende de vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen (EG 14/1996-1997).
- Verdragsontwerp van Amsterdam houdende de wijziging van het Verdrag betreffende de Europese Unie, de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijhorende akten (EG 1/1997-1998).
- Voorstel van verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1210/90 van 7 mei 1997 inzake de oprichting van het Europees Milieuoagentschap en het Europees milieuobservatie- en informatienetwerk (EG 2/1997-1998).

Deze voorstellen van normatieve rechtshandeling van de EG liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELING VAN DE VLAAMSE REGERING**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de Vlaamse regering werd ingediend :

- Uitvoeringsstand van de begroting en de schatkistoestand van de Vlaamse Gemeenschap, toestand op 31 augustus 1997. (DOC 97/129).

Deze mededeling van de Vlaamse regering ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MOTIES VAN GEMEENTEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende moties van gemeenten werden ingediend :

- Motie van de gemeente Damme betreffende de intrekking van de omzendbrief van 1 oktober 1975 inzake de oprichting van constructies ter vervanging van door brand of storm vernielde eigendommen, goedgekeurd door de gemeenteraad op 28 augustus 1997 (DOC 97/125) ;
- Motie van de gemeente Heusden-Zolder tegen de inplanting van een afvalverbrandingsoven door de NV Remo, goedgekeurd door de gemeenteraad op 28 augustus 1997 (DOC 97/126).

Deze moties van gemeenten liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

MEDEDELING VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)**Indiening**

De voorzitter : De volgende mededeling van de SERV werd ingediend :

- Verklaring van de Vlaamse sociale partners van 19 september 1997 (DOC 97/127).

Deze mededeling van de SERV ligt ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

JAARVERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter : De volgende jaarverslagen werden ingediend :

Voorzitter

- Jaarverslag 1996 van het MINA-fonds (DOC 97/128).
- Jaarverslag 1996 van Export Vlaanderen – Vlaamse openbare instelling voor exportpromotie (DOC 97/130).

Deze jaarverslagen liggen ter inzage op het Secretariaat van het Vlaams Parlement, afdeling Decreetgevend Secretariaat.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF**Indiening**

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het Secretariaat van het Parlement, Afdeling Decreetgevend Secretariaat :

- Rolnummer 1134 ;
- Rolnummer 1144 ;
- Rolnummer 1138 ;
- Rolnummer 1135 ;
- Rolnummer 1145 ;
- Rolnummer 1149 ;
- Rolnummer 1147.

ONTWERP VAN DECREET houdende afschaffing van het goedkeuringstoezicht op de beslissingen van de intercommunale verenigingen inzake de informatisering van hun diensten – 623 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende afschaffing van het goedkeuringstoezicht op de beslissingen van de intercommunale verenigingen inzake de informatisering van hun diensten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Loor, verslaggever, heeft het woord.

De heer Herman De Loor, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting besprak op 2 juli 1997 het ontwerp van decreet houdende afschaffing van het goedkeuringstoezicht op de beslissingen van de intercommunale verenigingen inzake de informatisering van hun diensten.

In zijn toelichting stelde de minister dat dit ontwerp van decreet ertoe strekt het toezicht te verlichten op alle verrichtingen betreffende de aankoop, de huur of de financieringshuur van materieel voor informatieverwerking en de levering van toepassingsprogramma's van diensten op dat gebied, uitgevoerd voor rekening van onder meer de intercommunale verenigingen.

Tijdens de algemene bespreking merkte een lid op dat dit ontwerp van decreet enkel van toepassing is op de intercommunales waarvan het werkingsgebied binnen het Vlaams Gewest valt. Dit betekent dat het niet van toepassing is op de gewestgrensoverschrijdende intercommunales en uiteraard ook niet op de Brusselse intercommunales.

In het advies van de Raad van State werd gesuggered deze aangelegenheid ook in de gewestgrensoverschrijdende intercommunales te regelen via een samenwerkingsprotocol. De minister bevestigde dat er zal worden aangedrongen op een dergelijk samenwerkingsprotocol van zodra het decreet is goedgekeurd door het Vlaams Parlement. We hopen dat dit deze namiddag het geval zal zijn.

Een ander lid sprak de hoop uit dat de minister verdere stappen zal zetten voor de verlichting van het toezicht, zeker voor het toezicht van de gouverneur en de bestendige deputaties. De minister verklaarde zich bereid een overzicht te bezorgen van de recente initiatieven die op het vlak van de versoepeling van het toezicht reeds zijn genomen, zodat het toezicht minimaal zal zijn.

Ten slotte wil ik erop wijzen dat dit ontwerp van decreet met unanimititeit werd aangenomen, hetzij met tien stemmen.

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer Herman Candries (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit decreet is een logisch gevolg van de staatsvormingen van 1980

Candries

en volgende jaren. Het draagt de controlebevoegdheid aan Vlaamse instanties over. Ik wilde het even hebben over de symbolische betekenis hiervan voor mij. De wetgeving die men hier heeft afgeschaft dateert van het midden van de jaren zeventig. Die periode werd gekenmerkt door grote achterdocht voor alles wat informatica was. Men kende dat niet en wie er iets van af wist, werd door sommigen met eerbied, maar door anderen met achterdocht benaderd : wat doet men allemaal achter onze rug, zaken die wij niet begrijpen, zo leek men te denken. Er is ondertussen enorm veel gebeurd. Er is een mentaliteitswijziging totstandgekomen. We zouden de indruk kunnen krijgen dat we op het goede spoor zitten op het vlak van informatisering, dat we daar nu zelfs toezicht op hebben. Toch waarschuw ik : we hebben nog steeds problemen met het invullen van de opdrachten voor en de mogelijkheden van informatisering vandaag. Er zijn hieromtrent grotere inspanningen nodig op school en qua permanente vorming. De boodschap voor mij bestaat er dan ook in dat, om informatica een kans te geven, grotere inspanningen vereist zijn.

Ik gebruik en misbruik deze gelegenheid, mijnheer de minister, om ook aandacht te vragen voor het soms vergaande gebrek aan interactie inzake beslissingen die worden getroffen. De informatica kan een instrument zijn dat toelaat de gevolgen van een beslissing op een bepaald veld te zien met betrekking tot andere velden, die daar op het eerste zicht niets mee te maken hebben. Willen we ernstig plannen, over departementsmuurtjes heen kijken, en dus een succesvol algemeen beleid voeren, dan zullen we ook binnen de overheid moeten leren in netwerken te werken. Dit is een oproep om, ten eerste, meer aandacht te besteden aan informaticavorming en, ten tweede, de mogelijkheden van de informatica van vandaag – en zeker die van morgen – aan te wenden om de interactie tussen activiteiten en beslissingen over de departementen heen meer op de voorgrond te brengen. We moeten daaraan werken met het oog op de mogelijkheden van netwerken en zodoende meer synergie mogelijk maken. Zo kunnen de uitgaven van de overheid meer renderen dan vandaag. Dit is een kans op enorme besparingen zonder een frank van de begroting af te nemen. We kunnen het rendement van de beslissingen die we nemen en van de inspanningen die men doet enorm opdrijven. We moeten dit instrumentarium leren gebruiken en het integreren. We moeten het in netwerken onderbrengen. Ik geloof dat op die manier de toe-

komst van onze overheidsinstellingen meer kansen krijgt.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Mijnheer de voorzitter, ik antwoord heel kort. Ik denk dat de heer Candries een terechte bekommernis geuit heeft in het kader van dit ontwerp van decreet. Dit ontwerp heeft precies de bedoeling om de logge procedure, met betrekking tot het toezicht bij de invoering van informatica en waarbij men het veel heeft over betutteling van de lokale besturen en de intercommunales, af te schaffen en de lokale autonomie te laten spelen. Ook uw bekommernis inzake het aspect vorming. De administratie van Binnenlandse Aangelegenheden probeert daarvoor tijd vrij te maken, maar het is tegelijkertijd ook een bekommernis van andere departementen. Ik kan alleen maar uw visie over optimaal rendement heel sterk bijtreden. We zullen dan ook proberen er werk van te maken.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende afschaffing van het goedkeuringstoezicht op de beslissingen van de intercommunale verenigingen inzake de informatisering van hun diensten.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Artikel 34, § 5, van de wet van 23 december 1974 betreffende de budgettaire voorstellen 1974-1975 is, wat het Vlaamse Gewest betreft, niet van toepassing op de verenigingen van gemeenten tot nut van het algemeen.

– *Aangenomen.*

Voorzitter

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu – 690 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 14

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, ik stel voor om de vergadering even te schorsen teneinde de minister in staat te stellen dit parlementair halfroond te vervoegen.

De voorzitter : De minister is op komst. We kunnen beginnen met de verslaggeving. Indien de minister niet aanwezig is bij het begin van de interventies, zal ik de vergadering op dat ogenblik schorsen.

De heer Tobback, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bruno Tobback, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb de indruk dat we voor een korte discussie staan. De belangstelling voor het verslag doet me vermoeden dat de belangstelling voor het debat niet groot zal zijn.

De heer Dirk Van Mechelen : Kwantiteit is niet altijd hetzelfde als kwaliteit.

De heer Bruno Tobback : Ik reken daarop.

Dit ontwerp van decreet werd in de commissie besproken na een reeks hoorzittingen waarover ik geen verslag uitbreng. Het werd ook behandeld samen met een voorstel van decreet van de heer Sauwens in verband met regionale landschappen, en van mevrouw Dua in verband met de wijziging van het bosdecreet. De commissie heeft beslist om

de bespreking van deze twee decreten los te koppelen van dit ontwerp van decreet.

Na een uiteenzetting van de minister over de inhoud en de krachtlijnen van het ontwerp van decreet – hiervoor verwijs ik naar de tekst van het verslag – werd tijdens de algemene bespreking de doelstelling door niemand betwist. Er werd beaamd dat er ter vervanging van de bestaande wet nood is aan een vernieuwd decreet op het natuurbehoud.

De heer Malcorps en mevrouw De Maght merkten op dat het gebied dat voor een actief beleid in aanmerking komt, beperkt is. Beiden bekritiseerden het feit dat van de groene hoofdstructuur die onder een vorige minister werd ontworpen, weinig overblijft. Ze haalden aan dat in vergelijking met omliggende landen als Nederland of Duitsland, de oppervlakte natuurgebied die in Vlaanderen kan worden beschermd, klein is.

De heer Malcorps was ook van mening dat het moeilijk zou zijn een aantal internationale en Europese verplichtingen na te komen omdat de link tussen deze gebieden en de gewestplannen waarop het huidig gebiedsgericht beleid is gebaseerd, niet voldoende duidelijk en correct is.

In de discussie over de artikels kwam de beperkte rol van de gemeenten aan bod. Dat was volgens mevrouw De Maght een hiaat.

In de daaropvolgende artikelsgewijze bespreking werd zeer weinig gediscussieerd over de algemene opzet en de inhoud van de voorgestelde instrumenten voor natuurbehoud en het beleid inzake natuurbescherming en -herstel. Er werd gediscussieerd over de impact van een aantal procedures, de gevolgen daarvan en vooral over de afbakening. Het ging over de procedures inzake het voorkeepsrecht en de koopplicht, en de beheersovereenkomsten.

Een aantal collega's in de commissie hadden bijzonder veel aandacht voor de bescherming van de rechten van de privé-eigenaar, en voor de zorg om de juiste weg te vinden tussen de bescherming van het algemeen belang en van het privé-vermogen. Concrete punten die aan bod kwamen, zijn het verband met de procedures uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, de mogelijkheid om reservaten te blijven erkennen en – op aanzet van mevrouw Merckx – het probleem van de misschien ontoereikende precisie van de strafbepalingen.

Tobback

Er werd artikelsgewijs gediscussieerd en onder meer aan het statuut van de Hoge Raad voor Natuurbehoud werden aanpassingen aangebracht. Het gaat hier om een raad van deskundigen, veeleer dan om een raad waar belangengroepen en belangenverdediging aan bod moeten komen.

Zeer veel aandacht werd besteed aan artikel 9 van het voorliggende decreet, dat beoogt een aantal specifieke sectorale belangen te beschermen. Sommige collega's wensten dit artikel volledig te laten verdwijnen, anderen wensten het daarentegen uit te breiden. Na een amendement van de heren Beerden en Van Looy om het artikel uit te breiden, werd dit artikel bij de eerste lezing uit het decreet gestemd.

Inzake het gebiedsgericht beleid was er zeer veel discussie over de beperking van het aantal hectaren gebied dat hiervoor in aanmerking kwam en over de procedure van afbakening. Het ging vooral over de nood om de procedure te koppelen aan de procedures van gewestplanwijziging naar aanleiding van het RSV.

Bijzonder veel aandacht kregen de artikels 21 tot 23 van het voorliggende ontwerp. Het ging hierbij vooral over het verschil tussen de gewone en de zogenaamde verkorte procedure voor de afbakening GEN en GENO in het geval van groengebieden. Ook deze twee artikelen werden na het amendement van de heren Beerden en Van Looy, dat een volledige gelijkschakeling van de procedures vroeg, bij de eerste lezing weggestemd. Net zoals artikel 9 werden ze bij de tweede lezing in grote lijnen op dezelfde manier opnieuw in het decreet gebracht, en ze maken dus opnieuw deel uit van het ontwerp.

Er werd bijzondere aandacht besteed aan het statuut van de natuurreservaten. Hier werd op voorstel van de heer Sauwens de rol van de gemeenten versterkt : zij kregen een plaats in de adviescommissie van ieder natuurreservaat. Er werd nog gediscussieerd over de mogelijkheden tot ont-heffing van de voorschriften die van toepassing zijn zowel in als buiten het beheersplan.

Over het voorkooprecht en de verdere verwer-vingsmogelijkheden die de overheid ter beschikking staan, werd zeer veel gediscussieerd. 'Het voorstel van de heer Sauwens om het voorkooprecht ook uit te breiden tot de gemeenten, werd niet opgenomen.' De reactietermijn van het

Vlaams Gewest werd uitgebreid van vijftien naar dertig dagen, wat een meer realistische termijn is.

Inzake de beheersovereenkomsten was er zeer veel discussie over het statuut van de eigenaar die zelf niet het gebruiksrecht van de grond heeft. Deze eigenaar zou eventueel kunnen worden gepasseerd doordat degene die het gebruiksrecht heeft, de beheersovereenkomst afsluit. Op voorstel van mevrouw De Maght en de heer Lachaert werd een toevoeging gemaakt bij artikel 45 : een gebruiker die een beheersovereenkomst aangaat met het Vlaams Gewest, dient een aangetekend schrijven te richten aan de eigenaar, zodat deze op de hoogte is. Er werd uitdrukkelijk niet gekozen voor een goedkeuring door de eigenaar, omdat dit de procedure te zeer zou bezwaren en onrealistisch maken.

Er werd, zoals ik reeds zei, op voorstel van mevrouw Merckx een kort debat gewijd aan de strafbepalingen. Mevrouw Merckx meende immers dat die onvoldoende duidelijk en te vaag waren om te beantwoorden aan de vereisten en meer bepaald aan de eisen die terzake door de Raad van State worden gesteld. De discussie hierover was vrij kort, omdat besloten werd dit als een volwaardig discussiepunt in te brengen naar aanleiding van de voorstellen van professor Bocken inzake handhaving van het milieurecht.

Na afsluiting van de discussie kwam er op vraag van de regering zelf een tweede lezing. In die tweede lezing kwam er een aanvulling en werden de artikelen 9, 22 en 23 opnieuw ingevoerd, zij het licht gewijzigd, maar in hoofdlijnen toch nog steeds zoals ze in het oorspronkelijk ontwerp stonden. Er werd ook nog een kleine wijziging op artikel 50 aangebracht.

Collega's, ik hoop hiermee op een beknopte, maar duidelijke wijze dit zeer omvangrijke verslag van de bespreking te hebben samengevat. Ik ben zo vrij voor de rest te verwijzen naar het verslag zelf, waarvan ik aanneem dat de meeste geïnteresseerden in dit halfroond dit reeds hebben gelezen. Ik hoop dan ook dan we hierover in deze plenaire vergadering een even boeiende, maar kortere discussie kunnen voeren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kan de heer Tobback geruststellen wat zijn laatste oproep betreft. Ik zal graag meewerken aan het debat en het bij een korte discussie proberen te

Van Mechelen

houden door tot de kern van de zaak door te dringen.

De heer Lachaert zal in een latere fase van het debat nog even tussenkomen met betrekking tot enkele juridische problemen die zich blijven voordoen en waarover dit parlement zich in ieder geval vandaag nog moet uitspreken.

Stellen dat een wijziging van de oude wet op het natuurbehoud beantwoordt aan de dringende noodzaak om een betere regelgeving tot stand te brengen, die het mogelijk moet maken het natuurbeleid in Vlaanderen een betekenisvolle impuls te geven, is in feite een open deur intrappen.

Ik denk dat vandaag geen enkele partij in dit Vlaams Parlement de noodzaak van deze nieuwe regelgeving durft te betwisten. Ik hoop dan ook dat dit decreet binnen enkele uren eindelijk zal zijn gestemd. Precies in dat naakte feit ligt dan ook uiteindelijk de grootste verdienste van onze werkzaamheden.

Voor sommigen is dit decreet immers verworden tot een oneigenlijk kind : het is er uiteindelijk gekomen zonder dat iemand er echt heel gelukkig mee is. De milieubeweging had duidelijk verder willen gaan, de landbouworganisaties hebben tot op het laatste gepoogd de teksten bij te sturen en de eigenaars werden in het overleg over het hoofd gezien, maar de heer Lachaert heeft met brio op hun rechten gewezen. Er zijn ook nog de politici die in deze aangelegenheid eerdere pogingen zagen mislukken.

Dit decreet is dan ook het vreemde resultaat van een kruising tussen twee totaal verschillende beleidsvisies die over deze materie leven binnen de CVP-SP-coalitie : enerzijds de meer radicale, doorgedreven planmatige en bindende rode aanpak en anderzijds het zo beproefde christen-democratisch overlegmodel in samenspraak met de betrokken belangengroepen.

Na het falen van het eerste concept en het begraven van de idee van de ontwikkeling van een heuse Groene Hoofdstructuur voor Vlaanderen werd onder impuls van minister Kelchtermans de tweede aanpak beproefd. Het werd een kauwen en herkauwen, een subtiel spel van geven en nemen, het proberen een evenwicht te creëren tussen de twee grote antagonisten in dit dossier, met name de groenen en de boeren.

Vandaag moeten we dan ook beslissen of het akkoord dat tussen beide groepen werd bereikt en waaraan onze commissie mijns inziens nog tal van verbeteringen heeft aangebracht, voldoende is om Vlaanderen en haar inwoners een perspectief te bieden op een duurzame leefomgeving. Daarin moet ons meest kostbare goed, namelijk onze natuur, veilig worden gesteld aan de vooravond van de 21ste eeuw. Daarom moeten we weten of op basis van dit decreet betreffende het natuurbehoud een langdurige vrede en een respectvolle samenwerking tussen natuurbeheerders enerzijds en landbouwers en eigenaars anderzijds tot stand kan komen.

De gebeurtenissen van de voorbije weken over de beoordeling en uitwerking van het mestdecreet, dat volgens een gelijkaardige formule totstandkwam, boezemen weinig vertrouwen in. Op het veld is er volgens mij dan ook eerder sprake van een gewapende vrede. Beide partijen schromen zich hierbij niet om naar eigen goeddunken, op geregelde tijdstippen en het liefst onder de spots van de media, de bereikte, maar broze evenwichten op de proef te stellen.

Het verderzetten van deze soms goedkope strategie kan een reëel gevaar vormen voor het slagen van de moeilijke oefening, waarvan we allen in Vlaanderen de plicht hebben die tot een goed einde te brengen.

In het licht hiervan is het meer dan ooit noodzakelijk dat de politieke wereld in deze moeilijke materie, waarin evenwichten dikwijls zeer kwetsbaar blijken te zijn, opnieuw de eerste plaats van de uiteindelijke besluitvorming op zich neemt. Dit impliceert dat ook politici in staat moeten zijn het enge groepsbelang te overstijgen en zich op een niet-eenzijdige manier te laten leiden.

Inspraak, voorlichting, gedachtewisseling en belangenverdediging mogen, maar het uiteindelijke concept en de beslissing moeten bij het Vlaams Parlement liggen. We moeten hierbij vooral oog hebben voor het eenvoudig en ondubbelzinnig algemeen belang. Het is de plicht van de volksvertegenwoordiging om een aanvaardbaar evenwicht te vinden tussen het schijnbaar evident ecologisch algemeen belang en het reëel economisch individueel belang. De keuze zal steeds moeilijk blijven, maar waar het over ons hoogste goed gaat, met name onze natuur en leefomgeving, zijn een grote voorzichtigheid en een vooruitziende waakzaamheid meer dan ooit gewenst.

Van Mechelen

Het is gepast om vandaag iedereen die heeft meegewerkt aan het totstandkomen van dit decreet te danken voor zijn of haar bijdrage en dikwijls hardnekkige inzet. Ik dank de verslaggever, die aan het opstellen van dit verslag heel wat uren heeft besteed en de commissieleden, die volhardend hebben getracht om de tekst die uit een compromis tussen de twee belangengroepen voortkwam, bij te sturen.

Het uiteindelijke resultaat zal, zoals steeds, slechts op middellange en lange termijn kunnen worden beoordeeld. Dit decreet is voor de effectieve bescherming van onze natuur evenwel een belangrijke stap in de goede richting. Anderzijds kan ik echter niet nalaten erop te wijzen dat het decreet, hoe goed het mag zijn uitgewerkt en bijgeschaafd, in verband met de andere maatregelen en decreten van de Vlaamse regering de verwarring op het terrein alleen maar zal doen toenemen.

Het begrippenarsenaal dat uit de hoed werd getoverd om dit decreet aan op te hangen van VEN, over GEN en GENO tot IVON, is ongetwijfeld een verrijking voor het beste Wetstrategie, maar doet toch vragen rijzen over hoe deze termen ooit ingang zullen vinden bij diegenen die het project moeten dragen en schragen, laat staan bij Jan Modaal.

De vraag rijst ook hoe deze nieuwe decreetgeving moet worden gelezen in samenhang met alle andere wetgeving die op dikwijls hetzelfde terrein van toepassing zijn. Ik som deze decreten even op: het bosdecreet, het duinendecreet, de huidige wet op de ruimtelijke orde en stedenbouw, het ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening dat in de steigers staat, het inmiddels beruchte MAP, het bodemsaneringsdecreet, de waterwingebieden, de vogelrichtlijngebieden, het decreet op de beschermde landschappen en het nieuwe Structuurplan Vlaanderen? Bijna al deze wetten of decreten hanteren andere indelingen of definities voor het omschrijven van bepaalde gebieden en het daaraan binden van specifieke voorwaarden. Deze situatie werd al menigmaal aangeklaagd, mijnheer de minister, en zeker niet alleen op deze tribune. Dit leidt tot apathie en onbegrip bij hen die zich eraan moeten onderwerpen.

De opeenstapeling van onderscheiden wetten en regels dreigt een verschoningsgrond op zich te worden. Dat kan onze bedoeling niet zijn. Toch zal het repressieve karakter van deze regelgeving dat niet kunnen beletten. Mogelijk kunnen betere resulta-

ten worden behaald op vrijwillige basis en na dialoog. Ik weet dat dat u na aan het hart ligt. We moeten samen proberen de mentaliteit in Vlaanderen te wijzigen. Het is dan ook logisch dat al de bepalingen inzake het indelen van gebieden snel worden geglobaliseerd.

De laatste maanden en uren is er veel te doen over het thema van de werkgelegenheid. Toch stel ik vast dat wij met de goedkeuring van dit decreet ons opnieuw een stap verder verwijderden van de noodzakelijke coördinatie, standaardisatie en mogelijke uniformering van de onderscheiden regelgeving.

Met veel enthousiasme heb ik als voorzitter van de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud meegewerkt aan de voorbereiding en totstandkoming van de conclusies van het werkgelegenheidsdebat. Vandaag stel ik echter vast dat aan de met meer dan tweederde meerderheid van dit parlement goedgekeurde resolutie, nog steeds geen gevolg werd gegeven.

De VLD heeft alle begrip voor de noodzaak om dit decreet snel goed te keuren zodat het niet opnieuw voor jaren in de decretale lappenmand terecht komt. We vinden het echter belangrijk om via een doorzichtige en afdwingbare milieuwetgeving een essentiële bijdrage te leveren aan het verbeteren van een belangrijke omgevingsfactor voor onze bedrijven. Daaraan wordt andermaal niet tegemoetgekomen.

Daarom, mijnheer de minister, zal de VLD dit decreet niet goedkeuren. Beschouw het gerust als een signaal en als de zoveelste oproep om eerst werk te maken van de gevraagde coördinatie. Ik durf niet te vermoeden dat hierover tussen de beide hoofdfactoren, de minister van Leefmilieu en die van Ruimtelijke Ordening, onenigheid bestaat. Niet zozeer de maatregelen die in het kader van dit decreet worden voorgesteld, vormen een probleem, maar wel het ontbreken van een globaal kader waarbinnen deze maatregelen moeten worden uitgevoerd.

Het gaat hier enerzijds om de strikt planologische bestemming van de bodem in Vlaanderen, en anderzijds om gebruiksbeperkingen die daarbovenop worden opgelegd. Tot aan de totstandkoming van de eerste wet op de ruimtelijke ordening in 1962 was – nefast genoeg – het grondgebruik in België een eenvoudige zaak. Bijna alles kon, en dit overal. Met de wet van 1962 en de daaruit voortvloeiende gewestplannen, werd echter een indeling van het grondgebied gerealiseerd waarbij aan bepaalde gronden een welbepaalde bestem-

Van Mechelen

ming werd gegeven. Daaruit vloeide een zekere beperking van de individuele vrijheid voort. Door deze bestemmingsgerichte indeling was het voortaan voor iedereen duidelijk wat precies mogelijk was met zijn eigendom. Het gewestplan vormde en vormt daarbij nog steeds de leidraad.

Vanaf de jaren tachtig, maar zeker in versneld tempo vanaf de jaren negentig, werd deze transparante benadering echter doorkruist door een steeds toenemende milieuwetgeving in een terechte poging om de bodem zelf te beschermen. Dit was geen probleem geweest indien de totstandkoming van deze bestemmingsgerichte milieuwetgeving op een gecoördineerde manier had plaatsgevonden, met respect voor de bestaande regelgeving op het vlak van ruimtelijke ordening. Doch deze kans werd gemist.

De milieuwetgeving kwam volledig afzonderlijk tot stand, met eigen procedures, eigen benamingen, eigen doelstellingen en eigen indelingen. Hierdoor bewandelt de milieuwetgeving, die een invloed heeft op het grondgebruik, twee paden, terwijl de wet op de ruimtelijke ordening er slechts één volgt, namelijk die van de bestemmingsgerichte indeling. De milieuwetgeving gebruikt immers naast een eigen bestemmingsgerichte indeling, die dan nog van decreet tot decreet verschilt, ook gebruiksgerichte maatregelen. Deze regels kunnen zowel een beperking van het gebruik inhouden als bepaalde beheersvoorwaarden opleggen. Op deze wijze kwam het voorbije decennium een milieuwetgeving tot stand die de doorzichtige bestemmingsgerichte indeling van de ruimtelijke ordening verstoortte door het invoeren van een veelheid aan voorwaarden en procedures die er niet op werden afgestemd.

Alsof de chaos op het terrein nog niet voldoende is, werd recentelijk gestart met een grondige hervorming van de regelgeving op de ruimtelijke ordening. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen vormt hiervoor de basis en dreigt andere procedures en werkwijzen in te stellen dan degenen die binnen leefmilieu werden vooropgesteld. Hier ligt ongetwijfeld een grote uitdaging voor beide commissies.

Tijdens de respectieve werkzaamheden over het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen enerzijds en het decreet op het natuurbehoud anderzijds heb ik empirisch kunnen vaststellen dat tal van commissieleden zich van de ene naar de andere commissie moesten haasten. Eigenlijk was dit het beste bewijs

van het feit dat zulke bevoegdheidsoverschrijdende decreten misschien beter in gezamenlijk overleg zouden totstandkomen.

Wij moeten nu de opgelopen achterstand inhalen en zo spoedig mogelijk overgaan tot de veelomvattende opdracht van coördinatie van onze regelgeving, in het belang van de rechtszekerheid van eenieder die ermee wordt geconfronteerd. Op die manier kunnen we het beoogde resultaat maximaliseren. Verder uitstel lijkt mij niet verantwoord.

We verwachten dan ook ten spoedigste van de bevoegde ministers, en in het bijzonder van de minister die is bevoegd voor werkgelegenheid, concrete initiatieven. De voorbije jaren werd heel wat voorbereidend onderzoek verricht dat nu snel moet worden geïmplementeerd.

In afwachting hiervan, mijnheer de minister, spreekt de VLD de hoop uit dat dit niet zo ambitieus, maar misschien juist daarom des te haalbaarder ontwerp, kan bijdragen tot het behoud en herstel van onze fel geplaagde leefomgeving. We verwachten dan ook spoedig de nodige uitvoeringsbesluiten die een en ander operationeel kunnen maken. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Quintelier heeft het woord.

De heer Leonard Quintelier (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, met het voorliggend ontwerp van decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu willen we een punt zetten achter de voorbijgestreefde wet van 1973. We wensen ons in te schakelen in het wereldwijde werkprogramma dat in Rio tijdens de conferentie van de Verenigde Naties werd aanvaard. Het uitvoeren van agenda 21 zal door invoering van dit decreet in Vlaanderen zeker meer vorm krijgen.

De Europese Unie stelde het stimuleren van duurzame ontwikkeling en eerbiediging van gemeenschappelijke natuurlijke rijkdommen voorop als een belangrijke doelstelling voor het behoud van natuur. Binnen de marges van deze doelstelling moeten we in Vlaanderen onze verantwoordelijkheid opnemen om de bestaande natuur te behouden, te herstellen en te ontwikkelen. De hoofddoelstelling blijft het bevorderen en handhaven van de biologische diversiteit.

Vlaanderen kan hieraan inhoud geven door de levensgemeenschappen en leefgebieden van onze kenmerkende planten- en dierenwereld te behouden, te herstellen en te ontwikkelen. Uitgaande van

Quintelier

het natuurrapport dat ons een wetenschappelijke basis zal bieden, kunnen we in de toekomst een doelgericht natuurbeleidsplan opstellen. Dit plan zal de basis vormen voor het gebiedsgerichte beleid. De ecologische kwaliteit en de milieukwaliteitsdoelstellingen in het Vlaams ecologische netwerk zullen bij toepassing van dit gegeven aanzienlijk aan waarde winnen.

De vooropgestelde planmatige aanpak en mogelijke concrete actieplannen, gestoeld op het natuurrapport, zullen binnen het VEN gestalte geven aan de vooropgestelde hogere ecologische kwaliteitsdoelstellingen. Bij deze planmatige aanpak zullen niet alleen onze eigen diensten en besturen een belangrijke rol moeten vervullen. Ook provinciale en gemeentebesturen zullen de vooropgestelde doelstelling van het standstillprincipe terdege moeten invullen.

Kleine, soms heel belangrijke natuurlijke rijkdommen vinden we in onze zogenaamde lijn- en puntvormige landschapselementen. We vinden ze soms ook in onze woongebieden, tussen huizen of middenin industriegebieden. Vooral lokale besturen zullen van onze administratie voldoende ondersteuning nodig hebben om een degelijk horizontaal natuurbeleid te kunnen voeren. Om het standstillprincipe te laten doordringen, ontbreekt bij de lokale besturen vaak de nodige wetenschappelijke kennis. We kunnen onze gemeentebesturen dit tekort niet verwijten. We vragen dan ook nadrukkelijk dat bij het uitvoeren van dit noodzakelijke ontwerp van decreet bijkomende aandacht zal worden besteed aan het begeleiden van de provinciale en vooral de gemeentelijke diensten. Onze eigen administratie zal hiervoor in de eerste plaats moeten instaan, zonder eigen verantwoordelijkheden af te wentelen op de lagere besturen.

Hierbij wensen we tevens te benadrukken dat de eigen diensten die instaan voor natuur, bos en groen en voor de bescherming van landschappen, een taal moeten spreken en een beleidslijn moeten volgen. Soms wordt teveel in schijfjes gedacht, teveel vanuit de eigen dienst beschouwd. Niet alleen moeten deze diensten een zekere taal spreken, ook de diensten bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw zullen na de goedkeuring van dit decreet verder moeten kijken dan de marges van hun eigen regelgeving.

Daarom vragen we, mijnheer de minister, de diverse diensten en besturen die mee instaan voor het natuurlijke milieu en het stedelijk beleid, duidelijk

te wijzen op mogelijke randvoorwaarden die ze bij hun beleidsbeslissingen moeten inbouwen en uitbouwen teneinde het standstillprincipe en, meer nog, natuurontwikkeling mogelijk te maken. Tijdens de debatten in de commissie is voldoende gebleken dat samenspraak en samenwerking een absoluut noodzakelijk gegeven zijn om de doelstellingen van het decreet te verwezenlijken.

Een merkelijke verbetering van de huidige natuurkwaliteit kan alleen totstandkomen met de volle medewerking van de bevolking. Permanente informatie en voorlichting van de bevolking via scholen en milieu-educatieve centra zullen zeker bijdragen tot het creëren van een breed maatschappelijk draagvlak. Het is nuttig om de gebruiker van de open ruimte – de wandelaar – geregeld te wijzen op het belang van het behoud en de bescherming van onze planten- en dierenwereld. Dit kan via permanente informatie over de soorten en leefgemeenschappen. Het dagdagelijks toepassen van dit decreet moet voor de bevolking vlug tastbaar worden. Zo zullen we groenwaarden creëren, en het gewenste draagvlak verruimen.

Wat het gebiedsgerichte beleid betreft, worden omvangrijke na te streven oppervlakten vooropgesteld. Het gaat onder meer om 125.000 hectare GEN- en GENO-gebieden. Binnen vijf jaar moeten 150.000 hectare verwevingsgebieden worden afgebakend. Binnen een periode van tien jaar moeten voor de GEN-, GENO- en verwevingsgebieden de nodige natuurrichtplannen worden opgesteld. Bij het afbakenen van de Grote Eenheden Natuur zullen gewestplannen en andere plannen van aanleg, evenals het Ruimtelijk Stuctuurplan Vlaanderen, een belangrijke rol spelen.

We mogen evenwel niet uit het oog verliezen dat bij het afbakenen van de groengebieden in de gewestplannen, ruim 20 jaar geleden, de biologische waarderingskaarten slechts voor een klein gedeelte bestonden. Voor vele gebieden in Vlaanderen waren er slechts minimale gegevens over de biologische kwaliteit voorhanden. Bij het afbakenen van de vooropgestelde 125.000 hectare GEN- en GENO-gebieden zal men in de eerste plaats rekening moeten houden met de meest recente biologische waarderingskaarten, en met het huidige grondgebruik. Zo niet zullen ongewild nefaste toestanden totstandkomen die het natuurbehoud en de natuurontwikkeling zullen schaden.

Degelijk terreinonderzoek, in samenspraak met alle betrokken diensten, lagere besturen, het Instituut voor Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer lijkt de aangewezen weg om

Quintelier

een waardevol Vlaams ecologisch netwerk uit te bouwen waarbinnen de natuur haar hoofdfunctie heeft en behoudt.

De minister zal terecht opmerken dat het vastleggen van de bestemmingen in de plannen van aanleg niet tot zijn bevoegdheid behoort. We staan echter op een belangrijk keerpunt wat ruimtelijke ordening betreft. Hiervan moeten de diensten, bevoegd voor de open ruimte, gebruikmaken om aan de minister, bevoegd voor ruimtelijke ordening, degelijk onderbouwde dossiers voor te leggen. Deze moeten de basis vormen voor de herziening van de gewestplannen, of voor de afbakening van de natuurgebieden in de uitvoeringsplannen en de structuurplannen.

De hartslag van onze Grote Eenheden Natuur zullen we het best voelen in onze natuurreservaten. Die groene hartslag moet worden verstevigd. Meer en grotere Vlaamse natuurreservaten zijn een absolute noodzaak om ons Vlaams ecologisch netwerk meer vorm en inhoud te geven. De beoogde instrumenten voor de bepaling van Vlaamse en erkende natuurreservaten zijn in dit decreet aanwezig. Laten we er werk van maken, zodat we binnen vijf jaar van een verdubbeling van de oppervlakte aan reservaten kunnen spreken. We mogen toch niet vergeten dat we vandaag over slechts 11.250 hectare natuurreservaat beschikken.

Dan zijn er nog de natuurverwevingsgebieden. Het integrale verwevings- en ondersteuningsnetwerk wordt met de mooie afkorting IVON weergegeven. Natuurverwevingsgebieden en natuurverbindingsgebieden vormen de ruggengraat. Ook hier wensen we de nadruk te leggen op de samenwerking tussen gewest, provincie en gemeenten, zonder dat er een afwenteling van de verantwoordelijkheid van het gewest naar de lagere besturen gebeurt.

'Natuurverwevingsgebieden kunnen worden aangeduid in alle gebieden die in aanmerking komen voor de aanduiding van GENO, evenals in de landbouwgebieden met landschappelijke waarde en de recreatiegebieden.' Dat lezen we in de tekst van de minister. Tijdens de debatten in de commissie hebben we heel duidelijk gemerkt hoe gevoelig het begrip verweving ligt en hoe moeilijk dit in de praktijk zal kunnen worden omgezet. Natuurverwevingsgebieden en natuurverbindingsgebieden zullen worden vertaald in natuurrichtplannen, waarbij stimulerende maatregelen zullen worden genomen tot behoud, herstel en ontwikkeling van de aanwezige natuur.

Verscheidene landschappelijk waardevolle agrarische gebieden van nu zijn potentiële natuurverwevingsgebieden, die we in de toekomst samen met de land-, tuin- en bosbouwers zullen gebruiken. De gebruikswijze zal niet alleen bepalend zijn voor het landschappelijk uitzicht, maar vooral voor de kwaliteit en de kwantiteit van de aanwezige natuurwaarden.

We zijn ons ervan bewust dat hier nog een lange weg moet worden afgelegd. We zijn echter van oordeel dat inzet en overleg met de verschillende partners moeten leiden tot wederzijds begrip, met als resultaat een economisch verantwoorde landbouw en bosbouw die een meerwaarde zullen geven aan natuurverweving en natuurverbinding.

Mijnheer de minister, ik geloof dat het historisch permanent grasland de beste plaats zal zijn om deze debatten en het resultaat, vevat in dit decreet, in de praktijk om te zetten. Uw overlegplatform met landbouw en groen is inderdaad historisch. We hopen dat het ook permanent is, zodat op termijn eveneens de graslanden, waarover reeds talrijke debatten zijn gevoerd, kunnen worden behouden. Dit decreet kan en zal maar voor 100 percent slagen als natuurbehoud, bosbouw en landbouw degelijk samenwerken en elkaar aanvaarden als partners in de natuurontwikkeling. De initiatieven die u reeds hebt genomen om landbouw en natuur rond de tafel te brengen, moeten onverminderd worden voortgezet en moeten zowel op provinciaal als gemeentelijk niveau navolging krijgen, opdat dit soort overlegcultuur meer ingang kan vinden.

Mijnheer de minister, het kaderdecreet zal de goedkeuring krijgen van de CVP-fractie. Het zal echter heel wat uitvoeringsbesluiten vergen. Mogen we u vragen daar snel werk van te maken en de commissie Leefmilieu regelmatig in te lichten over de gang van zaken. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*) : Collega's, ik wil dit debat niet oeverloos rekken. We zijn immers van mening dat het initieel een zeer goed en positief decreet betreft. Het positieve element van het voorliggende ontwerp van decreet is dat er eindelijk iets offensief wordt ondernomen ten behoeve van het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. Toch willen we enkele opmerkingen formuleren die een negatieve bijklank hebben, meer

Wymeersch

bepaald over de relatie tussen leefmilieu en landbouw.

In deze fase van het debat bestaan er dan ook nog enige twijfels over ons stemgedrag van deze namiddag. U zult hebben opgemerkt dat we na de indiening van het verslag enkele bijkomende amendementen hebben ingediend. Ons stemgedrag zal ervan afhangen of ze worden goedgekeurd.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

We vinden het positief dat er een decreet is. In de commissie heeft ook iedereen erkend dat een offensieve strategie nodig was in het kader van het natuurbehoud. Deze offensieve strategie wordt ook door de minister ingevuld.

Negatief is echter dat er een aantal juridische onvolkomenheden zijn. Ik heb zonet vernomen dat ook andere collega's het hierover zullen hebben. Deze onvolkomenheden vloeien wellicht voort uit het feit dat men na de bespreking van dit ontwerp van decreet vrij snel heeft moeten handelen. Men heeft geprobeerd het een beetje te forceren, mijns inziens uit een misplaatste angst voor de strijd tussen de verdedigers van het leefmilieu en de landbouwsector, die zou kunnen uitmonden in een conflict. Ik herinner mij dat de heer Tobback hierover in de commissie heeft gezegd dat het ontwerp van decreet wel voor het zomerreces moest worden goedgekeurd door de plenaire vergadering, zo niet dreigde er een lange, hete zomer.

De heer Georges Beerden : Hij heeft zich vergist : het was geen lange, hete zomer.

De heer Frans Wymeersch : Hij heeft zich inderdaad vergist. Mijnheer Beerden, een en ander getuigt dus van de goodwill aan beide kanten om tot serieus decreetgevend werk te komen.

Het uitgangspunt van dit ontwerp van decreet is nog altijd de Groene Hoofdstructuur die we enkele jaren geleden op een zachte manier hebben begraven. Alhoewel deze Groene Hoofdstructuur in radicale opties voorzag, was ze eigenlijk duidelijker dan dit ontwerp van decreet : er waren duidelijke afbakeningen die er nu eigenlijk niet zijn. Nu bepaalt men een aantal hectare waarin men wil voorzien, maar men bakent ze niet af. We vrezen dan ook dat de uitvoering van dit decreet in de praktijk tot conflictsituaties kan leiden. Wij wensen dit niet, niemand wenst dit.

Minister Theo Kelchtermans : Er was geen afbakeningsplan in de Groene Hoofdstructuur.

De heer Frans Wymeersch : Er was inderdaad geen afbakeningsplan. Ik herinner mij wel de indicatieve kaarten die in de praktijk vrij vlot en vlijtig werden verspreid, zodat iedereen er zich al dan niet op kon terugvinden. Dit is op dit ogenblik niet het geval. In bepaalde sectoren vreest men dan ook dat er op het terrein conflictsituaties kunnen ontstaan.

Ik verwijs ook nog naar de heer Malcorps, die tijdens de algemene bespreking in de commissie beweerde dat het natuurbehoud een collectief belang is dat ver uitstijgt boven de belangen van landbouworganisaties, bepaalde terreinbeherende natuurverenigingen en de bosbouw- en recreatiesector. De heer Malcorps vergat echter één zaak in zijn uiteenzetting te vermelden : of we het graag hebben of niet, we moeten dit gegeven steeds toetsen aan de sociaal-economische realiteit. We kunnen allemaal van een bepaalde idee uitgaan en weten waar we naartoe willen, maar er is een bepaalde realiteit die we niet van vandaag op morgen onder het tapijt kunnen vegen.

In vergelijking met de ons omringende landen en het Europese gemiddelde, is de oppervlakte van het natuurgebied in Vlaanderen uiteraard klein – ons inziens veel te klein. Toch moeten we de moed hebben om te erkennen dat Vlaanderen jammer genoeg op sociaal-economisch vlak een andere ontwikkeling heeft gekend en dat de verstedelijking hier sterker is dan in de meeste ons omringende landen.

We hebben de laatste decennia inderdaad geen ernstig ruimtelijkeordeningsbeleid gekend, maar een ruimtelijke wanorde. Het zou ons inziens dan ook al te gek zijn om ons klakkeloos te richten op de ons omringende landen en op het Europese gemiddelde om die Europese normen te willen bereiken. Als we het op die wijze en dan nog zo snel doen, dan zou dit leiden tot ondoordacht handelen.

Wat is nu volgens ons de rol van de overheid in het hele milieubeheer en milieuwetgevend werk ? Zoals bij de ruimtelijke ordening zijn we er voorstander van dat de centrale overheid, in dit geval de Vlaamse, een vrij centralistische politiek voert. Zoals de heer Malcorps in de commissie verklaarde, is het milieu immers van algemeen belang en nut, en we mogen het dus niet onderwerpen aan een verregaande versnippering. Er moet wel een samenwerkingsverband bestaan tussen de Vlaamse overheid enerzijds en de steden en provincies

Wymeersch

anderzijds. We kunnen echter niet toelaten dat lagere beslissingsniveaus zagezegd een eigen milieupolitiek zouden gaan voeren. De Vlaamse overheid moet bepalen welk beleid er moet worden gevoerd. Voor de uitvoering hiervan kan ze een beroep doen op de andere niveaus. We willen immers vermijden dat men plaatselijk eigen prioriteiten zal stellen, dat de zagezegde dorpspolitiek een verregaande invloed zou hebben en dat plaatselijke naijver en afrekeningen de kop opsteken.

Ik wil kort ingaan op de rol van de landbouw en de mogelijke conflictsituaties tussen milieu en landbouw. Mijnheer de minister, ik kan me niet van de, hopelijk ongewilde, indruk ontdoen dat bepaalde passages in dit ontwerp van decreet de mogelijkheid bieden de agrarische sector uit te hollen. Ik verdenk er u niet van gebruik te zullen maken van die mogelijkheden, maar verscheidene artikels zouden inderdaad een verregaande invloed kunnen hebben op de agrarische bedrijfsvoering. Men kan min of meer worden verplicht een soort natuurvergunning aan te vragen.

In dit ontwerp van decreet is er sprake van beroepslandbouw. Net als wij allen weet de minister echter heel goed dat de agrarische sector door tal van ingrepen, zowel op gewestelijk als op federaal niveau maar vooral op Europees niveau, niet meer de sector is die hij ooit was. Men moet in sommige gevallen inderdaad de beroepslandbouw verlaten om te evolueren naar een soort semi-professionalisme. We pleiten er dus voor dat men de term beroepslandbouw in het ontwerp van decreet zou weglaten, of tenminste zou vervangen door landbouw in het algemeen. In die zin hebben we amendementen ingediend.

We dringen er verder sterk op aan dat de landbouw in de toekomst verdere ontplooiingskansen zou kunnen krijgen. Dat is immers niet zo heel duidelijk in dit ontwerp van decreet. We hebben gemerkt dat men in het geval van het recht van voorkoop aan derden in feite geen mogelijkheid biedt om een bod te doen, zodat ze een landbouwgrond of -bedrijf kunnen verwerven. In het vooruitzicht van een bestending van een bepaalde economische uitbating zou het ons inziens toch aangewezen zijn om hen die mogelijkheid te bieden. Op die wijze zou men de continuïteit in deze sector helpen bestendigen.

Een ander amendement ligt ons wel zeer na aan het hart. Dit heeft te maken met de onteigening of de verwerving door de overheid. Ik haal daar even

het Overzicht van het Belgisch Administratief Recht van Mast en Dujardin bij. Op bladzijde 253 staat : 'De gemeenschaps- en gewestregeringen hebben hun eigen toegewezen bevoegdheid inzake onteigeningen ten algemenen nutte in de gevallen en volgens de modaliteiten bepaald bij decreet of bij ordonnantie, met inachtneming van de bij de wet vastgestelde gerechtelijke procedures alsmede van het principe van de billijke en voorafgaande schadeloosstelling.'

In dit ontwerp van decreet vinden we dit niet als dusdanig terug. Bovendien verscheen op 15 juli 1993 in het Belgisch Staatsblad een arrest van het Arbitragehof dat luidde : 'De wetgever heeft kunnen oordelen dat het wenselijk was dat voor de beschermde landschappen van het beginsel van de niet-vergoeding werd afgeweken omdat de ermede gepaard gaande reglementering van het gebruik van de eigendom meestal zo verreichend is dat ze kan worden aangezien als een de facto onteigening.'

Mijnheer de minister, ik reken erop dat de voorliggende tekst van het ontwerp van decreet dermate wordt verduidelijkt dat bij een verwerving door de overheid van bepaalde landbouwgronden de landbouwer op een serieuze en billijke manier – en op basis van de huidige wettelijke en decretale bepalingen – een compensatie ontvangt.

Collega's, als besluit kan ik zeggen dat het stemgedrag van de leden van het Vlaams Blok zal afhangen van het al dan niet goedkeuren van enkele van onze amendementen. Het offensief dat momenteel onder druk van de milieubeweging wordt gevoerd, is op zichzelf goed te noemen. Het is echter wel jammer dat dit onvoldoende in overleg is gebeurd met alle betrokken partijen.

Mijnheer de minister, u moet er zeker in de uitvoeringsbesluiten voor zorgen dat de agrarische functie niet wordt uitgehold. Daarom hopen we dat u zo snel mogelijk werk maakt van de invulling van een soort van gele hoofdstructuur, om niet de groene hoofdstructuur te moeten gebruiken. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben uiteraard zeer blij dat we nu zo ver staan. Het ontwerp van decreet betreffende het Natuurbehoud en het Natuurlijk Milieu wordt eindelijk tijdens de plenaire vergadering besproken. Deze namiddag zullen we er zelfs over stemmen. Dat ik

Malcorps

dit nog mag meemaken ! Ik ben echter niet bereid om zomaar de spons te halen over het verleden. Daarom wil ik u allen herinneren aan de wijze waarop dit decreet is totstandgekomen.

Over de tekst van dit decreet werd maandenlang – zo niet jarenlang – achter de coulissen onderhandeld tussen de boerenorganisaties en enkele vertegenwoordigers van natuurorganisaties. Meer zelfs, er moest blijkbaar eerst een protocol worden ondertekend tussen deze partijen vooraleer de bespreking van dit ontwerp van decreet in het Vlaams Parlement kon beginnen. Daarna moest men op een drafje hoorzittingen, besprekingen en stemmingen organiseren tot quasi de laatste dag voor het reces. Ik heb tijdens de hoorzittingen in de commissie uitgebreid geciteerd uit Boer en Tuinder. Ik wil dit alles niet herhalen. De Boerenbond heeft er nooit doekjes om gewonden. Een aantal van hun eisen waren te nemen of te laten. Ze hebben voor een groot deel hun zin gekregen. Zoals u zult merken, is mijn verhaal een beetje anders dan dat van mijn voorgangers.

Het feit dat onze geliefde collega's van de Boerenbond na een verrassingsnummertje in de commissie toch moesten inbinden, betekent zeker niet dat de landbouwlobby er bekaaid is van afgekomen, integendeel. In feite maakt dit decreet het quasi onmogelijk om ten aanzien van landbouwers beperkende maatregelen op te leggen, zelfs in die gebieden waar natuurbehoud duidelijk als hoofd-functie wordt aangestipt. De boeren mogen er zelfs naar hartenlust pesticiden spuiten. Een lange reeks van ontheffingsbepalingen op het principiële spuitverbod maakt dit mogelijk.

Dit is een regelrechte provocatie. Nog niet zo lang geleden keurden we in dit parlement een motie goed om het gebruik van pesticiden te halveren. Deze motie werd ook ingeschreven in MINA 2. Als we daarmee niet durven te beginnen in uiterst kwetsbare groengebieden, waar doen we het dan wel ?

Net als andere decretale teksten in de milieu- en landbouw- sfeer, is ook dit decreet een illustratie van het vleesgeworden compromis, of beter gezegd : het vleesgeworden wantrouwen. Bepaalde bepalingen moet men in bijna elk artikel, elke alinea of soms zelfs in elk lid herhalen. Dit is niet bepaald een toonbeeld van een stralende verstandhouding, laat staan een innig samenlevingscontract tussen sectoren of partijen.

Ook na het retoucheren van het decreet in de commissie in een eerste en tweede lezing – en daar is inderdaad constructief werk geleverd – blijft de kern van het vernietigende oordeel van de Raad van State overeind. De Raad van State had het beleefd over het heterogene karakter van de bepalingen van dit decreet. Het zweeft inderdaad tussen een kaderdecreet en een losse bundeling van uitvoeringsbesluiten. Sommige dingen zijn in detail uitgewerkt, terwijl voor andere aangelegenheden wel erg ruime bevoegdheden zijn toegekend aan de Vlaamse regering, bijvoorbeeld in het kader van de horizontale maatregelen.

Iets minder beleefd gesteld : het is een rommeltje. Het is het zoveelste voorbeeld van slordig legistiek werk. Het feit dat er ter elfder ure nog een aantal schoonheidsfouten zijn vastgesteld bij de goedkeuring van het verslag zegt genoeg.

Nu wil ik nog een warm pleidooi houden voor deregulering, wat heel belangrijk is voor het milieubeleid en voor het ruimtelijk beleid. We moeten eindelijk eens gehoor geven aan mensen, zoals Eric Van Rompuy, die al zolang als roependen in de woestijn ijveren voor het schrappen van overvloedige regelgeving. Collega's, vandaag hebben we die kans. Ik verwijs met enige trots naar mijn amendement op artikel 23 van het decreet dat voorligt.

Laten we eens even op een rijtje zetten welke procedures er worden vooropgesteld in het kader van dit decreet en van de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. We krijgen dan een rijtje van minstens twee en wellicht meer verschillende procedures.

Ten eerste is er het opstellen van een afbakeningsplan voor GEN, GENO of IVON, zoals omschreven in artikelen 21, 22, 23 en 30 van het decreet, met een procedure via de gemeenten, polders en wateringen en de adviesraden voor de groene gebieden. Voor de andere gebieden is er in een heus openbaar onderzoek voorzien. Een poging van de Boerenbond om het openbaar onderzoek ook op te leggen voor de afbakening van één grote eenheid natuur in een groen gebied, werd slechts op het nippertje verijdeld.

Ten tweede is er het ruimtelijk uitvoeringsplan voor de natuurlijke hoofdstructuur, zoals opgenomen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, en de noodzakelijke groene gewestplanwijzigingen om de ruimtelijke bestemmingen vast te leggen, opnieuw via openbaar onderzoek.

Malcorps

Ten slotte is er het deelplan voor het gebiedsgerichte beleid dat invulling geeft aan het VEN en IVON binnen de onderscheiden gebiedscategorieën, zoals bepaald in artikel 11, paragraaf 2 van dit decreet.

Collega's, er ontstaat zo een ontzettende wildgroei aan procedures. Dit moeten we absoluut voorkomen, om te vermijden dat het ruimtelijk beleid en het milieu- en natuurbeleid door een veelheid aan procedures, plannen, regels, benamingen en gebiedscategorieën compleet ondoorzichtig wordt. Ik citeer hier niet mijn eigen tekst, maar wel die van de Raad van State en de SERV. Er is op zijn minst een afstemming nodig van de afbakening van gebiedscategorieën in het kader van het gebiedsgerichte natuurbehoud en van de ruimtelijke bestemming in het kader van de gewestplanwijzigingen waar die noodzakelijk zijn. Zo kan men verhinderen dat het grote publiek helemaal afhaakt door een teveel aan procedures en onderzoek. Eveneens krijgen zo alle grondgebruikers maximale duidelijkheid en rechtszekerheid. Ik neem dan ook graag het voorstel over om een harmonisatie door te voeren van de procedures, nodig voor de afbakening van VEN en IVON enerzijds en daar logisch op aansluitende groene gewestplanwijzigingen anderzijds. De afdeling Natuur, het Instituut voor Natuurbehoud en de Arohm zouden gezamenlijk plannen kunnen opmaken voor de afbakening van de gebieden en de opmaak van nieuwe ruimtelijke bestemmingen om concreet invulling te geven aan een echte netwerkvisie. Dit zou kunnen op basis van objectieve ecologische criteria zoals actuele en potentiële natuurwaarden, wederzijdse afhankelijkheid en beïnvloeding van gebieden, verplaatsings- en verspreidingsmogelijkheden van soorten, noodzakelijke oppervlakten voor de habitat, enzovoort. Het openbaar onderzoek kan dan simultaan verlopen. Zo kunnen concreet de, in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen beloofde, 38.000 hectare groene gewestplanwijzigingen worden aangebracht.

Ik heb het probleem ook in extenso aangekaart bij de bespreking in de commissie. Ik kan echter alleen maar vaststellen dat het niet is opgelost. De minister was het er met de heer Lachaert wel over eens dat er in gelijklopende procedures moest worden voorzien, hetzelfde soort van procedures als in de ruimtelijke structuurplanning. Het feit dat men de verschillende – zij het dan misschien gelijklopende – procedures op elkaar gaat stapelen, vormde daarentegen voor de minister blijkbaar geen probleem. De minister gaf toe dat er binnen de Vlaam-

se regering enige afstemming terzake nodig was. Mag ik suggereren dat ministers Kelchtermans en Baldewijns toch even de tijd nemen voor een kort onderonsje.

Eigenlijk mogen we als decreetgevers verwachten dat dit soort van afstemming gebeurt vooraleer nieuwe decreten worden gelanceerd, en niet achteraf. Of gaat het echt om de autonomie van het natuurbeleid, zoals de minister uiteindelijk als laatste argument aanbracht? 'Het initiatiefrecht mag niet verschuiven naar de ruimtelijke ordening', zo zei hij letterlijk. Ik begrijp natuurlijk heel goed dat elk kabinet op zijn strepen staat, maar het feit dat we dit soort onduidelijkheden in de regelgeving nu voor jaren zullen meeslepen, vind ik toch wel uiterst bedenkelijk.

De uiteindelijke oplossing is volgens de minister dan een proceduredecreet, een decreet waarin enkele eenvoudige vuistregels, zeg maar procedures, worden bepaald, die voor alle procedures gelden. Dus procedures over de procedures. Ik hoop dat de mensen die zo geloven in de uitzuivering van onze regelgeving hierbij op zijn minst even de wenkbrauwen fronsen en de moeite nemen om mijn amendement nog eens te lezen.

Collega's, tot zover de procedures, en dan belanden we nu bij de inhoud. In de vijftienvijftig jaar die zijn verlopen sinds de oude natuurwet en zeker in de vijfendertig jaar die zijn verlopen sinds het totstandkomen van de stedenbouwwet is de visie op natuur en natuurbehoud grondig veranderd. Dit bleek uit het unanieme advies van de Minaraad in 1993 met betrekking tot de Groene Hoofdstructuur. Daarbij was het de bedoeling om de structuur van een ecologisch netwerk als een patroon, zeg maar als een raster, bovenop de gewestplannen te leggen. Men ging daarbij uit van de feitelijke toestand op het terrein, van feitelijke actuele potentiële natuurwaarde en niet louter van wat papieren bestemmingen. Men ging ook uit van de idee dat een louter sectormatige aanpak sowieso te beperkt was en moest worden aangevuld met een facetmatige benadering. Het reserveren en afbakenen van gebieden moest worden aangevuld met het verweven van flucties.

Over dit alles bestaat al een ruime consensus. Maar wat zien we nu: door voor een afbakening van het natuurnetwerk binnen bepaalde bestemmingen op het gewestplan te kiezen, ondergraaft men de essentie van een coherent natuurbeleid. De manier waarop de bestemmingen op de gewestplannen indertijd werden vastgelegd en vooral de arbitraire wijze waarop in groengebieden werd huisgehouden

Malcorps

in de periode tussen de opmaak van de ontwerpen en de definitieve vastlegging van gewestplannen zijn ons toch wel allemaal bekend. Een ding is zeker : de bestemmingen op de gewestplannen werden ingekleurd zonder dat het de bedoeling was een ecologisch functioneel netwerk uit te bouwen of, zoals de heer Quintelier zei, zonder dat men toen al te veel bezig was met biologische waarderingskaarten.

Met termen zoals GEN en GENO wordt dan alleen nog lippendienst bewezen aan het oorspronkelijk concept van een samenhangend geheel van gebieden met actuele of potentiële natuurwaarde. Wat blijkt immers in de praktijk : landbouwgebieden komen niet in aanmerking voor de afbakening van het ecologische netwerk en in zones die dienen voor verweving mag de landbouwexploitatie op geen enkele manier in het gedrang komen, tenzij de landbouwer zelf zich plots bekeert tot het groene geloof. Dit is een eersteklas begrafenis voor de Groene Hoofdstructuur.

Ik heb in de commissie een uitvoerige vergelijking gemaakt tussen dit ontwerp en de Groene Hoofdstructuur. Ik wil dit niet allemaal herhalen. Slechts enkele cijfers om het geheugen op te frissen.

Ten eerste ten aanzien van de Groene Hoofdstructuur is de hoeveelheid grondgebied met als hoofd-functie natuur van 353.000 hectare in dit decreet en in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen verminderd tot 125.000 hectare. Dit is een vermindering met 65 percent. Algemeen wordt de totale oppervlakte voor natuurbehoud verminderd van 531.700 tot 275.000 hectare. Dat is een halvering. De natuurbuffergebieden werden integraal geschrapt. Het wordt helemaal hallucinant als we dit vergelijken met de groene bestemmingszones op de gewestplannen, die een goede 152.200 hectare bedragen. Het VEN blijft daar dus zelfs een stuk onder.

Natuurlijk kan de heer Abts of minister Kelchtermans dan verwijzen naar een akkoord binnen de Minaraad van 19 januari 1993. Maar ik wil erop wijzen dat in de toenmalige discussie over de Groene Hoofdstructuur ook in een fasering was voorzien. Er waren voorstellen op middellange termijn, die een eerste fase uitmaakten, en voorstellen op langere termijn, die een vervolgfase inhielden. In principe is een tweede fase ook nu niet uitgesloten. Maar in het licht van de nu lopende debatten over dit decreet, gekoppeld aan de apothekers-schaal die wordt gebruikt voor het afwegen van

hectaren bij het structuurplan, lijkt het weinig waarschijnlijk dat het groene areaal de eerstkomende jaren nog fors zal worden uitgebreid.

Niet enkel de kwantiteit telt. Het gaat om de kwaliteit. Maar ook hier is er vrees ik een probleem. Ook het soort bescherming dat mogelijk wordt, is duidelijk zwakker dan in het ontwerp van Groene Hoofdstructuur. Wij houden ons hart vast voor het IVON, de natuurverwevings- en verbindingsgebieden. Het is duidelijk dat de beschermingsmaatregelen voor verwevingsgebieden minimaal zijn. Op vrijwillige beheersovereenkomsten na, vallen we terug op de horizontale beschermingsmaatregelen. Het hele idee van verweving wordt in feite ondergraven. Dit decreet is vooral een decreet op het landbouwbehoud en minder op het natuurbehoud.

Hoe dan ook is het voor Agalev totaal onaanvaardbaar dat GEN en GENO bijna uitsluitend in groengebieden mogen worden afgebakend, en dat deze gebieden als het ware naakt zouden blijven, zonder bescherming tegen externe invloeden. Van daar dat we aandringen op buffergebieden voor reservaten, en op VEN-gebieden met bijvoorbeeld schermbossen.

Voor de naleving van onze internationale verplichtingen op het vlak van vogelrichtlijngebieden, Habitatrichtlijngebieden en Ramsargebieden is er ter elfder ure wel enige duidelijkheid gekomen. Agalev en de SP hebben aangedrongen om hiervoor duidelijke garanties in te bouwen. Dit is nu gebeurd via een aanpassing op het laatste moment van artikel 50.

Dit decreet gaat niet enkel over het natuurbehoud, maar ook over het natuurlijk milieu. Het is evident dat het waarborgen van de milieukwaliteit een strikte voorwaarde is om de verdere aftakeling van natuurwaarden te voorkomen. Nochtans blijkt dit hier toch weer niet zo evident. Dit decreet zou in feite een sectoraal aanbouwdecreet moeten zijn van het decreet op de algemene bepalingen van het milieubeleid. Dat was ook de mening van de Raad van State. We hebben hierover uitvoerig gediscussieerd in de commissie. De minister heeft mij de verzekering gegeven dat het zijn bedoeling is het natuurbeleid volledig te integreren in het algemeen milieubeleid. We zullen zien.

Het is in elk geval een goede zaak dat het overleg over concrete maatregelen in het natuurbeleid verder zal plaatsvinden in de schoot van de Minaraad en dat er geen parallelle structuur totstandkomt waardoor de Minaraad gedeeltelijk buiten spel zou worden geplaatst. Maar we zullen een en ander

Malcorps

met argusogen blijven volgen. We moeten vermijden dat het overleg tussen boerenorganisaties en vertegenwoordigers van vooral terreinbeherende verenigingen een autonoom karakter krijgt.

Ik wil het nog even hebben over het supercompromis : de erkenning en subsidiëring van reservaten in agrarisch gebied. Volgens het decreet is de erkenning van gebieden met een hoge actuele natuurwaarde enkel mogelijk als ze weinig geschikt zijn voor normaal landbouwgebruik, en die erkenning de agrarische structuur aantast. Maar het wordt onmogelijk om waardevolle natuurgebieden te erkennen als ze wel nog geschikt zijn voor landbouw. Zo worden de poldergebieden uitgesloten, in tegenstelling tot de huidige wetgeving. We zetten dus een stap achteruit. We krijgen een overregulering op basis van overtrokken reacties vanuit de landbouwwereld. Dit probleem is enorm opgeklopt. De aankopen door natuurverenigingen in landbouwgebieden zijn immers uiterst zeldzaam : ongeveer 40 hectaren per jaar. Van een verzoening en samengaan van landbouw- en natuurbelangen is in dit soort van absurde uitsluitingsbepalingen totaal niets meer te merken.

Het hoeft geen betoog dat het dringend nodig was om de verouderde wet op de natuurbescherming van 12 juli 1973 door een nieuwe decretale regelgeving te vervangen. Wel herinner ik eraan dat deze wet nauwelijks kansen kreeg, doordat er amper uitvoeringsbesluiten verschenen. Ook dit nieuwe decreet staat of valt met de uitvoeringsbesluiten. Deze kunnen geen 25 jaar uitblijven. De minister heeft concrete beloftes gedaan. Reeds dit najaar zou een eerste trein van uitvoeringsbesluiten aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. In het voorjaar van 1998 zouden deze besluiten van kracht worden. Een tweede trein van uitvoeringsbesluiten en de bundeling van alle besluiten tot uitvoering van het decreet op het natuurbehoud – dat men eventueel Vlarena zou kunnen noemen – zou er komen voor het einde van 1998. Ik neem aan dat vooraf ook de Minaraad en de SERV zullen worden geraadpleegd.

Ook het uitvoeringsbesluit betreffende regionale landschappen zou dit najaar aan de commissie worden voorgelegd, zelfs vooraleer het naar de Vlaamse regering zou gaan. Ik hoop dat de minister dit alles nog eens formeel zal bevestigen. We zullen het in elk geval niet nalaten hem zich aan zijn woord te laten houden.

Om de bepalingen in dit decreet ten volle uit te voeren, zullen ook de nodige middelen nodig zijn. Ik bracht dit probleem al naar voren bij de Septemberverklaring van de minister-president. Het laconiek antwoord van de minister-president kon me niet geruststellen, maar ik blijf uiteraard vol goede hoop. Het geregeld opduiken in het decreet van de voorbehoedsbepaling dat verplichtingen maar kunnen worden nagekomen binnen de beperkingen van de begroting, is natuurlijk niet zo geruststellend. Ik hoop dat bij de begrotingsbespreking een serieuze inspanning zal worden gedaan om de concrete implementatie van dit decreet op het terrein mogelijk te maken zonder dat dit ten koste gaat van middelen die nodig zijn voor het algemene milieubeleid van MINA-2, dat ook nog op uitvoering wacht. Bovendien moet ook de afdeling Natuur, die een en ander op poten moet zetten, bijkomend ondersteund worden via extra personeel en logistieke steun. Daarover bestond in de commissie een consensus.

Collega's, dit decreet is volgens mij een gemiste kans van formaat. Op vormelijk vlak rammelt het nog aan alle kanten. We hebben er in de commissie aan proberen te sleutelen, maar gezien onze beperkte tijd konden we niet alle problemen oplossen. Inhoudelijk is het een lange reeks van toegevingen aan de landbouwlobby. Voor de uitvoering wordt het bang afwachten wat nieuwe gesprekken achter de coulissen zullen opleveren. We kunnen dit decreet in alle eerlijkheid niet goedkeuren. Het is uiteraard een verdienste dat het er na zoveel jaren eindelijk is. We zullen ons bij de stemming dan ook onthouden. (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, collega's, vandaag zal het Vlaams Parlement zich uitspreken over het ontwerp van decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk leefmilieu. Dit decreet heeft reeds een lange lijdensweg achter de rug. De Volksunie is steeds vragende partij geweest voor een vervanging van de oude wet van 1973. Die wet volstond niet langer om de resterende natuur in Vlaanderen te beschermen en te herstellen. Het voortbestaan van zeldzame dieren en planten kwam in het gedrang. Vlaanderen moest zich schikken naar allerlei internationale verplichtingen, zoals de Habitatrichtlijn. Reeds in vorige regeerakkoorden werd een nieuw decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu in het vooruitzicht gesteld.

Nu is het eindelijk zover. De Vlaamse regering legt haar werkstuk voor aan de volksvertegenwoordi-

Sauwens

gers. We hebben het gelukkig enigszins kunnen bijsturen in de commissie. Het decreet bouwt in essentie voort op principes die sinds 1990 worden vooropgesteld : bescherming en herstel van gebieden en soorten, verbreding van het maatschappelijk draagvlak en steun aan lokale overheden. De uitbouw van een Vlaams Ecologisch Netwerk zou een halt moeten toeroepen aan de versnippering van de groene ruimte. Het VEN is evenwel een fel afgezwakte vervanger van de Groene Hoofdstructuur waarin de natuur duidelijk de boventoon voerde.

Een decreet is nooit perfect, maar tijdens de onderhandelingen over dit ontwerp werd wel erg veel water in de wijn gedaan. Dit leidde in de natuur- en milieubeweging wel eens tot de smalende opmerking dat er veeleer sprake is van een decreet op landbouwbehoud dan op natuurbehoud. Naar analogie met het Mestactieplan werden tot op het laatste moment belangrijke toegevingen gedaan om de Boerenbond over de streep te krijgen.

Als de uitwerking van het ontwerp van decreet op het natuurbehoud al zoveel voeten in de aarde heeft gehad, hoe zal het dan aflopen met de uitvoering op het terrein, mijnheer de minister ? Alles zal immers afhangen van de snelle omzetting van de basisdoelstellingen in duidelijke uitvoeringsbesluiten. Zoals de heer Quintelier heeft gezegd, betreft het inderdaad een kaderdecreet. Het vormt slechts een minimaal kader voor de uitbouw van een actief beleid inzake natuurbehoud in Vlaanderen. De werkingsinstrumenten moeten zonder dralen worden aangereikt aan de mensen op het terrein. Tijdens de commissiebesprekingen kondigde de minister aan dat hij in het najaar van 1997 een reeks uitvoeringsbesluiten zou voorleggen aan de Vlaamse regering. Een definitieve beslissing daarover zou dan, na advies van de Raad van State, in het voorjaar van 1998 kunnen volgen. Een aantal andere, meer complexe aangelegenheden vragen dan weer respijt tot eind 1998.

Mijnheer de minister, namens mijn fractie luidt de vraag hier dan ook als volgt : hoe staat het nu met de uitvoeringsbesluiten ? Na de goedkeuring van het landschapsdecreet zijn we immers wat sceptisch geworden. Gedurende twee jaar is er in Vlaanderen vrijwel geen enkel landschap beschermd precies omdat die uitvoeringsbesluiten zo lang op zich lieten wachten.

Twee andere heikele aspecten met betrekking tot het uitwerken van een degelijk natuurbeleid zijn de

financiering en de personeelssterkte. Zowel het Instituut voor Natuurbehoud als de afdeling Natuur van de administratie Aministratie krijgen bijkomende opdrachten. De minister beloofde de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud om voorstellen inzake de verruiming van het personeelskader voor te leggen aan de minister van Ambtenarenzaken. Bovendien zou aan de afdeling Natuur worden gevraagd een nota op te stellen met de gevolgen van het uitgebreide takenpakket. Graag kreeg ik van de minister een toelichting bij deze engagementen. Een offensief natuurbeleid staat of valt immers met de ruimte voor de personeelsbezetting. Hetzelfde geldt voor de financiële middelen die in de toekomst worden vrijgemaakt voor natuur en milieu. Wat is er, concreet met het oog op de begroting 1998, vrijgemaakt om dit decreet uit te voeren ?

Met de omschakeling van de Groene Hoofdstructuur naar het Vlaams Ecologisch Netwerk werd de hoeveelheid oppervlakte met natuur als hoofdfunctie teruggeschroefd van 353.500 hectare – 149.400 hectare natuurkerngebied en 204.100 hectare natuurontwikkelingsgebied – tot 125.000 hectare. De totale oppervlakte bestemd voor natuurbehoud werd verminderd van 531.700 hectare tot 257.000 hectare. Mijn amendement op artikel 17, paragraaf 1, moet in dit kader worden gezien. De Vlaamse regering mag zich bij de uitbouw van het VEN, de afgezwakte Groene Hoofdstructuur, niet beperken tot die oppervlakte van 125.000 hectare. Derhalve dient volgens mijn fractie de oorspronkelijke doelstelling van 125.000 hectare te worden omgezet in een minimale ondergrens. Dat is precies de logica van een decreet op het natuurbehoud. Enkel op die manier kan Vlaanderen een offensief beleid uitstippelen.

Mijn amendement op artikel 45, paragraaf 1, vertrekt vanuit dezelfde bekommernis om het natuurbehoud niet in een knellend keurslijf te dwingen. De beperking van de beheersovereenkomsten tot beroepslandbouwers vormt een rem op de mogelijkheden van een actief beleid inzake natuurbehoud. Ook anderen moeten de kans krijgen om beheersovereenkomsten af te sluiten. In de praktijk beheren natuurverenigingen of andere groeperingen soms gronden die na verpachting vrijkomen. De bekommernis voor de eventuele pachter, die al ruimschoots bescherming geniet door de pachtwetgeving, is geen reden om in bepaalde gebieden enkel met de beroepslandbouwers een overeenkomst af te sluiten. De onderliggende bedoeling van de betrokken bepaling lijkt eerder het areaal landbouwgrond zo ruim mogelijk te houden, ook al is daar in bepaalde gevallen geen enkele reden toe.

Sauwens

Andere onevenwichten ten voordele van de landbouwsector zijn de vrijstellingen inzake biociden en mestreglementering, de ondergeschiktheid van het voorkooprecht aan het in de pachtwet opgenomen voorkooprecht in gebieden met natuur als hoofdfunctie en het probleem van de erkenning en subsidiëring van reservaten in agrarisch gebied. Welke garanties kan de minister bieden met betrekking tot de beloofde 38.000 hectare groene gewestplanwijzigingen ?

Ik heb ook nog een kanttekening bij de al te beperkte invalshoek van artikel 54 over de regionale landschappen. De regionale landschappen zouden veeleer moeten worden geregeld via een afzonderlijk decreet. Vanuit het decreet op het natuurbehoud alleen is het onmogelijk alle aspecten van het regionale landschap – met zijn ecologische, cultuurhistorische en esthetische dimensie – legistiek degelijk te onderbouwen. Daarom is het ook nodig om naast het landschapsdecreet, dat zich beperkt tot het beschermen van landschappen op microschaal, meestal van enkele tientallen hectaren groot, een decreet te hebben voor de landschappen op mesoschaal. Deze landschappen kunnen tot 5.000 hectare groot zijn en verspreid zijn over meerdere gemeenten. Er is bijgevolg nood aan een globale beheersaanpak. Daarbij moeten we veel verder gaan dan het pure natuurbehoud. Er zijn immers ook nog het economisch-toeristische aspect en de cultuurhistorische invalshoek. Ik denk hierbij aan het belang van monumenten en aan gebieden zoals de Vlaamse Ardennen en de Voerstreek die een werkelijk regionaal landschap zouden kunnen worden.

Ik beschouw deze opmerking als een kanttekening, want hierover werden reeds afspraken gemaakt. Ik hoop dat we deze in de commissie zo snel mogelijk kunnen uitvoeren.

Ik sta graag ook even stil bij de verkramping die in dit decreet is opgetreden, onder meer door de rol van de drukkingsgroepen van beide kanten. Deze verkramping heeft ertoe geleid dat men is uitgegaan van gewestplannen met – zoals de heer Quintelier terecht opmerkte – slechts minimale informatie over milieu en soms zonder informatie over de aanwezige natuurwaarde van het Vlaamse gebied. Op basis van deze plannen heeft men tijdens de jaren zeventig en tachtig zones afgebakend. De kennis waarover we vandaag beschikken, leert ons dat deze werkwijze voorbijgestreefd is. De verkrampde manier van afbakenen was een gevolg van de deal tussen natuur en landbouw.

Deze verouderde aanpak staat helemaal haaks op het huidige internationaal gedachtegoed. De landbouwer wordt meer en meer gezien als een landschapsbeheerder. Milieuzorg en natuurbehoud worden permanente kwaliteitsdoelstellingen. We mogen ons dus niet blindstaren op wat toevallig geel of groen werd ingekleurd op een gewestplan.

In het Comité van de Regio's, waarvan ik lid ben, werd de voorbije maanden zeer veel gediscussieerd over de landbouw in berggebieden. De economische doelstelling van de landbouwexploitatie komt er namelijk enorm in het gedrang. Men evolueert meer en meer in de richting van een gesubsidieerde functie van het landschapsbeheer. Een reden hiervoor is ook de toeristisch-economische betekenis van landschappen zoals de Zwitserse of Oostenrijkse alpenweiden. Het economische doel van landbouw in de klassieke betekenis van het woord raakt volgens mij voorbijgestreefd. De Europese Commissie heeft een aantal belangrijke programma's lopen om deze nieuwe ideeën te verwezenlijken.

De huidige verkramping in het milieubeleid van de Vlaamse regering vind ik erg jammer. Men is constant op zoek naar een compromis, maar de samenwerking tussen de beide groepen zou permanent aanwezig moeten zijn in heel Vlaanderen. De kunstmatige scheiding tussen wat natuurgebied en landbouwgebied is, duidt werkelijk op een verouderde aanpak. De landbouwer zou de rol van landschapsbeheerder moeten krijgen. Voor de landbouwer opent dit nieuwe perspectieven, maar de idee botst helaas nog op de belangen van de Boerenbond. Ik ben er echter van overtuigd dat de belangen van de landbouwers in dit soort dossiers niet gelijklopen met die van de Boerenbond. Deze vindt het immers handig om over zones te kunnen beschikken waarbinnen vrij spel geldt om zijn economisch concern verder te laten groeien volgens het economische model dat we vandaag in Vlaanderen kennen.

Sommige collega's noemen dit ontwerp van decreet een overwinning omwille van de consensus die is ontstaan. Volgens mij schrijft het algemeen Vlaams belang ons voor, op het ogenblik dat de vrije ruimte in Vlaanderen een echt schaars goed wordt, te zoeken naar een zo sterk mogelijke ontwikkeling, waarbij de economische doelstelling niet aan de kant wordt geschoven, maar wordt ingepast in wat de gemeenschap vanuit een lokale benadering belangrijk vindt. Het verheugt me dan ook dat we in de commissie een aantal amendementen hebben kunnen laten aanvaarden, waarbij de rol van de gemeente wordt versterkt.

Sauwens

Ik wil nog een laatste bedenking formuleren. Door een aantal betrokken partijen werd de commissie onder druk gezet en in een soort van gijzelgreep gehouden. Er lagen al ontslagbrieven klaar bij enkele diensten voor regionale landschappen, omdat er zich geen oplossing aandienende voor hun financiering. Dat was democratisch onverantwoord. Ik ben blij dat de commissie niet heeft toegegeven aan de uitgeoefende druk. Het is onze opdracht om aan correcte democratische besluitvorming te doen. Dit parlement mag niet enkel fungeren als een stemmachine.

Ik pleit ervoor om de steeds complexere materie van landschapsbeheer en milieubeleid op een meer geïntegreerde manier door te voeren. We mogen de kwaliteitswaarde daarbij zeker niet uit het oog verliezen.

De Volksunie is vanzelfsprekend tevreden over het feit dat er eindelijk een decreet komt dat de afbouw en achteruitgang van de natuur in Vlaanderen aanpakt. Toch is er scepticisme. We vrezen dat de acties op het terrein zullen uitblijven om financiële redenen, gebrek aan mankracht en vooral om het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten. Een kentering is echter meer dan noodzakelijk. Vlaanderen staat immers onderaan de Europese ladder inzake de oppervlakte van beschermde gebieden. Nauwelijks 1 percent van Vlaanderen is natuurreserveaat. In Nederland was dat tot voor kort 7 percent en binnenkort 10 percent.

Toch blijven er teveel onvolkomenheden bestaan. Zo werd bij de omvorming van de Groene Hoofdstructuur naar het Vlaams Ecologisch Netwerk de hoeveelheid oppervlakte met als hoofdfunctie natuur ten onrechte teruggeschroefd. De groene ambitie van de Vlaamse meerderheidspartijen lijkt niet echt ver te reiken. Waarom leggen we de lat niet hoger? Uitgaande van de aanwezige natuur die op het gewestplan groen is ingekleurd, is er een tekort van 75.000 tot 100.000 hectare. De Boerenbond verklaarde in de commissie zelfs een standstill na te streven van de natuur buiten de groengebieden.

Om al deze redenen vragen we onze amendementen en vooral het amendement inzake de minimale oppervlakte van 125.000 hectare ernstig in overweging te nemen. We zullen dit decreet niet goedkeuren, omdat er teveel onvolkomenheden zijn.

We slagen er in Vlaanderen verder in om keer op keer eenvoudige dingen moeilijk uit te drukken.

Het is een eigen jargon, waarin enkel specialisten zich kunnen terugvinden. Voor de honderdduizenden mensen die zich met dit decreet zullen bezighouden, is het vaak onverstaanbaar. Ik pleit voor duidelijke woorden in plaats van de Nederlandse ziekte over te nemen door met afkortingen te werken. Dat maakt de kloof tussen ons en de burger nog groter. Enkel de betrokken belangengroepen kunnen er hun eigen weg in bepalen. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil onmiddellijk gevolg geven aan de oproep van de heer Sauwens en me niet verliezen in deskundigenterminologie. Ik zal me tot een aantal hoofdlijnen beperken.

Voor onze fractie is het voorliggend ontwerp van decreet alleszins een nuttig en noodzakelijk instrument. Welke kritiek men ook heeft op zijn inhoud of bedoelingen, dit decreet betekent een stap vooruit voor het natuurbehoud. Dat is de reden waarom onze fractie het zal steunen, ook al hebben we onze kritieken en bedenkingen.

Zo is er een te rigide link tussen de mogelijkheden van natuurbehoud en -beleid aan de ene kant en de bestemmingen op de verouderde gewestplannen aan de andere kant, met alle negatieve gevolgen van dien. Het zal niet gemakkelijk zijn dat Vlaams Ecologisch Netwerk als een echt netwerk te laten functioneren. De versnippering in onze gewestplanbestemmingen is zo groot dat ik betwijfel of het in dat kader ooit een echt netwerk zal kunnen worden. Aan de andere kant is de oppervlakte die onder onze bevoegdheid valt, te beperkt om degelijk werk te verrichten. In de omliggende landen kan men in een ruimere context aan milieubescherming werken.

Een tweede opmerking is dat er inderdaad te veel nuances, remmen, grenzen en beperkingen zijn ingebouwd in dit ontwerp van decreet. Die beogen in de eerste plaats een aantal individuele belangen te beschermen, al dan niet terecht. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het vooral om psychologische dan wel reëel wetgevende grenzen en beperkingen gaat. Dat heeft ook tot gevolg, zoals de heer Malcorps al opmerkte, dat dit decreet een zeer heterogeen karakter heeft. Aan de ene kant is het een kaderdecreet, aan de andere kant zijn er zeer specifieke regels in opgenomen. Het omvat zeer algemene tegenover zeer concrete bepalingen.

Tobback

Ik stel vast dat de reden van al die beperkingen een en dezelfde is. Het wil namelijk maar niet doordringen in Vlaanderen dat milieubeleid in het algemeen en natuurbehoud in het bijzonder, niet zozeer het groepsbelang maar het algemeen belang moeten dienen. Het gaat om de bescherming van een collectief erfgoed, niet alleen in ons voordeel maar ook voor de generaties na ons, niet alleen voor ons plezier maar ook voor de kwaliteit van onze omgeving en ons dagelijks leven. Blijkbaar is Vlaanderen nog steeds niet in staat toe te geven dat het algemeen belang kan primeren boven het individuele, of dit laatste nu financieel van aard is of niet.

Dat heeft zichtbare gevolgen voor de inhoud van dit decreet, wat op zijn beurt te merken zal zijn aan de snelheid waarmee we in Vlaanderen een verantwoord milieubeleid kunnen voeren. Ik hoop dat de in het decreet vervatte beleidslijnen in daden kunnen worden omgezet en dat we op een snelle en correcte manier en na gemeenschappelijk overleg, een grondig, goed en verantwoord Vlaams natuurbeleid kunnen voeren.

Mijnheer de minister, ik hoop dat we niet verstrikt raken in een discussie over het afbakenen van hectaren en deeltjes, fracties en morzels grond. We moeten dat debat zeer snel kunnen afronden. Hierbij moeten we de procedures inzake ruimtelijke ordening en de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen respecteren. We moeten er ons bewust van zijn dat afbakening nog altijd betekent dat men nog geen maatregel heeft genomen. We moeten onze aandacht dan ook toespitsen op maatregelen die gericht zijn op het behoud van wat we hebben en op het herstel van wat verloren dreigt te gaan. Dat moet de bedoeling zijn van dit decreet.

Dit decreet laat niet toe een reuzensprong te maken inzake natuurbehoud in Vlaanderen. Men is blijkbaar niet klaar of niet bereid die grote stap te zetten. Het decreet biedt volgens onze fractie wel de mogelijkheid om een stap-voor-stapbeleid te voeren dat hopelijk in de goede richting gaat. Deze misschien te bescheiden doelstelling kan worden gehaald. In deze optiek en geen andere zullen we dit decreet goedkeuren. (*Applaus bij de SP, de CVP en de VLD*)

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte

collega's, graag zou ik even willen ingaan op enkele specifieke juridische bedenkingen bij dit ontwerp van decreet. We wensen ons constructief op te stellen, net zoals we dat in de commissie hebben gedaan. We willen geenszins het kind met het badwater weggooien.

Het lijkt meer dan wenselijk om in de zeer nabije toekomst minstens een poging te ondernemen om in dit decreet een eenvormige procedure in te voeren die gelijkloopt met deze in het op het getouw staande decreet op de ruimtelijke ordening. De VLD heeft dit in de commissie niet alleen voorgesteld, maar heeft bovendien de oefening gemaakt via een amendement op artikel 23 paragraaf 2. Alhoewel de minister en meerdere commissieleden van diverse partijen zegden voor deze gedachtegang gewonnen te zijn, gebeurde er in concreto niets en werd ook dit amendement weggestemd.

Een kaderdecreet dat de systematiek van de te volgen procedure vastlegt, is meer dan een must. Men kan van mening verschillen over hoe men dit het best kan doen. Het goedkeuren van een decreet dat vastlegt hoe het qua procedure moet in andere sectoren, biedt aan de burger, de overheid en de administratie de eenvoudigste en duidelijkste oplossing. Een doorzichtig bestemmings- en gebruiksplan van ieder kadastraal perceel in Vlaanderen is voor het milieu- en het stedenbouwkundig aspect noodzakelijk. Iemand die naar de technische of stedenbouwkundige dienst van een gemeente gaat, heeft dan een overzicht van zijn perceel en de modaliteiten voor bestemming en gebruik. Ik verwacht daarom een gezamenlijk initiatief van ministers Baldewijns en Kelchtermans, vermits van de VLD blijkbaar geen enkele juridische oplossing wordt aanvaard.

We kunnen geenszins instemmen met de wijze waarop het recht van voorkoop in dit decreet staat ingeschreven. In het VEN, de natuurreservaten en hun uitbreidingsperimeter, heeft de Vlaamse regering via de VLM zo een recht van voorkoop. Dit voorkooprecht geldt enkel voor de gronden die in uitvoering van de plannen van aanleg de bestemming groen-, park- en buffergebied of bosgebied hebben. De aldus verworven gronden hebben alleen als bestemming natuurreservaat. De notarissen worden verplicht om de verkoopprijs aan de regering te laten kennen. Deze heeft dan zestig dagen de tijd om deze prijs al dan niet te aanvaarden. De grond mag daarna gedurende een jaar niet aan een lagere prijs worden verkocht. In geval van openbare verkoop wordt een gelijkaardige regeling uitgewerkt.

Lachaert

Als het gaat om gronden van het VEN, het IVON, de natuurreservaten en hun uitbreidingsperimeter, hebben ook de erkende natuurverenigingen dat voorkooprecht. De bepalingen over de voorkoop zijn een fundamentele aanslag op het eigendomsrecht. De uitoefening van dat recht is enkel gerechtvaardigd bij de bestemming der natuurreservaten. Dat recht mag slechts door de regering, en niet door natuurverenigingen worden uitgeoefend. Het voorkooprecht moet bovendien tot echte reservaatgebieden worden beperkt. Een dergelijke aantasting van het eigendomsrecht is niet aanvaardbaar in de omliggende gebieden, waarop reeds beschermende maatregelen rusten.

In verband met het juridische aspect van deze zaak verwijs ik naar de wetgeving en de verwante rechtspraak over de onteigening van onroerende goederen. Ik refereer ook aan de omzendbrief van minister Van den Bossche. Daarin worden aan onteigeningen strikte voorwaarden verbonden, zoals voorafgaande onderhandelingen, een schattingsverslag, enzovoort. Hier wordt echter al te licht over de bepalingen van deze onteigeningswet heengegaan.

Bovendien vraag ik uw bijzondere aandacht voor ons amendement op artikel 43. We willen, conform het gelijkheidsbeginsel, in een billijke regeling voorzien voor de schade – inkomstenverlies of waardevermindering – die het gevolg is van maatregelen in uitvoering van dit decreet.

Dit amendement is niet gericht tegen deze maatregelen zelf, maar wel tegen het niet-vergoeden van de financiële schade die eruit voortvloeit.

De overheid tracht de eigenaar waarvan het goed niet wordt aangekocht of onteigend, zonder een billijke en vooraf uitbetaalde vergoeding voor de geleden schade wandelen te sturen. Zoiets is onaanvaardbaar.

Het is te verwachten dat de rechtspraak eerst iedere schade-eis tegenover de overheid zal afwijzen. Daarbij zal men zich steunen op de expliciete bepalingen van het decreet.

Na enige tijd zal een nieuwe rechtspraak ontstaan, waarbij op basis van artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek de schade-eis van de burger tegenover de overheid wordt ingewilligd. Desbetreffend kan ik verwijzen naar de evolutie van de rechtspraak, onder meer in verband met het vroegere artikel 37 van de wet op de stedenbouw. De overheid wil ten onrechte haar verantwoorde-

lijkheid ontlopen. De argeloze burger wordt eens te meer op grote kosten gejaagd – onder meer voor procedure-uitgaven.

De overheid streeft het behoud van de reeds schrale natuur en de verbetering van het natuurlijk milieu in Vlaanderen na. Dat is politiek een goede zaak. Het is beleidsmatig correct dit te doen, maar het is echter beleidsmatig niet correct dat ze hiervan de factuur niet wenst te betalen, en deze bijna integraal doorschuift naar de eigenaar van de gronden die in de te beschermen gebieden liggen. Ook omwille van deze juridische bedenkingen zullen we ons onthouden. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, dit debat vormt een goede weergave van het gesprek dat in de commissie is gevoerd. Iedereen is tevreden dat eindelijk het decreet op het natuurbehoud tot stand is gekomen. Sommigen hadden nog verder willen gaan, anderen vinden dat de tekst nu al een stap te ver gaat. Dat was het spanningsveld waarbinnen de discussie in de commissie zich heeft afgespeeld.

Ik durf het decreet nochtans met overtuiging verdedigen. Aan de basis ligt een zeer brede doelstelling, namelijk de bescherming, de ontwikkeling, het beheer, het herstel van de natuur en de natuurlijke milieus, de handhaving en het herstel van de daartoe vereiste milieukwaliteit en het scheppen van een zo breed mogelijk draagvlak. De taakstelling is dus niet alleen gericht op het behoud en het beheer, maar ook op het herstel en de ontwikkeling. Ook het principe van de standstill van de kwaliteit en de kwantiteit van de bestaande natuur is een duidelijke optie in het decreet en mag bijgevolg niet worden onderschat. Het wordt trouwens gekoppeld aan milieukwaliteit. Voor de eerste keer wordt daarvoor zo nadrukkelijk een instrument ter beschikking gesteld, alhoewel daarover op juridisch vlak discussie blijft bestaan.

De planmatige aanpak van het natuurrapport en het natuurbeleidsplan mag evenmin worden onderschat. Men heeft daarbij de vraag gesteld of dit allemaal geïntegreerd blijft in het algemeen milieubeleid. Dit is vanzelfsprekend het geval. In het algemeen milieubeleidsplan zal het hoofdstuk over de milieubeleidsacties altijd essentieel zijn. We leggen onszelf de verplichting op om via een planmatige aanpak en rapportering, tweejaarlijks te evalueren welke vooruitgang wordt geboekt met het oog

Kelchtermans

op de geformuleerde doelstellingen. Ook hier wordt uitgegaan van het MIRA.

Heel wat vragen gingen over de categorisering, alsof Vlaanderen netjes zou worden ingedeeld in een grote voorschoot, met een zakje om elke groep te bedienen. Dit is niet het geval. Men onderschat de kracht van de algemene maatregelen ter bevordering van het natuurbehoud. De horizontale maatregelen zoals in hoofdstuk 4 opgesomd, gelden ongeacht de plaats. Deze maatregelen zijn algemeen over heel Vlaanderen. In de loop van de komende jaren zullen zij hun degelijkheid en doeltreffendheid moeten bewijzen.

Met het gebiedsgericht beleid valt of staat het beleid in de diepte. Hierover is in de commissie zeer uitvoerig gediscussieerd. Een aantal van deze gebieden moeten nog worden uitgebreid. De procedures daarvoor zijn reeds vastgelegd in samenhang met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Daarover bestaat geen discussie. De vragen hierover kan ik met een gerust gemoed beantwoorden. Er is een perfecte harmonie tussen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de uitgangspunten van dit decreet. Er is verwezen naar twee belangrijke instrumenten die belangrijke raakpunten hebben met ruimtelijke ordening. We hebben de procedures op elkaar afgestemd. Voor GEN en GENO hebben we de verkorte procedure. Voor de andere, buiten de traditionele bestemmingsgebieden die voor het natuurdecreet in aanmerking komen, hebben we de verhoogde procedure zoals die ook in de ruimtelijke ordening aanwezig is. Er is dus geen verschil tussen beide procedures.

Ook het recht van voorkoop komt overeen met gelijkaardige bepalingen in andere decreten. Ik durf te concluderen dat de opgesomde instrumenten toelaten om een bijzonder krachtig natuurontwikkelingsbeleid te voeren. Dit beleid is ook inpasbaar in het ruimtelijk beleid van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Er is dan ook een volledige overeenstemming met de visie van minister Baldewijns.

Het is trouwens een groot voordeel dat gewestplanwijzigingen, natuurafbakeningsplannen en natuurinrichtingsprojecten door de Vlaamse regering die optreedt als een college, worden goedgekeurd. Hierdoor wordt de structurele integratie van de beslissing in belangrijke mate gewaarborgd. Het gaat hier immers niet om zelfstandige sporen die elk een eigen treinbestuurder hebben die zich van niemand iets moet aantrekken. Dit zou vaak

kunnen leiden tot belangrijke confrontaties tussen de verschillende actoren. Nu is het resultaat vaak dat de inbrengen en uitgangspunten van alle personen worden gerespecteerd en gewaarborgd.

Men heeft het ook gehad over het door dit decreet gecreëerde wantrouwen en de mogelijke hypotheken. De opvallende uitspraken van enerzijds de heer Malcorps die dit een agrarisch decreet vindt waar de natuur niets aan heeft, en anderzijds de heer Wymeersch die beweert dat dit decreet een bedreiging voor de agrarische sector vormt, zijn een illustratie van de twee invalshoeken zoals deze zich van in het begin hebben gemanifesteerd. Vaak leest en ziet men maar wat men wil. Het is een oud principe dat de intentie de wens tot realiteit maakt.

Ik wil iedereen bedanken die een positieve bijdrage heeft geleverd, ook al zeggen ze in alle openheid dit decreet niet te kunnen goedkeuren. Ik dank ook de voorzitter van de commissie voor de wijze waarop hij de debatten heeft georganiseerd. Wat hij heeft gezegd, onderschrijf ik in belangrijke mate. De vragen die hij heeft gesteld over de coördinatie van de regelgeving inzake milieu en ruimtelijke ordening, zijn een oud zeer. Maar ik herhaal dat het hier voor de twee grote gebieden die aan bod komen, niet om een afwijkende regeling gaat. De regelgeving is trouwens enkel beperkt voor het gebied waarvan de bestemmingen al vastliggen. Daar waar we de bestemmingen wijzigen, is de regelgeving uitgebreider en komt het openbaar onderzoek uitdrukkelijk aan bod.

De veelheid van regelgeving is een algemeen bezwaar. Ik onderschrijf dan ook de suggestie van de heer Lachaert om te komen tot een soort van algemeen proceduredecreet dat het vergunningenbeleid en de bestemmingsplannen regelt. Dit komt ook aan bod in de discussie over de ruimtelijke ordening en het leefmilieu. We kunnen zelfs verdergaan. Ook in domeinen als de economische sector, kan dit worden ingevoerd. Er bestaat hierover geen enkele onenigheid op het vlak van ruimtelijke ordening en leefmilieu.

Ik laat het aan het parlement over of er al dan niet een gemengde commissie moet komen voor de problemen die verband houden met het leefmilieu én de ruimtelijke ordening. Het zou misschien logisch zijn dat ruimtelijke ordening en leefmilieu onder een visie vallen. Ik denk echter ook dat dat een gevaar inhoudt. In de structuur van de Vlaamse regering werd hiertegen een bescherming ingebouwd. Er wordt in elk geval een dialoog gevoerd. In onze administratie is bijvoorbeeld Aminal een

Kelchtermans

weergave van die visie. In die administratie werkt men beleidsmatig.

Misschien zal de Vlaamse regering vanuit dat standpunt de verantwoordelijkheden op een bepaald ogenblik bundelen. Een aantal initiatieven tot coördinatie worden momenteel genomen. Ik verwijs in dit verband naar professor Bocken. Het ontwerp van kaderdecreet ligt dus als geheel voor. Sommige onderdelen zullen we afzonderen en apart behandelen, zoals bijvoorbeeld het handhavingsbeleid. Ik herhaal hier wat ik reeds eerder heb gezegd aan mevrouw Merckx : mocht men in de commissie eerder zijn begonnen met deze discussie, dan had dit voorstel van amendement een andere behandeling kunnen krijgen. Dat is een gevolg van het feit dat de commissie steeds bereid is om positieve voorstellen in alle rust en sereniteit te behandelen. Helaas werd het voorstel pas op het einde ingediend, toen we in die materie al een hele weg hadden afgelegd en ook een aantal afspraken hadden gemaakt.

Bovendien, mevrouw Merckx, meen ik dat een aantal van uw suggesties voorwerp zullen zijn van een uitgebreide discussie, omdat u zeer precies de onderscheiden maakt. Ik geef toe dat dat in de huidige artikels over de handhaving niet wordt gedaan. Die zijn eerder vaag en algemeen. Maar u maakt ze in uw voorstel van amendement, dat ongetwijfeld zal worden hernomen bij de algemene discussie rond het handhavingsbeleid van de commissie-Bocken. In die context hebben uw suggesties zeker hun nut.

Het zou een goede zaak zijn als het parlement het initiatief nam om een aantal decreten te inventariseren. Zo kan het alle bepalingen over handhaving en strafbepaling in die decreten coördineren. Daarbij kan het uitgaan van een aantal bestaande suggesties, waarover de SERV en de Minaraad trouwens reeds een advies hebben gegeven. Op die manier zouden deze hoofdstukken in de verschillende decreten worden geüniformeerd en dus ook beter worden gedifferentieerd. Dat zou de verschillende decreten over milieu en ruimtelijke ordening, maar ook over andere, niet vernoemde beleidsdomeinen, ten goede komen.

De heer Quintelier heeft terecht heel sterk het overleg beklemtoond. Ik sluit me hierbij aan. Dit decreet maakt geen schijn van kans indien er geen permanent overleg tussen de verschillende actoren zal zijn. Of dit nu uitgaat van wantrouwen of naïef vertrouwen, lijkt me bijzaak. Hoofdzaak is dat men

op rationele wijze een aantal problemen met elkaar durft te bespreken.

De grote vooruitgang die bij dit decreet tot stand is gekomen, schuilt nu net daarin. Dat heeft de heer Quintelier trouwens met zoveel woorden gezegd. Bij dit decreet hebben we inderdaad het aantal betrokkenen beperkt tot de hoofdactoren natuur en landbouw. Er zijn er nu echter anderen die willen worden betrokken, en met evenveel recht. Dan heb ik het onder meer over de bosbouw. Morgen zullen misschien de eigenaars aankloppen, die nu vinden dat ze onvoldoende bij de zaak werden betrokken.

Ik ontken echter dat geen rekening werd gehouden met hun belangen. Ook deze zijn in de commissie voortdurend aan bod geweest, maar niet op een dergelijke structurele manier. Het feit dat deze groepen vragen ook bij een dergelijk overleg te worden betrokken, bewijst precies dat deze werkwijze, zoals we ze nu toepassen bij het forum natuur en landbouw, de enige haalbare is om resultaten te bereiken. En over resultaten gaat het toch. Wie kiest voor het plezier van de discussie, wat zeer fijn is, is minder geïnteresseerd in deze vorm van voorbereiding. Soms zijn er conflicten nodig om dit overleg een kans te geven, zoals bij herhaling werd vastgesteld. Op die manier krijgt het overleg daadwerkelijk reële kansen. Het forum is een middel waarmee we deze werkwijzen in de praktijk proberen te verwezenlijken. Het is bij de Minaraad als werkgroep ingeschreven. Het zal dus ook voor uitbreiding in aanmerking komen. Het initiatief moet daarvoor in sterke mate van de Minaraad zelf komen. Dit is zo decretaal geregeld.

Er werd al gewezen op het belang van het zorgvuldig informeren van de bevolking. Bij het natuur- en milieubeleid is het absoluut noodzakelijk om de bevolking te overtuigen van de juistheid van het gevoerde beleid. Er is momenteel in Vlaanderen een netwerk van milieu- en natuureducatieve centra werkzaam. Op het Vlaamse niveau is de uitbouw van dit netwerk bijna voltooid. De provincies en de gemeenten hebben nog iets meer werk. Voor dit netwerk pleeg ik overleg met minister Van den Bossche, die leerkrachten ter beschikking stelt. Ik pleeg ook overleg met de milieusector. Mijns inziens biedt dit netwerk zeer interessante perspectieven, die we op langere termijn zullen moeten evalueren.

De biologische waarderingskaarten worden geactualiseerd. Bij de besprekingen van de natuurrichtplannen zullen deze nieuwe kaarten worden gebruikt.

Kelchtermans

Mijnheer Wymeersch, u hebt daarnet gezegd dat u het al dan niet goedkeuren van dit decreet nog in beraad hield.

De voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, we moeten inderdaad de bestaande gewestplannen aanpassen. Hierdoor zullen de VEN-, de GEN-, de GENO- en de IVON-structuren zichtbaar worden op de kaarten waarmee men werkt. Ik neem aan dat dit technisch en informatietechnologisch via het Geografisch Informatiesysteem op korte termijn kan worden uitgevoerd. Op deze manier kan dit decreet worden gevisualiseerd, zodat het eenvoudiger wordt om het aan de betrokkenen uit te leggen. Ik vraag u dan ook hier toe zo snel mogelijk de opdracht te geven.

Minister Theo Kelchtermans : In het decreet staat dat de Vlaamse Landmaatschappij naast landinrichting ook een uitdrukkelijke opdracht krijgt inzake natuurinrichtingsprojecten. De natuurrichtplannen zullen dus een rechtstreeks vervolg vormen op de gebiedsgerichte natuurprojecten. Het GIS is momenteel als afdeling bij de VLM in volle uitbouw. Aan de vraag van de heer Van Mechelen zal dan ook snel worden voldaan.

Iemand die naar de gemeente stapt, moet in een oogwenk kunnen zien welke voorwaarden of erfdienstbaarheden op zijn perceel gevestigd zijn. Met de huidige mogelijkheden op het gebied van informatica mag dat inderdaad geen probleem zijn. De procedures lopen parallel. Het resultaat moet zijn dat we op een basiskaart alles bij elkaar brengen. Dit is een uitdrukkelijk engagement, dat ook in de commissie werd genomen.

Er zullen altijd meningsverschillen en discussiepunten blijven tussen landbouw, milieu en overheid. De overheid mag hierin uiteraard niet als belangengroep optreden. Ze moet daarentegen instaan voor het algemeen belang. Ze moet de tegenstrijdige belangen proberen te verenigen in een consensus.

Mijnheer Wymeersch, u noemt de verwerving een conflictsituatie. De verwerving wordt door dit decreet niet gewijzigd en is helemaal conform het recht van voorkoop zoals de pachtwetgeving voorschrijft. De pachtwet blijft in alle omstandigheden overeind, ook in natuurgebieden. Een landbouwer die daar heeft gepacht, heeft recht op voorkoop

boven de overheid. Dit is een uitdrukkelijk uitgangspunt. Conflicten worden zo voorkomen. Het gaat zelfs verder. Als een eigenaar zijn grond die in een GEN of GENO is gelegen, niet meer interessant vindt, kan hij zelfs de verwerving door het Vlaams Gewest eisen. Hij kan de overheid dus voor het blok zetten. In die zin is het recht eerder aan de kant van diegene die er het nadeel van ondervindt, dan aan de kant van wie een ander eenzijdig iets wil opleggen. Deze verduidelijkingen moeten mogelijk maken dat u dit decreet probleemloos goedkeurt.

De heer Malcorps heeft als trouwe lezer van Boer en Tuinder trouwens heel wat tegenstellingen menen te ontdekken. Ook in zijn betoog zijn er echter heel wat tegenspraken, onder meer in verband met het verwervingsbeleid. De harmonisatie en afstemming is in het decreet perfect geregeld en werkt volledig binnen de ruimtelijke bestemmingsgebieden. De door u voorgestelde aanpak zou ertoe leiden dat het gebiedsgericht beleid van het decreet maar in 2002 zou worden ingevuld, conform het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het nog goed te keuren decreet op de ruimtelijke ordening. De ruimtelijke uitvoeringsplannen met de afbakening van de 125.000 hectare van het GEN, de 150.000 hectare van het IVON en de 750.000 hectare agrarisch gebied zouden dan maar eerst in 2002 worden gerealiseerd. De uitvoering van het decreet en ook het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen komt er alleszins in 2002. Dit decreet hanteert als uitgangspunt om daar nu onmiddellijk al mee te starten. We wensen niet te wachten op de volledige uitvoering van de in het RSV opgenomen bindende bepalingen waarop we een beroep kunnen doen.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ik wens kort te reageren. Het is natuurlijk ook mijn bedoeling om zo snel mogelijk met een en ander van start te gaan. Mijnheer de minister, u kunt er echter niet omheen dat de dreiging bestaat dat er verschillende procedure-slagen na elkaar worden gevoerd. Ik heb daarop gewezen en daar was ook consensus over in de commissie. Ik stel vast dat een en ander niet op elkaar is afgestemd en dat er verschillende tijdschema's worden gevolgd. Dit kan tot nodeloze verwickelingen leiden.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik heb reeds gezegd dat het natuurbeleid geïntegreerd blijft in het algemeen milieubeleid. De planningstechnieken waarin we voorzien in het

Kelchtermans

algemeen milieubeleid worden ook in het natuurbeleid toegepast en vormen een waarborg.

De heer Sauwens stelde een vraag over de nodige middelen. Er zijn voldoende waarborgen om het Minaplan en het natuurdecreet uit te voeren. De begrotingsdiscussie voor 1998 zal dit aantonen. Er is decretaal ongeveer in 1,2 miljard frank voorzien voor de periode tot 2001. Er is dus in een extra voorzien voor de verwerving en het beheer voor dezelfde periode. Er is voor de begroting 1998 in 1,5 miljard frank voorzien. We kunnen de vergoedingen, het verwervingsbeleid, de beheersvergoedingen en het aankoopbeleid samenvoegen in een artikel, waarbij we dit alles behandelen volgens het principe van de communicerende vaten, naar analogie met het MAP. Dit jaar blijken de uitgaven voor de vergoedingen van het MAP trouwens lager te liggen dan oorspronkelijk voorzien. Deze middelen kunnen we bijkomend inbrengen voor de versnelling die we in het Minaplan hebben voorzien.

De heer Sauwens heeft zeer nadrukkelijk gevraagd naar de timing van de uitvoeringsbesluiten. Die timing ligt vast. De eerste vijf uitvoeringsbesluiten zijn momenteel reeds in voorbereiding. Na de goedkeuring ervan door de Vlaamse regering zullen we die onmiddellijk voorleggen aan de Raad van State. We hopen dit voor het einde van het jaar rond te krijgen.

Het gaat om procedures in verband met het VEN en het IVON, om de uitvoeringsbesluiten over natuurinrichting en voorkooprecht, om het vegetatiebesluit ter invulling van het horizontaal beleid, en om de erkenning van de regionale landschappen. We hebben ook afgesproken het uitvoeringsbesluit over de regionale landschappen vooraf ter discussie voor te leggen aan de commissie. Dit zal gebeuren om na te gaan of het besluit inderdaad tegemoet komt aan uw zorgen omtrent het voorgelegde decreet.

Volgend jaar moet dan de rest van de uitvoeringsbesluiten worden klaargemaakt. We zullen de natuurdecreten als compendium bundelen in wat wij voorlopig de Vlarena hebben genoemd. Daarmee wordt de milieuwetgeving overzichtelijk samengebracht, altijd vertrekkend vanuit het algemeen milieudecreet. Ook daarvan hebben we de verschillende uitvoeringsbesluiten in compendia samengebracht. Zo wordt het geheel overzichtelijk.

Een derde belangrijk initiatief voor volgend jaar is de code voor goede natuurpraktijk. De minister

van Landbouw bereidt momenteel, ook op vraag van de commissie, de code voor goede landbouwpraktijk voor. We zullen op dezelfde manier een code voor goede natuurpraktijk opstellen. Deze code zal eveneens in de loop van volgend jaar worden voorgelegd.

De heer Sauwens vroeg ook of we de minimale ondergrens van 125.000 hectare al dan niet opnemen. Ik denk dat het een verkeerde voorstelling is dat alleen maar landbouw of alleen maar natuur in die 750.000 hectare landbouwgebied of in die 125.000 hectare natuurgebied en in het IVON opgenomen is. Natuur is veel ruimer dan dat. De horizontale maatregelen wijzen daar ook op. Er zullen heel veel natuurgebiedjes zijn die men niet op de kaart heeft aangebracht, maar die door iedereen als dusdanig worden aanvaard. Men moet niet vergeten dat ook het lokale en provinciale beleid en de coördinatie nog verder kunnen ingaan op een aantal zaken die hier opgenomen zijn. Men kan nog nuanceren en differentiëren op het lokale vlak. De som van die initiatieven zal veel meer opleveren dan wat hier voorligt. Dat geldt voor ieder van de betrokken sectoren.

De manier waarop we de zaken hier benaderen geeft vaak aanleiding tot discussies. In het verleden hebben we de lokale besturen bij de uitvoering van de beleidsbepalingen, ook inzake natuur, betrokken. Die bepalingen hebben nog steeds een versnellend effect op het lokale vlak.

De Vlaamse regering is daar altijd zeer rechtlijnig en continu mee bezig geweest. In de milieuconvenants met de gemeenten werd het natuurontwikkelingsplan ingeschreven als een vrije keuze. Als men in Vlaanderen vandaag de inventaris maakt van de gemeenten die met een natuurontwikkelingsplan bezig zijn, ziet men welk positief effect dit heeft op natuurontwikkeling, vaak ook – ik kan er uit ervaring over meespreken – in perfecte verstandhouding met landbouw. Er zijn veel overlegplatforms die men van bovenaf niet kan decreteren. Alleen door het feit dat men vanuit het milieuconvenant middelen ter beschikking stelt om een bepaalde actie te voeren neemt men ter plaatse initiatief, zet men de betrokken partners uit noodzaak, en niet altijd even succesvol, rond de tafel en ziet men een merkwaardige symbiose totstandkomen tussen die verschillende actoren. Dat geldt ook voor de gemeentelijke landbouwonwikkelingsplannen. Vanuit de natuur wordt er ook meegewerkt aan deze ontwikkeling. De invalshoek is nochtans agrarisch. Het zou de moeite zijn om na verloop van een paar jaar eens kwantitatief het resultaat van deze maatregel te inventariseren.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Mijnheer de minister, ik hoop dat u gelijk hebt. Dat betekent dan ook dat er geen reden is om mijn amendement niet te aanvaarden. U spreekt over minimaal 125.000 hectare.

Minister Theo Kelchtermans : Het amendement is overbodig. Het geeft de indruk dat we ons beperken. Ik heb gepleit voor de vereenvoudiging. Ik sluit me aan bij de heer Tobback. Het algemeen belang wordt op die manier gedefinieerd. Het zal uit de horizontale maatregelen blijken. De echte discussie kan worden gevoerd als dit decreet twee jaar lang daadwerkelijk is toegepast. De rest is koffiedik kijken.

Mijnheer Lachaert, ik heb uw juridische bedenkingen tussendoor beantwoord. De pachtwet blijft bestaan, net zomin als er tegenstrijdigheid is met het eigendomsrecht. Ik ben geen jurist. U hebt in de commissie bewezen wel een goed jurist te zijn. Deze bepalingen moeten we toetsen aan wat het basiswerk binnen milieuwetgeving momenteel aan suggesties aanreikt. Ik ben altijd bereid, zoals om het even wie binnen de Vlaamse regering, ze te accepteren. Dat geldt ook voor decreten in andere beleidsdomeinen die zich in een dergelijke eenvoudige regelgeving inschrijven. Ik wacht, tenzij de vraag komt om initiatieven te nemen. Maar dat zou het parlement eerder zelf moeten doen. Er is ook overleg met de federale regering nodig, vermits we geen rechtstreekse bevoegdheid hebben. Vertrekend van het basiswerk van professor Bocken kunnen we de discussie voor tal van decreten nuanceren en afsluiten.

Ik geloof dat we goed werk hebben geleverd. Ik dank iedereen die heeft meegewerkt. Ik denk dat de moeilijkheden die er waren om het decreet in de commissie goed te keuren, hun voordelen hebben gehad. Er zijn verduidelijkingen aangebracht. Er is een structuur gecreëerd die de achterdocht onterecht maakt. Ik vind het belangrijk dat er een vooroverleg is. Het bestendig overleg met alle actoren die bij de uitwerking van het decreet zijn betrokken, zal nog worden uitgebreid. Dit decreet zal na de stemming een stap zijn naar een ander natuurbeleid in Vlaanderen. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VLD*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

We spreken ons eerst uit over het algemene amendement van de heer Johan Sauwens dat luidt als volgt :

Ontwerp van decreet

In de artikelen 2, 9 tot 11, 16 tot 21, 23 tot 27, 30 en 31, 33, 36 en 37, 40, 42 tot 44, 46 tot 48, 50 en 74 de begrippen "VEN", "GEN", "GENO" en "IVON" telkens vervangen door respectievelijk de woorden "Groene Hoofdstructuur", "natuurgebied", "natuur-ontwikkelingsgebied" en "natuurverbindingsgebied".

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° organismen : flora, fauna en overige organismen andere dan de mens ;
- 2° biologische diversiteit : de variabiliteit onder levende organismen van allerlei herkomst, met inbegrip van, onder andere, terrestrische, mariene en andere aquatische ecosystemen en de ecologische complexen waarvan zij deel uitmaken ; dit omvat mede de diversiteit binnen soorten, tussen soorten en van ecosystemen ;

Voorzitter

- 3° ecosysteem : het geheel van biotische en abiotische elementen die het samenleven van levende organismen in een bepaald gebied kenmerken ;
- 4° habitat : een land- of waterzone met bijzondere geografische, abiotische of biotische kenmerken, die zowel natuurlijk als half natuurlijk kan zijn, waarin een bepaalde soort leeft ;
- 5° historisch permanent grasland : is een half-natuurlijke vegetatie bestaande uit grasland gekenmerkt door het langdurige grondgebruik als graasweide, hooiland of wisselweide met ofwel cultuurhistorische waarde, ofwel een soortenrijke vegetatie van kruiden en grassoorten waarbij het milieu wordt gekenmerkt door aanwezigheid van sloten, greppels, poelen, uitgesproken microreliëf, bronnen of kwelzones ;
- 6° kleine landschapselementen : lijn- of puntvormige elementen met inbegrip van de bijhorende vegetaties waarvan het uitzicht, de structuur of de aard al dan niet resultaat zijn van menselijk handelen, en die deel uitmaken van de natuur zoals : bermen, bomen, bosjes, bronnen, dijken, graften, houtkanten, hagen, holle wegen, hoogstamboomgaarden, perceelsrandbegroeiingen, sloten, struwelen, poelen, vee-Drinkputten en waterlopen ;
- 7° natuur : de levende organismen, hun habitats, de ecosystemen waarvan zij deel uitmaken en de daarmee verbonden uit zichzelf functionerende ecologische processen, ongeacht of deze al dan niet voorkomen in aansluiting op menselijk handelen, met uitsluiting van de cultuurgewassen, de landbouwdieren en de huisdieren ;
- 8° natuurelement : elk afzonderlijk element dat natuur in de zin van dit decreet bevat ;
- 9° natuur in de bebouwde omgeving : de natuurelementen en soorten die voorkomen in samenhang met de stedelijke en bebouwde omgeving ;
- 10° natuurbehoud : het instandhouden, herstellen en ontwikkelen van de natuur en het natuurlijk milieu door natuurbescherming, natuurontwikkeling en natuurbeheer en het streven naar een zo groot mogelijke biologische diversiteit in de natuur ;
- 11° natuurbescherming : het geheel van de maatregelen gericht op natuurbehoud en tegen nadelige invloeden die kunnen ontstaan door menselijke activiteiten ;
- 12° natuurontwikkeling : het geheel van maatregelen gericht op het creëren van voorwaarden voor het tot stand komen of het herstel van natuur in een bepaald gebied ;
- 13° natuurbeheer : het regelen en sturend ingrijpen van de mens in de natuur en in het natuurlijk milieu, bewust niets doen inbegrepen, ten behoeve van het natuurbehoud ;
- 14° natuurkwaliteit : de bijdrage die een gebied of één of meerdere afzonderlijke natuurelementen, al of niet in onderlinge samenhang, levert of kan leveren aan de biologische diversiteit ;
- 15° natuurlijk milieu : het geheel van biotische en abiotische elementen, samen met hun ruimtelijke en ecologische kenmerken en processen die nodig zijn voor het behoud van de natuur in het Vlaamse Gewest ;
- 16° erkende terreinbeherende natuurvereniging : een privaatrechtelijk rechtspersoon waarvan de statuten het natuurbehoud en/of de natuurbescherming als hoofdzakelijk en ondubbelzinnig doel bepalen, die gebieden beheert als natuurreservaat en als dusdanig op grond van dit decreet wordt erkend ;
- 17° soortenbehoud : het geheel van maatregelen gericht op het instandhouden, herstellen of ontwikkelen van populaties van soorten en ondersoorten ;
- 18° erkende beheerscommissie : een door de Vlaamse regering erkende vereniging van betrokkenen die het onderhoud en de bescherming van de natuurelementen binnen het Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk (IVON) conform het goedgekeurd natuurrichtplan tot doel heeft ;
- 19° bestrijdingsmiddelen : werkzame stoffen en preparaten die een of meer werkzame stoffen bevatten, in de vorm waarin zij aan de gebruiker worden geleverd en bestemd om een schadelijk organisme te vernietigen, af te schrikken of onschadelijk te maken, de effecten daarvan te voorkomen of dit op andere wijze te bestrijden ;

Voorzitter

- 20° waterrijke gebieden : gebieden met moerassen, vennen, veen- of plasgebieden, natuurlijk of kunstmatig, blijvend of tijdelijk, met stilstaand of stromend water, zoet, brak of zout, met inbegrip van zeewater, waarvan de diepte bij eb niet meer is dan zes meter ;
- 21° waterrijke gebieden van internationale betekenis : waterrijke gebieden die aangeduid zijn conform de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, opgemaakt te Ramsar op 2 februari 1971 ;
- 22° administratieve overheid : het Vlaamse Gewest, de openbare instellingen die ervan afhangen, de publiekrechtelijke en privaatrechtelijke instellingen die belast zijn met taken van openbaar nut en de andere besturen die onderworpen zijn aan het administratief toezicht van het Vlaamse Gewest ;
- 23° VEN : Vlaams Ecologisch Netwerk ;
- 24° GEN : Grote Eenheid Natuur ;
- 25° GENO : Grote Eenheid Natuur in Ontwikkeling ;
- 26° IVON : Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk ;
- 27° VLM : Vlaamse Landmaatschappij ;
- 28° ALT : Administratie bevoegd voor Land- en Tuinbouw ;
- 29° Mina-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake leefmilieu en natuur opgericht bij decreet van 23 januari 1991.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

Artikel 2

23°, 24°, 25° en 26° schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK II

Officiële structuren inzake natuurbeleid

AFDELING 1

De Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud

Artikel 3

De Vlaamse regering stelt een Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud in, hierna de Raad te noemen, samengesteld uit deskundigen inzake natuur. Zij bepaalt nadere regels inzake de samenstelling, de werking en het secretariaat van die Raad.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 4

De Raad heeft tot taak advies uit te brengen over alle aangelegenheden bedoeld in dit decreet.

De Raad brengt rechtstreeks advies uit aan de Vlaamse regering over alle natuurbehoudsaangelegenheden die zij hem voorlegt.

De Raad beraadslaagt en brengt advies uit over alle aangelegenheden bedoeld in dit decreet die door zijn voorzitter of ten minste vijf leden worden voorgelegd.

De Vlaamse regering stelt een huishoudelijk reglement vast op voorstel van de Raad.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

AFDELING 2

Het Instituut voor Natuurbehoud

Artikel 5

Het Instituut voor Natuurbehoud, hierna het Instituut genoemd, heeft als opdracht ten behoeve van de Vlaamse regering :

- 1° alle passende, wetenschappelijke studies en onderzoeken te verrichten in verband met het natuurbehoud en het natuurlijk milieu ;

Voorzitter

- 2° de Raad bij te staan in zijn opdracht ;
- 3° ondersteuning te verlenen bij het opstellen van het natuurbeleidsplan ;
- 4° het natuurrapport op te stellen, zoals bedoeld in artikel 10.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK III**Doelstellingen en planning van het natuurbeleid****AFDELING 1****Algemene doelstellingen van het natuurbeleid****Artikel 6**

Onverminderd de bepalingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, is het beleid inzake natuurbehoud en de vrijwaring van het natuurlijk milieu gericht op de bescherming, de ontwikkeling, het beheer en het herstel van de natuur en het natuurlijk milieu, op de handhaving of het herstel van de daartoe vereiste milieukwaliteit en op het scheppen van een zo breed mogelijk maatschappelijk draagvlak, waarbij educatie en voorlichting van de bevolking inzake natuurbehoud wordt gestimuleerd.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 7

Het natuurbeleid is gericht op het nemen van alle maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van bepalingen die voortvloeien uit internationale overeenkomsten en verdragen betreffende het natuurbehoud.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 8

De Vlaamse regering neemt alle nodige maatregelen ter aanvulling van de bestaande regelgeving om

over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 9

De maatregelen bedoeld in artikel 8, artikel 13 en Hoofdstuk VI kunnen beperkingen opleggen doch evenwel geen erfdienstbaarheden vaststellen die in absolute zin werken of handelingen verbieden of onmogelijk maken die met de uitvoeringsplannen, van kracht in de ruimtelijke ordening, overeenstemmen, noch in absolute zin de verwezenlijking van die plannen en hun bestemmingsvoorschriften verhinderen. Deze maatregelen kunnen beperkingen opleggen zoals de bescherming van de bestaande natuur en natuurelementen, zoals holle wegen, houtkanten, poelen, waterrijke gebieden, heiden en historisch permanent grasland, ongeacht waar deze zich bevinden.

De instandhouding van de natuur wordt beoogd maar de bedrijfsvoering en het teeltplan conform de ruimtelijke bestemming kan niet worden geregeld met uitzondering van het historisch permanent grasland in de groengebieden, parkgebieden, buffergebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, natuurontwikkelingsgebieden, agrarische gebieden met ecologisch belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, VEN, IVON en binnen de perimeter van gebieden afgebakend volgens of in uitvoering van internationale verdragen, overeenkomsten en richtlijnen inzoverre grasland binnen deze perimeter als habitat is opgenomen.

De aanduiding van historisch permanent grasland in IVON of als habitat binnen de perimeter van gebieden afgebakend volgens of in uitvoering van internationale verdragen, overeenkomsten en richtlijnen inzoverre deze buiten de bovengenoemde bestemmingscategorieën gelegen zijn, zal gebeuren na advies van een werkgroep opgericht binnen de MINA-raad conform de artikelen 4, 5 en 6 van het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Voorzitter

Artikel 9

In het derde lid op de zevende regel na het woord "na" het woord "unaniem" invoegen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps tot schrapping dat luidt als volgt :

Artikel 9

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

AFDELING 2

Het natuurrapport

Artikel 10

§ 1. Het natuurrapport wordt opgesteld als een wetenschappelijk rapport in het kader van het milieuraapport bedoeld in artikel 2.1.3. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Het maakt er een herkenbaar maar integraal deel van uit.

Het dient tevens als inventarisatie bedoeld in artikel 7 van het Verdrag inzake biologische diversiteit, ondertekend in Rio de Janeiro op 5 juni 1992 en goedgekeurd bij decreet van 28 maart 1996.

§ 2. Het natuurrapport omvat in het bijzonder :

1° een beschrijving en evaluatie van de bestaande natuur in het Vlaamse Gewest ;

2° de te verwachten evolutie van deze natuur bij ongewijzigd en bij het door de Vlaamse regering voorgenomen beleid ;

3° de evaluatie van het voorbije beleid, waarbij expliciet gerapporteerd wordt over de afbakening van het VEN en IVON – de voortgang van de natuurrichtplannen zoals bedoeld in artikel 17 en artikel 27 van dit decreet.

§ 3. Het natuurrapport wordt opgesteld door het Instituut.

Bij het opstellen van het natuurrapport worden de administratieve overheid, de relevante overheidsorganen, wetenschappelijke instellingen en organisaties die vertegenwoordigd zijn in de MINA-Raad betrokken.

§ 4. De administratieve overheid stelt, hetzij op eenvoudig verzoek van het Instituut, hetzij uit eigen beweging, alle informatie en kennis waarover zij beschikt en die van nut kan zijn voor het opstellen van het natuurrapport ter beschikking van het Instituut.

§ 5. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de aanvullende inhoud van het natuurrapport, de procedure van het opstellen, de openbaarmaking en het gebruik ervan.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

AFDELING 3

Het natuurbeleidsplan

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering stelt een algemeen beleidsplan vast voor het natuurbehoud en het behoud van het natuurlijk milieu.

Dit natuurbeleidsplan is een actieplan en kadert in het milieubeleidsplan bedoeld in artikel 2.1.7. en 2.1.11 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. De Vlaamse regering bepaalt de delen van het natuurbeleidsplan die bindend zijn voor de administratieve overheid.

Het natuurbeleidsplan kan te allen tijde door de Vlaamse regering geheel of gedeeltelijk worden herzien.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van artikel 2.1.7 en 2.1.11 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid omvat het natuurbeleidsplan de volgende deelplannen :

1° het deelplan voor het gebiedsgericht beleid.

Dit deelplan bevat :

Voorzitter

Artikel 12

- 1) een nadere uitwerking van het gebiedsgericht beleid dat wordt ingebracht in het kader van het ruimtelijk beleid ;
 - 2) een invulling van het VEN en het IVON, binnen de onderscheiden gebiedscategorieën ;
 - 3) het deelplan kan ook voorstellen en acties bevatten voor de bevordering van kleine landschapselementen en groengebieden en bosgebieden conform de uitvoeringsplannen, van kracht in de ruimtelijke ordening, buiten het VEN en het IVON, voor de natuur in de bebouwde omgeving en voor de algemene natuurkwaliteit ;
- 2° een deelplan met betrekking tot de relatie tussen natuurdoelstellingen en milieukwaliteit in het VEN en in de groen-, park-, buffer- en bosgebieden van de uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening, waarin de doelstellingen, maatregelen en indien nodig bijzondere milieukwaliteitsnormen worden vastgelegd die betrekking hebben op de chemische, fysische, morfologische en hydrologische kenmerken van het natuurlijk milieu in relatie tot de natuurdoeltypen ;
- 3° een deelplan voor het behoud van de soorten waarin de doelstelling en de maatregelen inzake de bescherming van levende organismen worden vastgelegd.

In dit deelplan kunnen soortenbeschermingsplannen worden opgenomen met aanwijzing van de gebieden waarin deze van toepassing zullen zijn ;

- 4° een deelplan voor het doelgroepenbeleid. Daarin wordt de aard van de doelgroepen bepaald alsook de daarop betrekking hebbende doelstellingen, de initiatieven inzake educatie en voorlichting en de stimulerende maatregelen ;
- 5° een deelplan met betrekking tot de ondersteuning van de provinciale en lokale overheden.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Onverminderd de bepalingen van artikel 2.1.9. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid legt de Vlaamse regering het ontwerp van natuurbeleidsplan voor advies voor aan de Raad, gelijktijdig met de voorlegging aan de adviserende instanties bedoeld in artikel 2.1.9, § 1 van voormeld decreet alsook de door de Vlaamse regering aan te duiden organen. De bepalingen van artikel 2.1.9, § 6 en 2.1.11, § 1 en 2 van dat decreet zijn van overeenkomstige toepassing.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK IV

Algemene maatregelen ter bevordering van het natuurbehoud

Artikel 13

- § 1. De Vlaamse regering kan alle nodige maatregelen nemen voor het natuurbehoud, ten behoeve van de bestaande natuur ongeacht de bestemming van het betrokken gebied, evenals voor de instandhouding van het natuurlijk milieu binnen de groen-, park-, buffer- en bosgebieden van de uitvoeringsplannen, van kracht in de ruimtelijke ordening, en meer bepaald voor :
- 1° de bescherming, de instandhouding, de ontwikkeling of het herstel van natuurlijke of deels natuurlijke habitats of ecosystemen, met inbegrip van de waterrijke gebieden van internationale betekenis ;
 - 2° de bescherming, de instandhouding en ontwikkeling van natuurlijke of halfnatuurlijke vegetaties ;
 - 3° de bescherming, de instandhouding en de ontwikkeling van de wilde inheemse fauna en flora en van de trekkende wilde diersoorten en hun habitats ;
 - 4° de bescherming, de instandhouding en ontwikkeling van kleine landschapselementen ;
 - 5° de bescherming, de instandhouding en ontwikkeling van de natuur in de bebouwde omgeving ;

Voorzitter**Artikel 14**

6° het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijke milieu.

§ 2. De maatregelen bedoeld in § 1 kunnen gericht zijn op het stimuleren van het natuurbeheer, het onderhoud, de natuurontwikkeling en kunnen, binnen de perken van de begroting, een financiële regeling vaststellen.

§ 3. De maatregelen bedoeld in § 1 kunnen het uitvoeren van bepaalde activiteiten verbieden of aan voorwaarden onderwerpen. Deze voorwaarden en activiteiten kunnen afhankelijk worden gemaakt van het verkrijgen van een vergunning. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels met betrekking tot deze activiteiten of voorwaarden :

1° de wijze waarop, de omstandigheden waaronder of de plaats waar de activiteit kan worden uitgevoerd ;

2° het verlenen van een voorafgaande, schriftelijke vergunning of toestemming door een in het besluit aangewezen overheid ;

3° het voorafgaand, schriftelijk melden of kennisgeven van bepaalde activiteiten aan een bij besluit aangewezen overheid, die binnen een bepaalde termijn de gevolgen van de voorgenomen activiteit beoordeelt ;

4° het herstel in de oorspronkelijke toestand of in een door het besluit aangegeven toestand na de beëindiging van de activiteit.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 13

A. In § 1 op de derde en vierde regel de woorden "ongeacht de bestemming van het betrokken gebied" schrappen.

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

B. Paragraaf 3 schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Iedereen die handelingen verricht of hiertoe de opdracht verleent, en die weet of redelijkerwijze kan vermoeden dat de natuurelementen in de onmiddellijke omgeving daardoor kunnen worden vernietigd of ernstig geschaad, is verplicht om alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden gevergd om de vernietiging of de schade te voorkomen, te beperken of te herstellen.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 15

De Vlaamse regering stelt regels vast met betrekking tot het aanvragen, verlenen, weigeren, bekendmaken, intrekken en wijzigen van de vergunning of de toestemming, alsook met betrekking tot de adviesverlening, het openbaar onderzoek en het indienen, behandelen en bekendmaken van het beroep, alsook de schorsende werking van het beroep.

Als de beslissing over de vergunningsaanvraag niet binnen de voorziene termijn aan de aanvrager wordt toegezonden, wordt de vergunning geacht te zijn verleend.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 16

§ 1. Als voor een activiteit op grond van wetten, decreten of besluiten een vergunning of toestemming van de overheid, dan wel een kennisgeving of melding aan de overheid vereist is, draagt deze overheid er zorg voor door het opleggen van voorwaarden of het weigeren van de vergunning of toestemming dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan.

§ 2. De Vlaamse regering kan voor bepaalde activiteiten of categorieën van activiteiten, voor bepaalde habitats of ecologische processen, of voor bepaalde soortengroepen, richtlijnen geven voor het beoordelen van het vermijdbare en onherstelbare karakter van de activiteit en voor de op te leggen voorwaarden, en voor herstelmaatregelen inzake de schade aan de natuur en compensatiemaatregelen.

Buiten het VEN en in andere dan groengebieden, parkgebieden, buffergebieden en bosge-

Voorzitter

bieden kan de Vlaamse regering een vergunning verlenen voor verplaatsing van kleine landschapselementen op voorwaarde dat de natuur in kwantiteit en in kwaliteit niet vermindert.

Binnen het IVON, in andere dan groengebieden, parkgebieden, buffergebieden en bosgebieden kan slechts vergunning voor verplaatsing van kleine landschapselementen worden verleend indien het kadert binnen een goedgekeurd natuurrichtplan.

§ 3. De in § 1 bedoelde overheid weigert de vergunning of toestemming indien de activiteit onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur kan veroorzaken in gebieden van het VEN bepaald overeenkomstig hoofdstuk V.

Als voor een activiteit als bedoeld in het eerste lid geen vergunning of toestemming maar wel een melding of kennisgeving is vereist, dient de aanvrager zich te gedragen naar de code van goede natuurpraktijk. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels inzake deze code van goede natuurpraktijk. De aanvrager of de persoon die de melding of de kennisgeving doet, toont aan dat de activiteit geen vermijdbare of onherstelbare schade aan de natuur zal veroorzaken.

§ 4. In afwijking op het bepaalde in § 3, kan een activiteit, die onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur veroorzaakt in het VEN, worden uitgevoerd om bijzonder gewichtige redenen van algemeen belang. In dit geval worden alle maatregelen genomen om de mogelijke schade te beperken en worden kwantitatieve en/of kwalitatieve compensatiemaatregelen opgelegd aan de aanvrager of de persoon die de melding of de kennisgeving verricht heeft, na advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud.

§ 5. De beslissing van de overheid omtrent de vermijdbare of onherstelbare schade wordt met redenen omkleed.

De overheid deelt haar beslissing mee :

1° aan de aanvrager, op dezelfde wijze als de beslissing op de aanvraag wordt meege-deeld ;

2° aan de persoon die de melding of de kennisgeving heeft gedaan, bij ter post aange-

tekende brief binnen een termijn van dertig dagen na de melding of kennisgeving.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK V**Gebiedsgericht beleid****AFDELING 1****Het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN)****Artikel 17**

§ 1. Het Vlaams Ecologisch Netwerk is een samenhangend en georganiseerd geheel, van gebieden van de open ruimte waarin een specifiek beleid inzake het natuurbehoud, gebaseerd op de kenmerken en elementen van het natuurlijk milieu, de onderlinge samenhang tussen de gebieden van de open ruimte en de aanwezige en potentiële natuurwaarden wordt gevoerd.

De Vlaamse regering bakent binnen 5 jaar na de inwerkingtreding van dit decreet een effectief te realiseren oppervlakte van 125.000 ha af, en draagt zorg voor de totstandkoming van de natuurrichtplannen binnen de periode van 10 jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

§ 2. Het Vlaams Ecologisch Netwerk omvat de volgende onderdelen :

1° Grote Eenheden Natuur (GEN) : dit zijn gebieden die hetzij natuurelementen over een oppervlakte van minstens de helft van het gebied bevatten hetzij gebieden waarin een specifiek natuurelement met hoge natuurkwaliteit aanwezig is ;

2° Grote Eenheden Natuur in Ontwikkeling (GENO) : dit zijn gebieden die één of meer van de volgende kenmerken vertonen :

a) aanwezigheid van natuurelementen, verspreid over de oppervlakte van het gebied, waarvan de gezamenlijke oppervlakte echter kleiner kan zijn dan de helft van het gebied ;

Voorzitter

- b) aanwezigheid van belangrijke fauna- of floraelementen waarvan het voortbestaan moet worden ondersteund door de maatregelen inzake het grondgebruik ;
- c) terreinen al dan niet door kunstmatige ingrepen tot stand gekomen, met belangrijke mogelijkheden voor natuurontwikkeling.

De GEN en de GENO omvatten gebieden met een duidelijke samenhang en een voldoende aaneengesloten oppervlakte.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

Artikel 17

In § 1, tweede lid, op de derde regel na de woorden "oppervlakte van" het woord "minimum" invoegen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 18

De administratieve overheid voert in het VEN, een beheer van de waterhuishouding gericht op de verwezenlijking van een duurzaam ecologisch functioneren van een watersysteem dat bij de bestaande of beoogde natuur behoort. In het bijzonder worden beoogd : het terugdringen van de risico's op verdroging, het herstel van verdroogde natuurgebieden en het beheer van de waterlopen gericht op het behoud en herstel van de natuurwaarden, zonder dat dit disproportionele gevolgen heeft voor de gebieden buiten het VEN.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 19

De Vlaamse regering bepaalt de projecten, plannen of activiteiten die plaatsvinden binnen het VEN, en projecten, plannen of activiteiten die op gebieden binnen het VEN een rechtstreekse hydrologische invloed hebben, waarvoor de initiatiefnemer of de

beheerder van de betrokken waterloop of waterwinning in samenwerking met het Instituut hydrologische studies moet maken met inbegrip van ecologische impactstudies, met het oog op effectgerichte maatregelen en afstemming van de invloeden op de aanwezige en potentiële natuurelementen.

De regering bepaalt onder welke voorwaarden deze studies geïntegreerd worden in de vereiste milieueffectrapportage.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 20

De Vlaamse regering kan de gebiedscategorieën van het VEN, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, aanduiden, waarbij de volgende bepalingen van toepassing zijn :

1° als GEN kunnen worden aangeduid, de groengebieden, parkgebieden, buffergebieden, bosgebieden, gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen met als overdruk overstromingsgebied, wachtbekkens en de militaire domeinen op de uitvoeringsplannen met toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en de beschermde duingebieden met toepassing van het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, inzonderheid artikelen 2 en 4.

2° als GENO kunnen worden aangeduid, de groengebieden, parkgebieden, buffergebieden en bosgebieden, en gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen met als overdruk overstromingsgebied en wachtbekken op de uitvoeringsplannen en hun voorschriften met toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, de beschermde duingebieden met toepassing van het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, inzonderheid artikelen 2 en 4, alsook delen die samenhangen met bovengenoemde bestemmingsgebieden van :

- de militaire domeinen ;
- de ontginningsgebieden die één van de in dit artikel genoemde bestemmingen als nabestemming hebben ;

Voorzitter

- de valleigebieden, brongebieden, de agrarische gebieden met ecologisch belang, de agrarische gebieden met bijzondere waarde en de natuurontwikkelingsgebieden.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

Artikel 20

In 1° op de tweede en derde regel en in 2° op de derde regel na het woord "bosgebieden," telkens de woorden "de beschermde landschappen," invoegen.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 20

A. In 2° op de dertiende, veertiende en vijftiende regel de woorden "alsook delen die samenhangen met bovengenoemde bestemmingsgebieden van" vervangen door de woorden "alsook delen van".

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

B. Aan 2° de volgende zinsnede toevoegen : "die samenhangen met bovengenoemde bestemmingsgebieden."

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 21

§ 1. Voor de afbakening van een GEN of GENO gelegen in groen-, park-, buffer-, en bosgebieden, gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen met als overdruk overstromingsgebieden, wachtbekkens evenals in beschermde duingebieden, inzonderheid artikel 2 en 4 stelt de Vlaamse regering een afbakeningsplan op, al dan niet in samenwerking met natuurlijke dan wel publiekrechtelijke of privaatrechtelijke rechtspersonen.

§ 2. De Vlaamse regering legt ook de nadere regels vast inzake de te volgen procedures. De beslissing tot het opmaken van het ontwerpplan wordt samen met de concrete procedure bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§ 3. De Vlaamse regering stelt het ontwerp van het afbakeningsplan voorlopig vast, na advies van de Raad, de Vlaamse Hoge Bosraad en het Instituut, en voor de beoordeling van socio-economische gevolgen, na het advies van de ALT voor zover beroepslandbouw aanwezig is en van de betrokken drinkwatermaatschappij in zoverre er bestaande drinkwaterwinningen in voorkomen.

§ 4. Vanaf de voorlopige vaststelling van het ontwerp zijn de reglementaire bepalingen van artikelen 25 en 26 van toepassing.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 21

In § 3 op de zesde en zevende regel de woorden "voor zover beroepslandbouw aanwezig is" schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 22

Binnen 10 dagen na de voorlopige vaststelling door de Vlaamse regering wordt aan elke betrokken gemeente, polder en/of watering advies over het ontwerpplan gevraagd.

De bezwaren en opmerkingen worden vóór het verstrijken van een termijn van 90 dagen na de beslissing van de Vlaamse regering toegezonden bij een ter post aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs.

De SERV, de MINA-Raad, de bestendige deputatie, de gemeenteraden en de door de Vlaamse regering aan te wijzen administraties en instellingen, de Raad en het Instituut maken hun advies over aan de Administratie bevoegd voor het Natuurbehoud binnen dezelfde termijn.

Na deze termijn kunnen geen adviezen meer worden uitgebracht.

Voorzitter

Alle bezwaren, opmerkingen en adviezen worden gecoördineerd door de Administratie bevoegd voor het Natuurbehoud die binnen de 180 dagen na de voorlopige vaststelling van het ontwerp gemotiveerd advies uitbrengt bij de regering.

Op gemotiveerd verzoek van de bevoegde administratie binnen een termijn van 30 dagen voor het verstrijken van de 180 dagen beslist de minister over de verlenging met 60 dagen van de termijn waarbinnen de bevoegde administratie haar advies diende uit te brengen.

Bij gebrek aan een beslissing binnen een termijn van 15 dagen na ontvangst van het verzoek wordt de verlenging toegekend.

Binnen de 240 dagen na de voorlopige vaststelling stelt de regering het plan vast, behoudens de hogervermelde verlenging.

Het definitief vastgestelde plan wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt.

Het plan treedt in werking 15 dagen na zijn bekendmaking.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 23

§ 1. Om een GEN of GENO te kunnen afbakenen binnen de gebieden zoals opgesomd in artikel 20, behoudens de in artikel 21 vermelde gebieden, stelt de Vlaamse regering een afbakeningsplan op.

§ 2. De afbakeningsprocedure verloopt zoals bepaald in artikel 21.

Na de voorlopige vaststelling onderwerpt de Gouverneur het ontwerpplan aan een openbaar onderzoek dat wordt aangekondigd door aanplakking in elke betrokken gemeente, door een bericht in het Belgisch Staatsblad en in ten minste drie dagbladen die in het Gewest worden verspreid. De begin- en einddatum van het onderzoek worden in deze aankondiging vermeld.

Na de aankondiging wordt het ontwerpplan gedurende 60 dagen ter inzage gelegd in het gemeentehuis van elke betrokken gemeente.

De bezwaren en opmerkingen worden voor het verstrijken van die termijn aan de Gouverneur toegezonden bij een ter post aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs.

Bezwaren kunnen ook mondeling meegedeeld worden aan de burgemeester of zijn gemachtigde ambtenaar die hiervan een proces-verbaal opmaakt.

De SERV, de MINA-Raad, de gemeenteraden en de door de Vlaamse regering aan te wijzen administraties en instellingen, de Raad, de Vlaamse Hoge Bosraad en het Instituut bezorgen hun advies binnen dezelfde termijn.

Na deze termijn kunnen geen adviezen meer worden uitgebracht.

De bestendige deputatie van de betrokken provincies coördineert alle bezwaren, opmerkingen en adviezen en brengt binnen 60 dagen na het einde van het openbaar onderzoek gemotiveerd advies uit bij de regering.

Dit advies bevat desgevallend een meerderheids- en een minderheidsstandpunt.

Op gemotiveerd verzoek van de bestendige deputatie binnen een termijn van 15 dagen na het einde van het openbaar onderzoek beslist de Vlaamse regering over de verlenging met 60 dagen van de termijn van 60 dagen waarbinnen de bestendige deputatie zijn advies diende uit te brengen.

Bij gebrek aan een beslissing binnen een termijn van 15 dagen na ontvangst van het verzoek wordt de verlenging geacht te zijn toegekend.

Binnen 210 dagen na de begindatum van het openbaar onderzoek stelt de Vlaamse regering het plan vast behoudens de hogervermelde verlenging.

Het definitief vastgestelde plan wordt in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt. Het plan treedt in werking 15 dagen na zijn bekendmaking.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Voorzitter

Artikel 23

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. De Vlaamse regering belast de afdeling Natuur van AMINAL om in samenwerking met het Instituut voor wat betreft de ecologische aspecten en met AROHM voor wat betreft de ruimtelijke en planologische aspecten, en met eventuele andere natuurlijke dan wel privaatrechtelijke of publiekrechtelijke rechtspersonen, het ontwerp-afbakeningsplan op te maken en de voortgang permanent te bewaken. Tevens worden de door de Vlaamse regering aangewezen administraties (Economie, Landbouw, Infrastructuur, Landinrichting, Bos en Groen, Waterbeheer) geraadpleegd voor wat betreft de inschatting van de sociaal-economische kosten en baten en van de andere relevante gevolgen.

Tegelijk stelt AROHM een ontwerp-gewestplanwijziging op.

De Vlaamse regering legt ook de nadere regels vast inzake de te volgen procedures. De beslissing tot het opmaken van het ontwerp-afbakeningsplan en van het ontwerp van gewestplanwijziging worden samen met de concrete procedure bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse regering stelt het ontwerp van afbakeningsplan en het ontwerp van gewestplanwijziging voorlopig vast. Bij voorlopig vastgesteld ontwerp zijn de reglementaire bepalingen van artikelen 25 en 26 van toepassing.

Na de voorlopige vaststelling onderwerpt de Gouverneur zowel het ontwerp-afbakeningsplan als het ontwerp-gewestplanwijziging aan een gelijktijdig openbaar onderzoek dat wordt aangekondigd door aanplakking in elke betrokken gemeente, door een bericht in het Belgisch Staatsblad en in ten minste drie dagbladen die in het Gewest worden verspreid. De begin- en einddatum van het onderzoek worden in deze aankondiging vermeld.

Na de aankondiging worden de ontwerpplannen gedurende 60 dagen ter inzage gelegd in

het gemeentehuis van elke betrokken gemeente.

De bezwaren en opmerkingen worden voor het verstrijken van die termijn aan de Gouverneur toegezonden bij een ter post aangetekende brief of afgegeven tegen ontvangstbewijs.

Bezwaren kunnen ook mondeling meegeedeeld worden aan de burgemeester of zijn gemachtigde ambtenaar die hiervan een proces-verbaal opmaakt.

De SERV, de MINA-Raad, de Raad, de Hoge Bos-, Jacht- en Visserijraad, de gemeenteraden en de door de Vlaamse regering aan te wijzen instellingen en administraties bezorgen hun advies binnen dezelfde termijn.

Na deze termijn kunnen geen adviezen meer worden uitgebracht. De bestendige deputatie van de betrokken provincie coördineert alle bezwaren, opmerkingen en adviezen en brengt binnen zestig dagen na het einde van het openbaar onderzoek gemotiveerd advies uit bij de regering. Dit advies bevat desgevallend een meerderheids- en een minderheidsstandpunt.

Op gemotiveerd verzoek van de bestendige deputatie binnen een termijn van 15 dagen na het einde van het openbaar onderzoek beslist de Vlaamse regering over de verlenging met 60 dagen van de termijn van 60 dagen waarbinnen de bestendige deputatie zijn advies diende uit te brengen.

Bij gebreke aan een beslissing binnen een termijn van 15 dagen na ontvangst van het verzoek wordt de verlenging geacht te zijn toegekend.

Binnen 210 dagen na de begindatum van het openbaar onderzoek stelt de Vlaamse regering de plannen vast behoudens de hogervermelde verlenging.

De definitief vastgestelde plannen worden in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt. De plannen treden in werking 15 dagen na hun bekendmaking."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

Artikel 24

- § 1. Een afbakeningsplan van GEN of GENO kan te allen tijde, binnen de bestemmingsgrenzen van artikel 20, worden herzien. De bepalingen betreffende het opmaken van een plan zijn eveneens van toepassing op de herziening ervan.
- § 2. Het in herziening gestelde plan blijft gelden tot het herziene plan definitief in werking treedt.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 25

- § 1. In de GEN neemt de Vlaamse regering de nodige maatregelen om, bij voorrang ten opzichte van de andere functies, de natuur en het natuurlijk milieu, te behouden, te herstellen en te ontwikkelen. Naast de maatregelen vermeld in hoofdstuk IV en afdeling 4 van dit hoofdstuk hebben deze maatregelen betrekking op :

- 1° het bevorderen van een natuurgerichte bosbouw en het instellen van bosreservaten, in overeenstemming met de bepalingen van het bosdecreet ;
- 2° het behouden, herstellen en/of op natuurelementen met een hoge natuurkwaliteit afstemmen van de waterhuishouding, onder meer de waterkwaliteit, de waterkwantiteit en de natuurlijke structuur van de waterlopen en hun randzones, zonder dat dit disproportionele gevolgen heeft op de omliggende gebieden ;
- 3° het beschermen van de insijpelingsgebieden van het grondwater ;
- 4° het behouden en herstellen van het micro-reliëf en de structuur van het landschap ;
- 5° het recreatieve medegebruik ;
- 6° het agrarisch medegebruik.

- § 2. Er wordt overeenkomstig artikel 48, voor elk gebied van de GEN een natuurrichtplan opgesteld. Het goedgekeurd natuurrichtplan

kan de ontheffingen van de verbodsbepalingen in algemene zin, zoals die bedoeld onder § 3, 2°, alsook de specifieke bepalingen bedoeld in artikel 15, § 4 en § 5, derde en vijfde lid van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, alsook de uitwerking van specifieke bepalingen zoals die bedoeld in artikel 25, § 1 van dit decreet bevatten.

Dit natuurrichtplan kan ook binnen de GEN een perimeter bevatten waarbinnen het recht van voorkoop kan worden uitgeoefend conform artikel 37.

- § 3. In de GEN gelden de volgende voorschriften :

1° het gebruik van meststoffen wordt geregeld overeenkomstig het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ;

2° behoudens individuele ontheffing, verleend door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud of algemene ontheffing, is het verboden :

1) bestrijdingsmiddelen te gebruiken. Dit verbod geldt niet voor de percelen van de landbouwbedrijven waar in het kader van artikel 15, § 5, lid twee en vier, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, een ontheffing geldt ; noch voor de percelen van landbouwbedrijven die onder de bepalingen van artikel 14 of artikel 15, §§ 1 tot 4 en § 6 van bovengenoemd decreet vallen ; noch voor gronden die louter om de reden dat deze verworven zijn in de periode tussen de aangifte 95 en de inwerkingtreding van het mestdecreet niet onder de toepassing van hogervermelde ontheffing vallen, behalve in bepaalde gevallen aangeduid door de Vlaamse regering, waarbij de modaliteiten of middelen nader kunnen worden gespecificeerd zonder nochtans tot een volledig verbod te kunnen overgaan ;

2) behoudens in toepassing van een goedgekeurd beheersplan conform het bosdecreet van 13 juni 1990, de vegetatie, met inbegrip van meerjarige cultuurge-

Voorzitter

wassen of van kleine landschapselementen te wijzigen ;

- 3) het reliëf van de bodem te wijzigen ;
- 4) werkzaamheden uit te voeren die rechtstreeks of onrechtstreeks het grondwaterpeil verlagen, alsook maatregelen die de bestaande ont- en afwatering versterken ;
- 5) de structuur van de waterlopen te wijzigen.

De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Raad en de MINA-Raad, de voorwaarden en de procedure, de termijn en de beroepsprocedure tot het verlenen van ontheffingen zoals bedoeld in § 3, 2° van dit artikel.

De Vlaamse regering kan onverminderd de toepassing van artikelen 18 en 19 voor de bestaande vergunde drinkwaterwinningen en de bijhorende vergunde capaciteit een algemene ontheffing verlenen op de verbodsbepaling inzake het uitvoeren van werkzaamheden die rechtstreeks of onrechtstreeks het grondwaterpeil verlagen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Artikel 25

In § 3, eerste lid, 2°, 1) vervangen door wat volgt :

"1) biociden te gebruiken ;".

Op dit artikel is er een amendement in hoofdorde en in bijkomende orde van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 25

A. In hoofdorde :

In § 3, 2°, 4) schrappen.

B. In bijkomende orde :

Aan § 3, 2°, 4), de woorden "voor zover deze niet noodzakelijk zijn voor de exploitatie van bestaande landbouwbedrijven" toevoegen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 26

§ 1. In de GENO neemt de Vlaamse regering de nodige maatregelen om, rekening houdend met de overige functies in het gebied, de natuur en het natuurlijk milieu te behouden, te herstellen en te ontwikkelen.

Naast de maatregelen vermeld in hoofdstuk IV en afdeling 4 van dit hoofdstuk kunnen deze maatregelen betrekking hebben op :

- 1° het bevorderen van een natuurgerichte bosbouw en het instellen van bosreservaten, in overeenstemming met de bepalingen van het bosdecreet ;
- 2° het behouden, herstellen en/of op natuurelementen met een hoge natuurkwaliteit afstemmen van de waterhuishouding, onder meer de waterkwaliteit, de waterkwantiteit en de natuurlijke structuur van de waterlopen en hun randzones zonder dat dit disproportionele gevolgen heeft voor de omliggende gronden ;
- 3° het beschermen van de insijpelingsgebieden van het grondwater ;
- 4° het behouden of herstellen van het microreliëf en de structuur van het landschap ;
- 5° het beheer van de natuurwaarden gedurende of na afloop van de economische of andere activiteiten die in het gebied plaatsvinden ;
- 6° het recreatieve medegebruik ;
- 7° het agrarisch medegebruik.

§ 2. Voor elk gebied van de GENO wordt een natuurrichtplan opgesteld, overeenkomstig artikel 48. Het goedgekeurd natuurrichtplan kan de ontheffingen van de verbodsbepalingen in algemene zin, zoals die bedoeld onder § 3, 2° alsook de specifieke bepalingen bedoeld in artikel 15, § 4 en § 5, derde en vijfde lid van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, alsook de uit-

Voorzitter

werking van specifieke bepalingen zoals die bedoeld in artikel 26, § 1 bevatten.

Dit natuurrichtplan kan binnen de GENO een perimeter bevatten waarbinnen het recht van voorkoop kan worden uitgeoefend conform artikel 37.

§ 3. In de GENO gelden de volgende voorschriften :

1° het gebruik van meststoffen wordt geregeld overeenkomstig het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen ;

2° behoudens individuele ontheffing zoals bedoeld in § 2, verleend door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud of algemene ontheffing, is het verboden :

1) bestrijdingsmiddelen te gebruiken. Dit verbod geldt niet voor de percelen van de landbouwbedrijven waar in het kader van artikel 15, § 5, lid twee en vier, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, een ontheffing geldt ; noch voor de percelen van landbouwbedrijven die onder de bepalingen van artikel 14 of artikel 15, §§ 1 tot 4 en § 6 van bovengenoemd decreet vallen ; noch voor gronden die louter om de reden dat deze verworven zijn in de periode tussen de aangifte 95 en de inwerkingtreding van het mestdecreet niet onder de toepassing van hogervermelde ontheffing vallen, behalve in bepaalde gevallen aangeduid door de Vlaamse regering, waarbij de modaliteiten of de middelen nader kunnen worden gespecificeerd zonder nochtans tot een volledig verbod te kunnen overgaan ;

2) behoudens in toepassing van een goedgekeurd beheersplan conform het bosdecreet van 13 juni 1990, de vegetatie, met inbegrip van meerjarige cultuurgewassen, of van kleine landschapselementen te wijzigen ;

3) het reliëf van de bodem te wijzigen ;

4) werkzaamheden uit te voeren die rechtstreeks of onrechtstreeks het grondwaterpeil verlagen, alsook maatregelen die de bestaande ont- en afwatering versterken ;

5) de structuur van de waterlopen te wijzigen.

De Vlaamse regering bepaalt na advies van de Raad en de MINA-Raad, de voorwaarden en de procedure, de termijn en de beroepsprocedure tot het verlenen van ontheffingen op de voorschriften bedoeld in zoals bedoeld in § 3, 2° van dit artikel.

De Vlaamse regering kan onverminderd de toepassing van artikelen 18 en 19 voor de bestaande vergunde drinkwaterwinningen en de bijhorende vergunde capaciteit een algemene ontheffing verlenen op de verbodsbepaling inzake het uitvoeren van werkzaamheden die rechtstreeks of onrechtstreeks het grondwaterpeil verlagen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Artikel 26

In § 3, eerste lid, 2°, 1) vervangen door wat volgt :

"1) biociden te gebruiken ;".

Op dit artikel is er een amendement in hoofdorde en in bijkomende orde van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 26

A. In hoofdorde :

In § 3, 2°, 4) schrappen.

B. In bijkomende orde :

Aan § 3, 2°, 4), de woorden "voor zover deze niet noodzakelijk zijn voor de exploitatie van bestaande landbouwbedrijven" toevoegen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

AFDELING 2

Het Integraal Verwevings- en
Ondersteunend Netwerk

Artikel 27

Het IVON is een geheel van gebieden waarin de administratieve overheid zorg draagt voor het behoud van de aanwezige natuurwaarden, maatregelen neemt ter bevordering en versterking van die natuurwaarden, alsook stimulerende maatregelen neemt ter bevordering van de biologische diversiteit.

Deze maatregelen mogen de landbouw- en bosbouwexploitatie binnen het daartoe bestemd gebied niet regelen, tenzij via het instrument van de beheersovereenkomsten conform artikelen 45 en 46.

Het IVON omvat de volgende onderdelen :

1° natuurverwevingsgebieden : dit zijn aaneengesloten gebieden waarin verschillende functies voorkomen en die gekenmerkt zijn door de aanwezigheid van hoge natuurwaarden, waarvan de duurzaamheid kan worden bereikt door het realiseren van het standstill-beginsel, het instandhouden en herstellen van de structuurkenmerken van de waterlopen, het instandhouden en herstellen van de waterhuishouding, het reliëf en de bodem en het bevorderen van het onderhoud en de ontwikkeling van de natuurwaarden.

Als natuurverwevingsgebied kunnen worden aangeduid alle in artikel 20, 2° aangeduide gebieden alsook de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden en recreatiegebieden met toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996.

De Vlaamse regering bakent binnen 5 jaar na de inwerkingtreding van dit decreet een effectief te realiseren oppervlakte van 150.000 ha natuurverwevingsgebieden af en draagt zorg voor de totstandkoming van de natuurrichtplannen binnen een periode van 10 jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

2° natuurverbindingsgebieden : dit zijn gebieden die ongeacht hun oppervlakte van belang zijn voor de migratie van planten en dieren tussen

de gebieden van het VEN en/of natuurreserve-ten en die strook- of lijnvormig zijn met een aaneenschakeling van kleine landschapselemen-ten.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Artikel 27

Het tweede lid schrappen.

De stemmingen over het amendement en het arti-
kel worden aangehouden.

Artikel 28

§ 1. In de natuurverwevingsgebieden is de admini-
stratieve overheid ertoe gehouden de nodige
maatregelen te nemen om, zonder dat dit dis-
proportionele gevolgen heeft voor de overige
functies in het gebied, de bestaande natuur te
beschermen en te ontwikkelen, onder meer
door bij de uitvoering van het beleid van de
overheid zorg te dragen voor :

1° het behoud van de kwaliteit van de habi-
tats en de kwantiteit van de natuurwaar-
den ;

2° het behoud van een voor de natuurwaar-
den gunstige waterhuishouding en het
tegengaan van risico van verdroging en van
aantasting van reliëf en bodem ;

3° binnen de groen-, park-, buffer- en bosge-
bieden van de uitvoeringsplannen van
kracht in de ruimtelijke ordening, het
behoud van een voor de natuurwaarden
gunstige waterhuishouding, het tegengaan
van risico van verdroging en van aantasting
van reliëf en bodem evenals het herstel
hiervan ;

4° het behoud of het herstel van voor de
natuur gunstige structuurkenmerken van
de waterlopen.

§ 2. Naast de maatregelen vermeld in hoofdstuk
IV en afdeling 4 van dit hoofdstuk kunnen ten
aanzien van de eigenaars en grondgebruikers,
in het kader van dit decreet slechts stimule-
rende maatregelen worden genomen ter
bevordering van :

Voorzitter

- 1° een natuurgerichte bosbouw en ecologisch verantwoorde bebossing, in overeenstemming met de bepalingen van het bosdecreet ;
- 2° de bescherming en het beheer van de vegetatie van kleine landschapselementen, de fauna en de flora ;
- 3° het behoud van een voor de natuur gunstige waterhuishouding, en het tegengaan van risico van verdroging, en van aantasting van reliëf en bodem zonder dat dit disproportionele gevolgen heeft voor de overige functies ;
- 4° binnen de groen-, park-, buffer- en bosgebieden van de uitvoeringsplannen, van kracht in de ruimtelijke ordening, het behoud van een voor de natuur gunstige waterhuishouding en het tegengaan van risico van verdroging, en van aantasting van reliëf en bodem en het herstel hiervan zonder dat dit disproportionele gevolgen heeft voor de omliggende gebieden ;
- 5° het behoud of het herstel van voor de natuur gunstige structuurkenmerken van de waterlopen ;
- 6° de totstandkoming van een verenigbaar recreatief medegebruik.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 28

In § 1 op de tweede regel na het woord "gehouden" de woorden ",na advies van de administratie voor Land- en Tuinbouw en rekening houdend met de economische rendabiliteit van aanwezige agrarische bedrijfspvormen," invoegen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Lachaert dat luidt als volgt :

Artikel 28

In § 2 op de vierde regel na de woorden "in het kader van dit decreet" de woorden ", en dit geldt tevens voor de natuurrichtplannen," invoegen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 29

§ 1. Naast de maatregelen vermeld in hoofdstuk IV en afdeling 4 van dit hoofdstuk, kunnen in de natuurverbingsgebieden ten aanzien van eigenaars en grondgebruikers slechts stimulerende maatregelen genomen worden gericht op :

- 1° inrichting met het oog op het instandhouden of verbeteren van de verbindingfunctie ;
- 2° onderhoud, ontwikkeling en beheer van de kleine landschapselementen en overige verbindingselementen met inbegrip van waterlopen ;
- 3° de instandhouding en de ontwikkeling van de bestaande natuurelementen.

§ 2. Voor het beheer en de ontwikkeling van kleine landschapselementen kunnen in relatie tot het natuurrichtplan conform artikel 50, premies worden verleend door het Gewest, de betrokken provincie(s) en de betrokken gemeente(n), in de volgende procentuele verhouding : 25 percent door het Gewest, 7,5 percent door de provincie en 7,5 percent door de gemeente. Als de aanvrager een erkende terreinbeherende natuurvereniging of een erkende beheerscommissie is, worden de bedragen verdubbeld.

De Vlaamse regering bepaalt de erkenningsvoorwaarden en -procedure van de beheerscommissies alsook de procedure inzake de toekenning van de premies.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 30

Om een gebied aan te duiden als deel van het IVON, stelt het Gewest een afbakingsplan op.

De afbakening verloopt volgens de procedure bepaald in artikel 21 behoudens § 4 en artikel 22.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Voorzitter

Artikel 31

- § 1. Een afbakeningsplan van een deel van IVON kan te allen tijde binnen de bestemmingsgrenzen van artikel 27 worden herzien. De bepalingen betreffende het opmaken van een plan zijn eveneens van toepassing op de herziening ervan.
- § 2. Het in herziening gestelde plan blijft gelden tot het herziene plan definitief in werking treedt.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

AFDELING 3

Natuurreservaten

Artikel 32

De Vlaamse regering kan terreinen die van belang zijn voor het behoud en ontwikkeling van de natuur of voor het behoud en de ontwikkeling van het natuurlijk milieu, aanwijzen of erkennen als natuurreservaat.

In deze natuurreservaten wordt, via een aangepast beheer, een natuurstreefbeeld behouden of ontwikkeld.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 33

Een Vlaams natuurreservaat is een beschermd gebied dat, na advies van de Raad, door de Vlaamse regering wordt aangewezen op gronden die het Vlaamse Gewest in eigendom of in huur heeft of die het daartoe ter beschikking worden gesteld.

Een erkend natuurreservaat is een beschermd gebied, niet bedoeld onder het eerste lid, dat na advies van de Raad door de Vlaamse regering wordt erkend op verzoek van de eigenaar en/of diegene die het gebruiksrecht heeft, mits beider toestemming, of van de beheerder, mits de eigenaar ermee instemt.

Voor elk natuurreservaat, kan binnen de groengebieden en bosgebieden of het VEN, een uitbreidingszone vastgesteld worden waarbinnen onder meer het recht van voorkoop van toepassing is conform artikel 37.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Lachaert dat luidt als volgt :

Artikel 33

A. Aan het tweede lid de volgende zin toevoegen :

"Dit geldt tevens voor de uitbreidingszone van het natuurreservaat."

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Lachaert dat luidt als volgt :

B. In het derde lid op de derde en vierde regel de woorden "onder meer" schrappen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Quintelier en Tobback dat luidt als volgt :

Artikel 33

In het derde lid op de derde en vierde regel de woorden "onder meer" schrappen.

De stemmingsen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 34

- § 1. Voor elk natuurreservaat ingesteld krachtens dit decreet wordt een beheersplan opgesteld. Het beheersplan vermeldt de maatregelen die worden getroffen voor het beheer en de inrichting van het gebied, waarbij voor redenen van natuurbehoud en natuureducatie kan worden afgeweken van de voorschriften van dit decreet, inzonderheid van artikel 35.

In het beheersplan worden eveneens bepalingen inzake het recreatieve en educatieve medegebruik opgenomen voor zover dit medegebruik inpasbaar is in de doelstelling van het natuurreservaat.

Voorzitter

§ 2. Voor elk Vlaams natuurreservaat wijst de Vlaamse regering de ambtenaar van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud aan die met het beheer ervan belast is. Deze ambtenaar stelt het beheersplan op, dat aan de regering ter goedkeuring wordt voorgelegd.

§ 3. Voor elk Vlaams natuurreservaat of voor een groep van Vlaamse natuurreservaten, stelt de Vlaamse regering een adviescommissie in, die wordt voorgezeten door een lid van de Raad en waarin elke betrokken gemeente vertegenwoordigd is.

De adviescommissie heeft als taak de ambtenaar bedoeld in § 2 bij te staan door het verstrekken van adviezen en voorstellen inzake het beheer, het opstellen van het beheersplan alsook het stimuleren van het onderzoek en de educatie met betrekking tot de natuur in het natuurreservaat of in de groep van natuurreservaten.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 35

Binnen de natuurreservaten is het verboden, behoudens ontheffing in het goedgekeurd beheersplan :

- 1° individuele of groepssporten en groepsspelen te beoefenen ;
- 2° gemotoriseerde voertuigen te gebruiken of achter te laten, behoudens de voertuigen nodig voor het beheer ;
- 3° keten, loods, tenten of andere constructies te plaatsen, zelfs tijdelijk ;
- 4° de rust te verstoren of reclame te maken op welke wijze ook ;
- 5° de dieren te doden, te jagen of te vangen en op welke wijze ook hun jongen, eieren, nesten of schuilplaatsen te storen of te vernietigen ;
- 6° bomen en struiken weg te nemen, te kappen, te ontwortelen of te verminken en het plantendek of de planten op enige wijze te vernietigen of te beschadigen ;

7° opgravingen, boringen, grondwerkzaamheden of exploitatie van materialen te verrichten, welk werk ook uit te voeren dat de aard van de grond, het uitzicht van het terrein, de bronnen en het hydrografisch net zou kunnen wijzigen, boven- of ondergrondse leidingen te leggen en reclameborden en aanplakbrieven te plaatsen ;

8° vuur te maken en afval te storten ;

9° bestrijdingsmiddelen te gebruiken ;

10° meststoffen te gebruiken, met uitzondering van de natuurlijke uitscheiding als gevolg van extensieve begrazing ;

11° het waterpeil te wijzigen en op kunstmatige wijze water te lozen.

Deze maatregelen kunnen evenwel geen erfdiensbaarheden opleggen op de omliggende gebieden.

De Vlaamse regering kan, in het belang van het natuurbehoud, de volksgezondheid of het wetenschappelijk onderzoek, ter voorkoming van disproportionele schade ontheffing verlenen van de in dit artikel bedoelde verbodsbepalingen.

Op dit artikel is er een eerste amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Artikel 35

A. Aan het eerste lid, een 12° toevoegen, dat luidt als volgt :

"12° de activiteiten te verrichten die door de Vlaamse regering worden bepaald."

Op dit artikel is er een tweede amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

B. Het voorlaatste lid schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 36

§ 1. De Vlaamse regering stelt de voorwaarden vast waaronder de terreinen van private personen of van rechtspersonen andere dan het

Voorzitter

Vlaamse Gewest of de Staat erkend kunnen worden als natuurreserveaat.

§ 2. In de agrarische gebieden en de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden kunnen natuurreservaten erkend worden als voldaan wordt aan de volgende criteria :

1° ofwel zijn het gronden die een actuele hoge natuurwaarde hebben en weinig geschikt zijn voor normaal landbouwgebruik in de betrokken landbouwstreek en waarvan de erkenning de agrarische structuur niet aantast ;

2° ofwel zijn het gebieden met een hoge actuele of potentiële natuurwaarde en lage landbouwwaarde die in het kader van een goedgekeurd ruilverkavelingsplan of een goedgekeurd richtplan van een landinrichtingsproject hiertoe zijn aangewezen en waarvan de erkenning de agrarische structuur niet aantast.

§ 3. In de valleigebieden, de brongebieden, de agrarische gebieden met ecologisch belang of agrarische gebieden met bijzondere waarde buiten het VEN kan de Vlaamse regering specifieke criteria voor erkenning vaststellen.

§ 4. In afwijking van § 2 komen alle bij de inwerkingtreding van dit decreet erkende natuurreservaten en erkende natuurreservaten op terreinen die met een aankoopsubsidie van het Vlaamse Gewest werden aangekocht, in aanmerking voor verlenging, ongeacht de criteria van § 2.

§ 5. De erkenning van een reserveaat is geldig voor een periode van 27 jaar. Bij elke vervalddag van de erkenning kan zij voor een periode van 27 jaar worden hernieuwd.

§ 6. De Vlaamse regering kan jaarlijks, binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen voor de huur, de beheerskosten en het toezicht in een erkend reserveaat.

§ 7. De Vlaamse regering stelt nadere regels vast voor de aanvraag, de hernieuwing, de uitbreiding en de intrekking van de erkenning, alsook voor het toekennen van de subsidies.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Artikel 36

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

"§ 2. In de agrarische gebieden en de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden kunnen natuurreservaten erkend worden."

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 36

Paragraaf 3 schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

AFDELING 4

Algemene maatregelen voor de bescherming van het natuurlijk milieu

ONDERAFDELING A**Verwerving****Artikel 37**

§ 1. Het Vlaamse Gewest heeft het recht van voorkoop bij verkoop van onroerende goederen :

1. in het VEN, met uitzondering van de onroerende goederen uitgesloten door de Vlaamse regering ;
2. in de natuurreservaten en hun uitbreidingsperimeter gelegen binnen de groenen bosgebieden, de bosuitbreidingsgebieden of het VEN, zoals bepaald in artikel 33, derde lid ;
3. in een door de Vlaamse regering afgebakende perimeter binnen de groen- en bosgebieden gelegen binnen het IVON ;
4. in de afbakening van een natuurinrichtingsproject.

De Vlaamse regering kan aan de VLM een machtiging verlenen om in haar naam, voor haar rekening en volgens de door haar gestel-

Voorzitter

de voorwaarden dit voorkooprecht uit te oefenen.

Dit recht op voorkoop gaat in na bekendmaking van de afbakening van het VEN of van de perimeter of de afbakening in het Belgisch Staatsblad.

Dit recht doet geen afbreuk aan de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet bestaande regelingen inzake het recht van voorkoop die steeds voorrang hebben.

Dit recht van voorkoop geldt niet ingeval van verkoop van het goed aan de echtgenoot, de afstammelingen of aangenomen kinderen of die van de echtgenoot van de eigenaar of van één der mede-eigenaars of aan de echtgenoten van de voormelde afstammelingen of aangenomen kinderen, die voor eigen rekening kopen en voor zover het goed niet opnieuw verkocht wordt binnen een termijn van twee jaar ; of in geval van verkoop van het goed aan leden van erkende bosgroeperingen.

De onroerende goederen die verworven worden door uitoefening van het voorkooprecht in het VEN en in de natuurreservaten en hun uitbreidingszone, worden in de regel aangewezen als Vlaams natuurreservaat, bosreservaat of domeinbos of, na gebruiksoverdracht aan een erkende terreinbeherende natuurvereniging, erkend als natuurreservaat.

- § 2. De eigenaar mag het onroerend goed slechts verkopen nadat hij de Vlaamse regering de gelegenheid heeft gegeven om haar voorkooprecht uit te oefenen. Te dien einde geeft de notaris de Vlaamse regering kennis van de inhoud van de akte die is opgesteld onder de opschortende voorwaarde van niet-uitoefening van het recht van voorkoop waarbij enkel de identiteit van de koper opengelaten wordt. Deze kennisgeving geldt als aanbod van verkoop.
- § 3. In geval van onderhandse verkoop beschikt de Vlaamse regering over een termijn van 60 dagen na datum van deze kennisgeving om het aanbod tegen de verkoopprijs gesteld door de verkopende partij te aanvaarden.

Heeft de Vlaamse regering het aanbod binnen die termijn niet aanvaard, dan mag de eigendom niet onderhands worden verkocht aan

een ander tegen een lagere prijs of gunstiger voorwaarden zonder instemming van de Vlaamse regering.

Na verloop van één jaar na het aanbod mag de eigendom niet worden overgedragen zonder dat aan de Vlaamse regering een nieuw aanbod wordt gedaan.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 37

Aan § 1, vijfde lid, de woorden "of aan derden, onder voorwaarden van bevestiging van eventuele uitbating" toevoegen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 38

§ 1. Bij openbare verkoop is de instrumenterende ambtenaar gehouden ten minste dertig dagen van te voren aan de Vlaamse regering of de VLM in geval van machtiging kennis te geven van plaats, dag en uur van de verkoop.

§ 2. Indien de verkoop wordt gehouden zonder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar ertoe gehouden bij het einde van de opbieding en voor de toewijzing in het openbaar te vragen of de Vlaamse regering haar recht van voorkoop wenst uit te oefenen tegen de laatst geboden prijs. Indien de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering met de vraag van de instrumenterende ambtenaar instemt, is de verkoop definitief. In geval van weigering, afwezigheid of stilzwijgen wordt de verkoop voortgezet.

Als de verkoop wordt gehouden onder voorbehoud van eventuele uitoefening van het recht van hoger bod, is de instrumenterende ambtenaar er niet toe gehouden aan de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering te vragen of hij zijn recht van voorkoop uitoefent.

a) als er een hoger bod is, wordt dit aan het administratie bevoegd voor het natuurbehoud en aan de koper meegedeeld ;

Voorzitter

- b) als er geen hoger bod wordt gedaan of als de instrumenterende ambtenaar het hoger bod niet aanneemt, betekent hij het laatste bod aan de Vlaamse regering en vraagt of de Vlaamse regering haar recht van voorkoop wenst uit te oefenen.

Als de Vlaamse regering binnen een termijn van vijftien dagen haar instemming niet aan de instrumenterende ambtenaar heeft betekend bij aangetekend schrijven of die instemming niet heeft gegeven in een akte van de instrumenterende ambtenaar, is de toewijzing definitief.

In geval van herverkoop ten gevolge van de uitoefening van het recht van hoger bod, moet dezelfde kennisgeving acht dagen van tevoren aan de Vlaamse regering worden gedaan en dezelfde vraag in het openbaar aan de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering worden gesteld bij de zitting van herverkoop.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 39

In geval van verkoop met miskennen van het recht van voorkoop van het Vlaamse Gewest heeft dit het recht, ofwel in de plaats gesteld te worden van de koper, ofwel van de verkoper een schadevergoeding te eisen ten bedrage van 20 percent van de verkoopprijs.

In het eerste geval moet de vordering gelijktijdig tegen de verkoper en de eerste koper worden ingesteld, en is de eis pas ontvankelijk na inschrijving op de kant van de overschrijving van de betwiste akte en in voorkomend geval op de kant van de overschrijving van de laatst overgeschreven titel.

De in de plaatsgestelde betaalt aan de koper de prijs terug die deze heeft betaald, alsmede de kosten van de akte. Hij is slechts gehouden tot de verplichtingen die voor de koper voortvloeien uit de authentieke akte van verkoop en tot de lasten waarin de koper heeft toegestemd, voor zover die lasten zijn ingeschreven of overgeschreven voor de inschrijving van zijn eis.

De vordering tot naasting en indeplaatsstelling en de vordering tot schadeloosstelling verjaren, bij

openbare verkoop, door verloop van drie maanden te rekenen van de datum van de toewijzing, en, bij onderhandse verkoop, door verloop van drie maanden te rekenen van de kennisgeving van deze verkoop aan het Vlaamse Gewest, indien een dergelijke kennisgeving heeft plaatsgehad, en andere door verloop van twee jaar na de overschrijving van de akte van verkoop.

Als hij de vordering tot indeplaatsstelling inwilligt, verwijst de rechter de partijen voor het verlijden van de akte naar de door hen gekozen instrumenterende ambtenaar of naar een ambtshalve aangewezen instrumenterende ambtenaar, indien partijen het niet eens zijn over de keuze. De kosten van de akte zijn voor rekening van de indeplaatsgestelde.

Iedere uitspraak op een eis tot indeplaatsstelling wordt ingeschreven achter de inschrijving bedoeld in het tweede lid.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 40

Bij verkoop van onroerende goederen die gelegen zijn in het VEN, in een door de Vlaamse regering afgebakende perimeter binnen de groen- en bosgebieden gelegen in het IVON, in de natuurreservaten en hun uitbreidingsperimeter zoals bepaald in artikel 33, derde lid, in de bosreservaten en in de afbakening van een natuurinrichtingsproject, hebben de erkende terreinbeherende natuurverenigingen voor de onroerende goederen die zij huren of in erfpacht hebben eveneens een recht van voorkoop.

Dit recht van voorkoop doet geen afbreuk aan de op het ogenblik van het van kracht worden van dit decreet bestaande regelingen inzake het recht van voorkoop die steeds voorrang hebben.

Dit recht van voorkoop is ondergeschikt aan het recht van voorkoop van het Vlaamse Gewest dat steeds voorrang heeft.

De bepalingen van artikelen 37, 38 en 39 zijn van overeenkomstige toepassing.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Voorzitter

Artikel 41

- § 1. Om redenen van natuurbehoud, kunnen het Vlaamse Gewest en de Vlaamse gemeenten onroerende goederen verkrijgen door onteigening ten algemenen nutte.
- § 2. Het Vlaamse Gewest kan, om redenen van natuurbehoud en op voorstel van de eigenaar, het eigendomsrecht, de pacht, de huur of het recht van gebruik van een onroerend goed dat het in eigendom heeft of waarover het kan beschikken, ruilen tegen het eigendomsrecht, pacht, huur of recht van gebruik van een ander onroerend goed mits akkoord van de houder van het betrokken recht.

De kosten van de ruilakte en de hypothecaire formaliteiten komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De opleg die eventueel ten voordele van het Vlaamse Gewest gestort moet worden, wordt gestort in het Mina-fonds.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 42

De eigenaar van een onroerend goed kan van het Vlaamse Gewest de verwerving daarvan eisen indien hij aantoonst dat, ten gevolge van de aanduiding van dit onroerend goed als een GEN of GENO, de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is ofwel dat de leefbaarheid van de bestaande bedrijfsvoering ernstig in het gedrang komt.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden en de procedure van deze koopplicht. De Vlaamse regering bepaalt de wijze van berekening van het bedrag van de aankoopprijs waarop de eigenaar recht heeft. Bij de berekening van de aankoopprijs wordt rekening gehouden met het verschil in de waarde van het onroerend goed voor de opname in het VEN en de waarde na de definitieve afbakening hiervan.

Het bedrag dat de eigenaar van het Vlaamse Gewest ontvangt met toepassing van dit artikel, wordt in voorkomend geval verminderd met het bedrag dat de eigenaar ontvangen heeft ten gevol-

ge van planschade voor hetzelfde onroerend goed. Wanneer een eigenaar van een onroerend goed gebruik maakt van de voormelde mogelijkheid van gedwongen aankoop door het Vlaamse Gewest, kan hij geen aanspraak meer maken op planschade, patrimoniumverlies, schadevergoeding of een andere aankoopverplichting in hoofde van het Vlaamse Gewest voor hetzelfde onroerend goed.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Artikel 42

Het eerste lid vervangen door wat volgt :

"De eigenaar van een onroerend goed kan van het Vlaamse Gewest de verwerving daarvan eisen indien hij aantoonst dat, ten gevolge van de aanduiding van dit goed als een GEN of een GENO :

- ofwel de waardevermindering van zijn goed zodanig ernstig is dat deze redelijkerwijze niet voor zijn rekening dient te blijven ;

- ofwel dat de leefbaarheid van de bedrijfsvoering zodanig ernstig in het gedrang komt, dat deze redelijkerwijze niet voor zijn rekening dient te blijven."

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 42

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 42

De eigenaar van een onroerend goed kan van het Vlaams Gewest de verwerving daarvan eisen indien dit onroerend goed in GEN of GENO is gelegen. De verwerving door het Vlaams Gewest wordt erkend als onteigening en dient de regels van de voorafgaande en billijke schadevergoeding te respecteren. Dit impliceert het uitbetalen van een wederbeleggingsvergoeding".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

Artikel 43

Indien een onroerend goed wordt gebruikt dat binnen een GEN of een GENO ligt, kan van het Vlaamse Gewest een vergoeding gevraagd worden in de mate dat inkomstenverlies kan aangetoond worden ten gevolge van maatregelen die in deze gebieden, conform artikel 25, § 3, 2°, 1) of artikel 26, § 3, 2°, 1) gelden.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Lachaert dat luidt als volgt :

Artikel 43

Op de vierde, vijfde, zesde en zevende regel de woorden "kan aangetoond worden ten gevolge van maatregelen die in deze gebieden, conform artikel 25, § 3, 2°, 1) of artikel 26, § 3, 2°, 1) gelden" vervangen door de woorden "en/of waardenverlies kan aangetoond worden ten gevolge van de maatregelen die in deze gebieden gelden".

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps tot schrapping dat luidt als volgt :

Artikel 43

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

Artikel 44

§ 1. Het Vlaamse Gewest kan de aankoop van gebieden met het oog op de oprichting van erkende reservaten, conform artikel 36, § 1, door erkende terreinbeherende natuurverenigingen subsidiëren, binnen de beperkingen van de begroting.

§ 2. Deze onroerende goederen kunnen slechts vervreemd worden mits instemming van en onder de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering.

De subsidiëring van de aankoop van de gronden gelegen in agrarische gebieden buiten het VEN is enkel mogelijk voor gebieden die voldoen aan de criteria van artikel 36, § 2 of § 3.

De subsidiëring is substantieel lager dan voor gebieden gelegen in VEN en groengebieden en bosgebieden. Deze subsidiëring wordt tevens in omvang beperkt.

Deze gebieden kunnen alleen na akkoord van de eigenaar aangekocht worden.

§ 3. De Vlaamse regering stelt de nadere regels vast voor de erkenning van terreinbeherende natuurverenigingen en voor het toekennen van de subsidies.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

Artikel 44

In § 1 op de vierde en vijfde regel na het woord "natuurverenigingen" de woorden "en door gemeenten" invoegen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 44

Aan § 1 de woorden "en zo niemand anders deze gronden met het oog op de bestendiging van een exploitatie wenst aan te kopen" toevoegen.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Artikel 44

In § 2 het tweede lid schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

ONDERAFDELING B

Vrijwillige beheersovereenkomsten

Artikel 45

§ 1. De Vlaamse regering kan met de grondgebruikers, mits deze laatsten hiervan de eigenaar bij aangetekend schrijven in kennis stel-

Voorzitter

len, beheersovereenkomsten sluiten in het belang van het natuurbehoud. Ze legt de verdere regels vast voor het afsluiten van deze beheersovereenkomsten. Voor gronden die onder de pachtwetgeving vallen en de laatste 5 jaar verpacht werden, kunnen deze beheersovereenkomsten enkel afgesloten worden met beroepslandbouwers.

§ 2. Een beheersovereenkomst is een overeenkomst waarbij de grondgebruiker zich vrijwillig ertoe verbindt gedurende een bepaalde termijn een vooraf bepaalde prestatie te leveren gericht op het bereiken van een hogere kwaliteit dan de basismilieukwaliteit, door het onderhouden of ontwikkelen van natuurwaarden, tegen betaling van een vooraf bepaalde vergoeding, binnen de perken van de begroting.

Deze vergoeding wordt berekend op basis van de door de grondgebruiker geleverde inspanningen en de eventuele inkomstenderving ingevolge deze overeenkomst. De vergoeding kan verhoogd worden bij het halen van specifiek overeengekomen resultaten.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

Artikel 45

In § 1 de laatste zin schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 46

Beheersovereenkomsten worden gesloten met het oog op :

- 1° hetzij het beheer, het herstel en de ontwikkeling van de natuur in de groengebieden en bosgebieden aangeduid op uitvoeringsplannen, van kracht in de ruimtelijke ordening, in functie van een vastgestelde beheersvisie ;
- 2° hetzij het beheer en de ontwikkeling van de natuur in de GEN, de GENO in functie van de vooropgestelde doelstellingen en binnen

de perimeter vastgesteld in het goedgekeurd natuurrichtplan ;

- 3° hetzij de ontwikkeling van de natuur in de natuurverwevingsgebieden, conform het natuurrichtplan in het IVON ;
- 4° hetzij het beheer en de ontwikkeling van de natuur in de natuurverbindingsgebieden conform het natuurrichtplan in het IVON ;
- 5° hetzij het optimaal beschermen, herstellen en/of uitbreiden van de habitats of ecosystemen van door de Vlaamse regering aangewezen organismen of levensgemeenschappen ;
- 6° hetzij het instandhouden en beheer van de natuurwaarden in de valleigebieden, brongebieden en het agrarisch gebied met ecologisch belang en natuurontwikkelingsgebieden.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

ONDERAFDELING C

Natuurinrichting

Artikel 47

§ 1. De Vlaamse regering kan, na advies van de Raad, in een door haar aangeduid gebied een natuurinrichtingsproject instellen. Het natuurinrichtingsproject is voor minstens 90 percent van de oppervlakte gelegen in gebieden van het VEN of in groen-, park-, buffer- en bosgebieden conform de uitvoeringsplannen, van kracht in de ruimtelijke ordening.

Met natuurinrichtingsprojecten worden maatregelen en inrichtingswerkzaamheden beoogd die gericht zijn op een optimale inrichting van een gebied met het oog op het behoud, het herstel en de ontwikkeling van natuur en natuurlijk milieu in het VEN en de groen-, park-, buffergebieden en bosgebieden.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de nadere regels vast met betrekking tot de maatregelen binnen natuurinrichtingsprojecten. Deze maatregelen kunnen inhouden :

- 1° kavelruil uit kracht van wet ;
- 2° infrastructuur- en kavelwerken ;

Voorzitter

Artikel 47

- 3° aanpassing van de wegen en van het wegenpatroon ;
- 4° bewarende maatregelen om te voorkomen dat, vanaf het moment van de aanduiding, het gebruik of de plaatsgesteldheid van het gebied zodanig gewijzigd wordt dat het natuurinrichtingsproject belemmerd wordt ;
- 5° het tijdelijk opheffen van de bevoegdheden van administratieve overheden en openbare besturen gedurende de uitvoering van het uitvoeringsproject ;
- 6° het opleggen van tijdelijke erfdienstbaarheden ;
- 7° waterhuishoudingswerken zoals peilwijziging, wijziging van de structuurkenmerken van de waterlopen en aanpassing van de watertoevoer en -afvoer ;
- 8° grondwerken zoals reliëfaanpassing en afgraving ;
- 9° uitbouw van natuureducatieve voorzieningen ;
- 10° bedrijfsverplaatsing.

De maatregelen buiten het VEN, de groen-, park-, buffer- en bosgebieden worden beperkt tot maatregelen 1, 2, 10 en inzake punt 7, enkel de wijziging van de structuurkenmerken van de waterlopen en aanpassing van de watertoevoer en -afvoer.

- § 3. De VLM wordt betrokken bij de uitvoering van een natuurinrichtingsproject.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere uitvoeringsmodaliteiten.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Malcorps dat luidt als volgt :

Artikel 47

In § 1, eerste lid, op de vierde regel de woorden "90 percent" vervangen door de woorden "75 percent".

Op dit artikel is er een amendement van de heer Lachaert dat luidt als volgt :

In § 2, eerste lid, op de vierde regel na de woorden "Deze maatregelen" de woorden ",na overleg met de eigenaars," invoegen.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Wymeersch en Creyelman dat luidt als volgt :

Artikel 47

In 2 § 6° vervangen door wat volgt :

"6° het opleggen van tijdelijke erfdienstbaarheden die evenwel een normale landbouwexploitatie niet schaden ;".

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

ONDERAFDELING D

Natuurrichtplannen

Artikel 48

§ 1. Voor elk gebied dat behoort tot de GEN en de GENO wordt een natuurrichtplan opgesteld. Het natuurrichtplan kan om redenen van natuurbehoud en natuureducatie onthefingen bevatten van de verbodsbepalingen die door of krachtens dit decreet zijn opgelegd.

§ 2. Het natuurrichtplan wordt opgesteld door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud of door een door de Vlaamse regering erkende instelling.

§ 3. De administratieve overheid stelt, hetzij op eenvoudig verzoek, hetzij uit eigen beweging, alle informatie en kennis waarover zij beschikt en die van nut kan zijn voor het opstellen van het natuurrichtplan, ter beschikking van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud.

§ 4. Op de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt, kan de eigenaar of diegene die het gebruiksrecht heeft een vergoeding krijgen voor de uitvoering van het natuurrichtplan.

Voorzitter

- § 5. De Vlaamse regering, bepaalt de vorm, de inhoud, de termijn en de procedure voor indiening, inspraak, overleg en goedkeuring van een natuurrichtplan en de beroepsprocedure.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 49

- § 1. De administratie bevoegd voor het natuurbehoud ziet toe op de correcte uitvoering van de voorschriften van een natuurrichtplan opge maakt in het kader van dit decreet.
- § 2. Behoudens gehele of gedeeltelijke ontheffing om redenen van natuurbehoud en natuureducatie kan niet van een goedgekeurd natuurrichtplan worden afgeweken.

De ontheffing wordt verleend door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud. De administratie bevoegd voor het natuurbehoud beslist binnen een termijn van zestig dagen na het verzoek tot afwijking van het goedgekeurde natuurrichtplan. Bij overschrijding van de termijn van 60 dagen wordt het verzoek tot afwijking van het goedgekeurde natuurrichtplan geacht te zijn ingewilligd.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 50

- § 1. Voor elk gebied dat behoort tot IVON wordt een natuurrichtplan opgesteld. Dit gebeurt ook op analoge wijze, voor elk gebied gelegen binnen de perimeter van gebieden afgebakend volgens of in uitvoering van internationale verdragen, overeenkomsten of richtlijnen.
- § 2. Het natuurrichtplan wordt opgesteld door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud of door een door de Vlaamse regering erkende instelling.
- § 3. De administratieve overheid stelt, hetzij op eenvoudig verzoek van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud, hetzij uit eigen beweging, alle informatie en kennis

waarover zij beschikt en die van nut kan zijn voor het opstellen van het natuurrichtplan ter beschikking van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud.

- § 4. Op de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt, kan de eigenaar of gebruiker een vergoeding krijgen voor de uitvoering van het natuurrichtplan.

- § 5. De Vlaamse regering bepaalt de vorm, de inhoud, de termijn en de procedure voor indiening, inspraak, overleg en goedkeuring van een natuurrichtplan en de beroepsprocedure.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK VI

De bescherming van plant- en diersoorten en van hun levensgemeenschappen

Artikel 51

- § 1. De Vlaamse regering neemt, na advies van de Raad, alle maatregelen die zij nuttig acht om populaties van soorten of ondersoorten van organismen in stand te houden, te herstellen of te ontwikkelen.

Deze maatregelen kunnen betrekking hebben op alle ontwikkelingsvormen van deze organismen en kunnen overal of voor bepaalde gebieden of habitats worden getroffen. Ze kunnen soortenbescherming omvatten.

Deze maatregelen kunnen blijvend, periodiek of tijdelijk van toepassing zijn en kunnen worden ondersteund door subsidies binnen de perken van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Voor organismen die onder toepassing vallen van het jachtdecreet van 24 juli 1991 of van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij kunnen de maatregelen slechts worden getroffen na advies van de betrokken Vlaamse Hoge Raden.

- § 2. De Vlaamse regering kan, onverminderd de bepalingen van het voormelde jachtdecreet, maatregelen nemen om het in bezit houden, vangen, doden, verzamelen, wegnemen of ver-

Voorzitter

nielen, het in de handel brengen, het te koop aanbieden of te koop vragen, het vervoeren en het in- of uitvoeren van organismen of van gemakkelijk herkenbare delen of producten van die organismen te regelen of te verbieden.

- § 3. De Vlaamse regering kan maatregelen nemen om het uitzetten van diersoorten of van plantensoorten of organismen te regelen of te verbieden voorzover deze uitzetting een bedreiging vormt voor de natuur, het natuurlijk milieu en om het vervoeren van diersoorten of hun krennen of plantensoorten te regelen of te verbieden.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 52

- § 1. De belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen of visserij, veroorzaakt door diersoorten die beschermd zijn krachtens de bepalingen van artikel 51, wordt in de mate dat deze schade niet redelijkerwijze kon worden voorkomen, vergoed door het Mina-fonds volgens de voorwaarden die de Vlaamse regering bepaalt.
- § 2. Een tegensprekelijk proces-verbaal van vaststelling opgemaakt door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud, dat vermeldt dat de voorwaarden die in het eerste lid worden gesteld, zijn vervuld, geldt voor de schadelijker als titel om de vergoeding van schade door voormeld Fonds te verkrijgen.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK VII

Bepalingen inzake natuureducatie, doelgroepen, provinciale, gemeentelijke en functioneel gedecentraliseerde besturen

Artikel 53

- § 1. De Vlaamse regering kan maatregelen nemen om de kennis van de natuur bij de bevolking in het algemeen of bij bepaalde bevolkingsgroepen te bevorderen.

- § 2. De Vlaamse regering kan natuureducatieve centra oprichten of erkennen.

Deze centra hebben tot doel de vorming van de bevolking inzake natuurbehoud in de ruime zin en de relatie van de mens tot de natuur te bevorderen.

De Vlaamse regering regelt de organisatie en de specifieke opdracht van de centra die zij opricht. Zij bepaalt de voorwaarden tot erkenning en de voorwaarden voor subsidiëring, binnen de perken van de begroting.

- § 3. De Vlaamse regering kan, op de voorwaarden die zij bepaalt, subsidies verlenen voor natuureducatieve infrastructuurwerken en voor projecten inzake natuureducatie die niet reeds ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap worden gesubsidieerd.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 54

- § 1. Een regionaal landschap is een duurzaam samenwerkingsverband ingesteld op voorstel van een provincie of drie of meer aaneengesloten gemeenten gericht op overleg en samenwerking met de betrokken doelgroepen ter bevordering van het streekeigen karakter, van natuurrecreatie en natuureducatie, van recreatief medegebruik, van het natuurbehoud en van het beheer, herstel, aanleg en de ontwikkeling van kleine landschapselementen.

Het regionale landschap is gericht op de bevordering van een draagvlak en heeft geenszins een reglementair karakter.

- § 2. De Vlaamse regering stelt de nadere regels vast met betrekking tot de erkenning, de organisatie, de werking, subsidiëring en opheffing van de regionale landschappen.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 55

- § 1. De Vlaamse regering kan ondersteunende maatregelen nemen ter bevordering van de

Voorzitter

natuur in de bebouwde omgeving door de gemeenten.

- § 2. De Vlaamse regering kan ondersteunende maatregelen nemen ter bevordering van de ontwikkeling van maatregelen voor de natuurverbindingsgebieden en de lijn- en puntvormige elementen door de provincies en de gemeenten ; hiertoe kan met hen een convenant afgesloten worden.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK VIII

Bijzondere bepalingen

Artikel 56

De Vlaamse regering kan :

- 1° ten behoeve van het wetenschappelijk onderzoek verricht door wetenschappelijke instellingen en universiteiten ;
- 2° ten behoeve van het natuurbeheer, de volksgezondheid of de openbare veiligheid ;
- 3° ter voorkoming van belangrijke schade aan cultuurgewassen, vee en huisdieren, bossen en visserij ;

afwijken van de verbodsbepalingen van dit decreet of van zijn uitvoeringsbepalingen op de door haar te bepalen voorwaarden en onder haar toezicht.

Wanneer wordt afgeweken van een bepaling voortvloeiend uit een internationale akte bedoeld in artikel 7, moet bovendien worden voldaan aan de door die akte opgelegde voorwaarden. De administratie bevoegd voor het natuurbehoud meldt deze afwijking en de motivering ervan aan de betrokken internationale instantie.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 57

Alle ontvangsten ten voordele van het Vlaamse Gewest voortvloeiend uit de toepassing van dit decreet en uit de besluiten genomen of behouden

ter uitvoering ervan, daarin begrepen de eventuele subsidies verleend op grond van internationale akten, alle schadevergoedingen en opbrengsten voor het Vlaamse Gewest die voortvloeien uit de toepassing van dit decreet, en voor zover deze ontvangsten niet voortvloeien uit de middelen die door de administratieve begroting werden verleend, worden gestort in het Mina-fonds.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK IX

Strafbepalingen en toezicht

AFDELING 1

Strafbepalingen

Artikel 58

- § 1. Met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met een geldboete van zesentwintig frank tot één miljoen frank wordt gestraft of met één van deze straffen alleen :

- 1° – hij die de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van artikel 8, 13, hoofdstuk IV en V van dit decreet overtreedt en/of deze overtredingen instandhoudt ;
- hij die het toezicht op deze maatregelen of voorschriften verhindert of bemoeilijkt ;
- 2° – hij die de overige maatregelen of voorschriften vastgesteld door of ter uitvoering van dit decreet overtreedt ;
- hij die het toezicht op deze maatregelen of voorschriften van dit decreet of zijn uitvoering verhindert of bemoeilijkt.

- § 2. De bepalingen van hoofdstuk VII en artikel 85 van het Strafwetboek zijn op de in dit artikel bepaalde overtredingen van toepassing.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Voorzitter

Artikel 59

- § 1. Bij elk vonnis van veroordeling wordt bevel gegeven het goed of de goederen in hun vroegere toestand te herstellen op kosten van de veroordeelde, onverminderd de schadeloosstelling en de opgelegde dwangsom.

Indien het herstel niet mogelijk is, kunnen, op vordering van de Vlaamse regering, aanpassingsmaatregelen of maatregelen ter herstel van de natuur worden bevolen.

- § 2. Bij het verstrijken van de in het vonnis of arrest vastgestelde termijn kan het openbaar ministerie of de burgerlijke partij de werkzaamheden op kosten van de veroordeelde laten uitvoeren.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

AFDELING 2

Het toezicht

Artikel 60

- § 1. Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van gerechtelijke politie, worden de overtredingen van dit decreet en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten opgespoord en vastgesteld door de leden van de rijkswacht, van de gemeentepolitie en van de landelijke politie, door de ambtenaren en natuurwachters van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud, door de ambtenaren en boswachters van het bosbeheer, door de ambtenaren belast met het toezicht inzake de stedenbouw en ruimtelijke ordening, door de andere door de minister aangewezen ambtenaren evenals door de wachters beëdigd op grond van artikel 61 van het Veldwetboek.
- § 2. Binnen de grenzen van hun territoriale bevoegdheid, worden de overtredingen van dit decreet en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten ook opgespoord en vastgesteld door :
- 1° de burgemeesters, alsook de gemeentelijke ambtenaren die door de gemeenteraad met dit toezicht belast worden ;

- 2° de provinciegouverneur, alsook de provinciale ambtenaren die door de provincieraad met dit toezicht belast worden.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 61

In de uitoefening van hun opdracht mogen de in artikel 60 vermelde overheidspersonen fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, kantoren, boten, bedrijfsgebouwen, stallen, stapelhuizen, stations, wagons, voertuigen en de in de open lucht gelegen bedrijven alsook alle gronden en wateren betreden en mogen zij dieneinde boten, wagons en voertuigen aanhouden.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 62

- § 1. De in artikel 60 vermelde overheidspersonen zijn, met betrekking tot de toepassing van dit decreet, bevoegd :
- 1° inzage en afschrift te nemen van bescheiden, documenten en andere informatiedragers waarvan inzage voor de vervulling van hun opdracht nodig is, een kopie ervan te maken en ze tegen ontvangstbewijs in beslag te nemen voor de tijd die vereist is voor hun onderzoek ;
- 2° elk onderzoek, elke controle of enquête te doen, alsook alle inlichtingen in te winnen die zij nodig achten voor de uitoefening van hun opdracht ;
- 3° zonder kosten voorwerpen en stoffen voor onderzoek mee te nemen of ter plekke monsters te nemen ;
- 4° zich te laten vergezellen door personen die daartoe door hen zijn aangewezen op grond van hun specifieke technische kennis ;
- 5° in de uitoefening van hun opdracht de bijstand van de openbare macht te vorderen ;
- 6° mondeling of schriftelijk ter plaatse de staking van werkzaamheden of handelingen te gelasten die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van dit decreet of

Voorzitter

van zijn uitvoeringsbesluiten. Van die lastgeving wordt proces-verbaal opgesteld. Dit proces-verbaal wordt bij aangetekende brief ter kennis gebracht van de opdrachtgever en van de persoon of de aannemer die het werk uitvoert ;

7° alle maatregelen te treffen om te voorzien in de toepassing van het bevel tot staking van de werkzaamheden.

§ 2. Eenieder is verplicht de in artikel 60 aangewezen personen in de uitoefening van hun opdracht desgevraagd medewerking te verlenen en hen alle inlichtingen te verstrekken.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

HOOFDSTUK X**Wijzigings-, opheffings- en overgangsbepalingen****Artikel 63**

De artikelen 1 tot 4, 6 tot 34, en 36 tot 39 en 41 tot 46 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud worden, wat de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven.

De reglementaire bepalingen getroffen ter uitvoering van de opgeheven bepalingen van die wet blijven echter geldig voorzover zij niet door de Vlaamse regering werden opgeheven, gewijzigd of aangevuld.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 64

In artikel 52, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd bij decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen en gewijzigd bij het decreet van 2 december 1994, worden de woorden "In afwijking van de bepalingen van de voorgaande hoofdstukken kan de Vlaamse Executieve" vervangen door de woorden "De Vlaamse regering kan, in afwijking van de bepalingen van het decreet van [...] inzake het natuurbehoud en het natuurlijk milieu,".

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 65

In artikel 56 van dezelfde wet, ingevoegd bij decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, worden de woorden "artikelen 45 en 46" vervangen door de woorden "artikelen 58 tot en met 62 van het decreet van [...] inzake het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.".

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 66

§ 1. Artikel 43 van het bosdecreet van 13 juni 1990 wordt aangevuld met een § 6, die luidt als volgt :

"§ 6. Als een openbaar bos in het Vlaams Ecologisch Netwerk ligt, zoals bedoeld in het decreet van [...] betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, wordt het beheersplan voor advies voorgelegd aan de administratie bevoegd voor het natuurbehoud. Na goedkeuring van het beheersplan wordt de administratie bevoegd voor het natuurbehoud periodiek ingelicht over de voorgenomen uitvoeringsmaatregelen van het plan.

Dit beheersplan bevat minstens de gegevens die vermeld worden in het beheersplan voor de bosreservaten, zoals bepaald in artikel 25 van dit decreet.".

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 67

Tussen het eerste en het tweede lid van artikel 46 van het bosdecreet van 13 juni 1990 wordt een lid ingevoegd dat luidt als volgt :

"Voor de bossen gelegen in het Vlaams Ecologisch Netwerk, zoals bedoeld in het decreet van ... betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, worden in de beheersplannen die goedgekeurd worden na de inwerkingtreding van voormeld decreet uitdrukkelijk de maatregelen vermeld die moeten worden genomen om de in artikel 18 van het bosdecreet van 13 juni 1990 bepaalde

Voorzitter

doelstellingen te realiseren en dient in overeenstemming te zijn met het natuurrichtplan conform de artikelen 48 en 50 van het decreet van [...] inzake het natuurbehoud en natuurlijk milieu."

De administratie bevoegd voor het natuurbehoud kan toezicht uitoefenen op het gevoerde beheer."

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 68

Artikel 47 van het bosdecreet van 13 juni 1990 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 47

In afwijking van de artikelen 43 tot en met 46 wordt voor de bossen gelegen in natuurreservaten bedoeld in het decreet van [...] betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, één enkel beheersplan per natuurreservaat opgemaakt, het Bosbeheer gehoord, overeenkomstig dat decreet van [...]. De ambtenaar van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud vraagt het advies van het Bosbeheer dat binnen de dertig dagen wordt verstrekt. Wanneer deze termijn is overschreden, hoeft geen rekening gehouden te worden met dit advies.

In afwijking van artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, is in natuurreservaten, conform dit decreet, voor ontbossing voorzien in het beheersplan, goedgekeurd krachtens de wetgeving op het natuurbehoud, enkel een voorafgaande eenvoudige melding aan de ambtenaar vereist. Van deze melding stelt de ambtenaar onverwijld het college van burgemeester en schepenen en de administratie Ruimtelijke Ordening in kennis."

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 69

Aan het bosdecreet van 13 juni 1990 wordt een nieuw artikel 90bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 90bis

Ontbossing, zoals bepaald in artikel 4, punt 15, is verboden tenzij mits naleving van de voorschriften van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw en na advies van het Bosbeheer.

Dit advies wordt aangevraagd door de administratie die door de Vlaamse regering is aangewezen als bevoegd voor de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, of indien niet betrokken bij de uitreiking van de vergunning, door de overheid die de vergunning verleent. Het Bosbeheer brengt binnen 30 dagen advies uit. Als binnen deze termijn geen advies werd uitgebracht, wordt het advies geacht gunstig te zijn.

Een vergunning tot ontbossing wordt overeenkomstig de wetgeving op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw slechts verleend, wanneer deze ontbossing gebeurt in functie van uitvoering van werken van algemeen belang die in overeenstemming zijn met de geldende plannen van aanleg.

Met het oog op het behoud van het bosareaal, legt de Vlaamse regering criteria vast voor compensatie van de ontbossing. De als compensatie opgelegde maatregelen, gelden als voorwaarden bij de vergunde ontbossing."

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 70

In het bosdecreet van 13 juni 1990 wordt een nieuw artikel 19ter ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 19ter

De Vlaamse regering kan, na advies van de Vlaamse Hoge Bosraad en van de Vlaamse Hoge Raad voor het Natuurbehoud, volgens de voorwaarden en de normen door haar te bepalen, binnen de perken van de begrotingskredieten, toelagen verlenen voor het nemen van maatregelen die de ontwikkeling van de natuur in het bos tot doel hebben, desgevallend afgestemd op de door het natuurbeleid en/of het ruimtelijk beleid vooropgestelde gebiedscategorieën."

Op dit artikel is er een amendement van de heren Quintelier en Tobback dat luidt als volgt :

Voorzitter

Artikel 70

Op de tweede en derde regel de woorden "19ter" telkens vervangen door de woorden "19bis".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 71

Het laatste lid van artikel 87 van het bosdecreet van 13 juni 1990 wordt vervangen door de volgende bepaling vervangen :

"Voor de bebossing van gronden gelegen in de natuurgebieden, de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, de valleigebieden, de brongebieden, de agrarische gebieden met ecologisch belang en de agrarische gebieden met bijzondere waarde, de natuurontwikkelingsgebieden, het Vlaams Ecologisch Netwerk, de gebieden aangewezen ter uitvoering van de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, de gebieden aangewezen in uitvoering van de richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna en de gebieden aangewezen krachtens de Overeenkomst inzake watergebieden die van internationale betekenis zijn, opgemaakt te Ramsar op 2 februari 1971, dient het voorafgaand advies van de Administratie bevoegd voor het Natuurbehoud te worden ingewonnen. De afstandsregel bepaald in artikel 35bis, § 5 van het Veldwetboek is onverminderd van toepassing.

De Vlaamse regering bepaalt criteria voor ecologisch verantwoorde bebossing en bosuitbreiding."

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Artikel 72

§ 1. In het artikel 16, § 3 van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen wordt na het eerste lid de volgende bepaling ingevoegd :

"Het beheersplan dient in overeenstemming te zijn met het natuurrichtplan bepaald in de artikelen 48 en 50 van het decreet van [...] betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu."

§ 2. In afwijking van artikel 16 van hetzelfde decreet wordt voor de landschappen gelegen in natuurreservaten zoals bedoeld in het decreet van [...] betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, één enkel beheersplan per natuurreservaat opgemaakt, de administratie bevoegd voor landschappen gehoord, overeenkomstig het decreet van [...]. De ambtenaar van het bestuur bevoegd voor het natuurbehoud vraagt het advies van de administratie bevoegd voor landschappen. Indien dit advies niet binnen een termijn van 30 dagen wordt uitgebracht, wordt het geacht gunstig te zijn.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Sauwens dat luidt als volgt :

Artikel 72

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"Artikel 72

§ 1. In het artikel 16, § 3 van het decreet van 16 april 1996 houdende bescherming van landschappen wordt na het eerste lid de volgende bepaling toegevoegd :

"Het natuurwetenschappelijk luik van het beheersplan, voor zover het betrekking heeft op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, zoals gedefinieerd in artikel 2 van het decreet van [...] betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, moet in overeenstemming zijn met het natuurrichtplan bepaald in de artikelen 48 en 50 van hetzelfde decreet.

§ 2. Voor landschappen die beschermd worden overeenkomstig het decreet van 16 april 1996 en die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in natuurreservaten, erkend op het ogenblik van de bescherming als landschap, maakt het goedgekeurde beheersplan voor het natuurreservaat integraal deel uit van het beheersplan voor het beschermd landschap.

Voor reeds beschermde landschappen en bij wijzigingen wordt het beheersplan voor een natuurreservaat voor advies voorgelegd aan de bestuurlijke entiteit bevoegd voor landschappen. Dit advies is bindend, voor zover het negatief is of beperkingen oplegt om reden van de aardkundige, cultuurhistorische, esthetische en/of sociaal-culturele waarde van

Voorzitter

Artikel 74

het landschap, conform met de doelstellingen van de bescherming van het landschap. Indien dit advies niet binnen een termijn van dertig dagen wordt uitgebracht, wordt het geacht gunstig te zijn."

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 73

Voor alle terreinen die met aankoopsubsidie van het Vlaamse Gewest werden aangekocht vóór de inwerkingtreding van dit decreet blijft de erkenningsprocedure van voor de inwerkingtreding van toepassing.

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

Er is een amendement van de heer Malcorps tot toevoeging van een nieuw artikel 73bis dat luidt als volgt :

Artikel 73bis (nieuw)

Een nieuw artikel 73bis invoegen, dat luidt als volgt :

"Artikel 73bis

In afwachting van de afbakening van VEN en IVON worden in die bestemmingen op het gewestplan, waarbinnen het VEN en het IVON zonder gewestplanwijziging kunnen worden afgebakend, geen nieuwe ruilverkavelingen uitgevoerd."

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

In het milieuvergunningdecreet van 28 juni 1985 wordt een bepaling aan artikel 20, na het tweede lid toegevoegd :

"Voor erkende natuurreservaten en gelegen buiten het VEN en erkend op basis van artikel 36, § 2 en § 3, van het decreet [...] betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu gelden geen afstandsregels."

De stemming over het artikel wordt aangehouden.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.36 uur.*

BIJLAGE

MONDELINGE VRAGEN

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 20 maart 1997

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de Franse vertalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in de faciliteitengemeenten

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller stelt vast dat er in de faciliteitengemeenten Franse vertalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ter inzage lagen voor het publiek en argumenteert dat dit een inbreuk vormt op de taalwetgeving. Volgens hem heeft minister-president Van den Brande onlangs nog bevestigd dat het gebruik van het Nederlands de regel is in de faciliteitengemeenten, tenzij door de inwoners, binnen het wettelijke kader, wordt verzocht om de toepassing van de faciliteitenregeling. De vraagsteller vermoedt dat dit bij het RSV niet het geval is geweest, en dat de publicatie van een Franse samenvatting automatisch is gebeurd. Hij verwijst in dit verband ook naar het advies van drie professoren grondwettelijk recht aan de Bestendige Deputatie van Vlaams-Brabant, waarin wordt gesteld dat formulieren in het Frans ter beschikking dienen te worden gesteld wanneer daar vraag naar is, maar dat dit niet geldt voor informatiebrochures of berichten. Daarom vraagt de spreker de minister, ten eerste, of hij kan bevestigen dat de Franstalige versie van het RSV er gekomen is op uitdrukkelijk verzoek van particulieren en, zo ja, hoeveel vragen er zijn geweest. Een tweede vraag is wat de kosten geweest zijn van de vertaling. Tenslotte wil de spreker weten of er in de Franstalige pers aankondigingen zijn gepubliceerd om het ter inzage liggen van Franstalige samenvattingen te melden.

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister bevestigt dat in het kader van het openbaar onderzoek over het ontwerp van het RSV in de faciliteitengemeenten een Franse vertaling van een samenvatting van het ontwerp ter

beschikking werd gesteld. Er werden echter geen integrale vertalingen van het ontwerp verspreid. Het verspreiden van de Franstalige synthese naar de gemeentehuizen van de faciliteitengemeenten gebeurde met het oog op de eventuele inzage door Franstaligen. Daarnaast werd de Franstalige synthese ook in de loop van het openbaar onderzoek bezorgd aan enkele Franstaligen die hierom verzochten. Deze manier van werken is volgens de minister niet in strijd met de taalwetgeving, maar is integendeel een correcte naleving ervan.

De minister verwijst daarbij naar artikel 36, §2, eerste alinea van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat bepaalt dat de diensten van de Vlaamse regering voor wat betreft de faciliteitengemeenten onderworpen zijn aan de taalregeling die in de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Het gaat om de taalregeling die geldt voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen. Daarnaast verplicht de taalwet Bestuurszaken – wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 – de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de taalgrensgemeenten en randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans te stellen. Overeenkomstig het hierboven vermelde artikel 36, §2 van de wet van 9 augustus 1980 geldt deze regeling volgens de minister ook voor de diensten van de Vlaamse regering voor wat betreft de genoemde gemeenten. De aankondiging via aanplakking van het openbaar onderzoek over het RSV gebeurde in de genoemde gemeenten bijgevolg in het Nederlands en in het Frans.

Voor wat de terinzagelegging van het RSV betreft, moest er volgens de minister voor worden gezorgd dat Franstaligen uit de faciliteitengemeenten in hun taal kennis konden nemen van alle elementen die essentieel en noodzakelijk zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de inspraakprocedure. Het ter inzage gelegde ontwerp van RSV is duidelijk een document dat voor het publiek bestemd is, zodat de taalregeling diende gerespecteerd te worden. Er werd echter geen integrale vertaling van het ontwerp opgemaakt. De minister haalt in dit verband de adviezen van 31 maart en 22 september 1994 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht aan, waarin wordt gesteld dat het stelsel van taalfaciliteiten nooit tot gevolg kan hebben dat aan openbare diensten een veralgemeende tweetalig-

heid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst. Zo is volgens de VCT voldaan aan de taalverplichtingen indien van brochures die worden verspreid in de faciliteitengemeenten een Franstalige samenvatting bestaat die op verzoek aan de geïnteresseerde Franstaligen wordt bezorgd. Het ter beschikking stellen van de Franse vertaling van een synthese van het ontwerp van RSV voor inzage ligt volgens de minister in de lijn van deze stellingname. Franstaligen die daarom verzochten, konden dus in de gemeentehuizen van de faciliteitengemeenten een Franstalige synthese inzien. Ze konden ook door het gemeentepersoneel in hun taal verder worden geholpen indien ze een niet vertaalde passage uit het RSV niet begrepen.

De minister herinnert er ook aan dat de synthese van het ontwerp van RSV niet slechts werd opge maakt met het oog op de Franse vertaling. De Nederlandstalige versie ervan kende een ruime verspreiding onder ambtenaren, gemeentebesturen, politici en andere personen die professioneel betrokken zijn bij het beleid inzake ruimtelijke ordening. De synthese lag ook aan de basis van de

meer populariserende brochure die het openbaar onderzoek en de mediacampagne 'Ruimte om te leven, Ruimte om te groeien, Ruimte voor uw mening' begeleidde.

De Franse vertaling van de synthese werd gemaakt door een vertaalster die beroepshalve vertrouwd is met de terminologie inzake ruimtelijke ordening. Die vertaling kostte 53.000 frank. Het kopiëren van de enkele tientallen exemplaren die werden verspreid gebeurde door de eigen diensten en betekent een kost van hooguit een paar duizend frank. De minister wijst er ten slotte op dat de vertaling ook al zijn nut heeft bewezen als werkdocument in contacten met personeel van de diensten van het Waalse Gewest, de Benelux Economische Unie en de Europese Commissie.

Op de laatste vraag antwoordt de minister dat er bij zijn weten geen Franstalige aankondigingen zijn verschenen in de Franstalige pers.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 20 maart 1997

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Marino Keulen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het Maasdijkenplan

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Medio jaren tachtig werd het Maasdijkenplan opgesteld om tegemoet te komen aan de waterbeheersingsproblemen die zich voordeden in de Maasvallei. Na amper 1 jaar effectieve uitvoering van dit plan, kwam alles stil te liggen. Het is pas sinds de laatste watersneden van 1993-1994 en 1994-1995 dat het Maasdijkenplan weer uit de lade is gehaald en dijk-aanleg- en dijkverbeteringswerken werden uitgevoerd. Nu zijn er echter conflicten tussen dit plan en bepaalde ecologische belangen. Vandaar de volgende vragen :

- In hoeverre zal het Maasdijkenplan effectief worden uitgevoerd ?
- Binnen welke termijn zal de uitvoering gebeuren ?
- Met welke criteria wordt het ecologisch belang afgewogen tegen de fysieke veiligheid van de bewoners ?

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

Na de overstromingen van juli 1980 en februari 1984 werd het Maasdijkenplan uitgewerkt. In uitvoering van dit plan werd in 1988 de dijk van Dilsen-Stokkem aangelegd. In 1994 werd de dijk Elen-Heppeneert uitgevoerd. Ook werden in 1994 de winterdijken tussen Uikhoven en Geneuth aanbesteed. De uitvoering van deze werken werd vertraagd door het langzaam ritme waaraan de ontei-

geningen konden worden uitgevoerd, daar het decreet op de waterkeringen (het Dijkendecreet) toen nog niet van toepassing was. Ondertussen zijn deze werken op het terrein echter gestart.

In 1996 werd de winterdijk Geneuth-Zuid-Willemsvaart aanbesteed en ook de afsluiting van de Ziepbeek. De toewijzing van de werken heeft enige vertraging opgelopen daar er bijkomend overleg met betrekking tot milieubeheer nodig bleek. Dit bijkomend overleg heeft geleid tot een kleine aanpassing van het tracé van deze winterdijk. Het ligt in de verwachting dat de werken aan deze dijk eerstdaags zullen starten. Ook aan de afsluiting van de Ziepbeek dienen nog enkele correcties te worden aangebracht om aan opmerkingen, zoals geformuleerd in de milieutoetsingsstudie, tegemoet te komen. Het is duidelijk dat overleg tussen de verschillende belangengroepen aanzienlijke voorbereidingstijd vraagt, maar anderzijds ook onontbeerlijk is om de veiligheid van de oeverbewoners en de ecologische belangen te verzoenen. Ondertussen werd de inventarisatie van het mijnverzakkingsgebied beëindigd en wordt de risicoanalyse voorbereid.

Ook worden ondertussen voorbereidingen getroffen om de resterende winterdijken aan te passen zoals voorzien in het Maasdijkenplan. Bij het ontwerpen en aanpassen van deze dijken zal overleg worden gepleegd met de ecologische sector, maar de veiligheid van de oeverbewoners zal nooit uit het oog worden verloren. De aanpassing van de winterdijken in het mijnverzakkingsgebied kan pas gebeuren na het uitvoeren van een gedetailleerde risicoanalyse. De kredieten voor het uitvoeren van deze risicoanalyse zijn voorzien op het V.I.F.

3. Replieken

De heer Marino Keulen meent dat een snelle uitvoering van het Maasdijkenplan de beste garantie is die de oeverbewoners kunnen krijgen. Hij drukt de hoop uit dat de minister hier streng zal op toekijken.

De minister antwoordt dat volgens de planning het Maasdijkenplan tegen het jaar 2000 zal uitgevoerd zijn.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Vergadering van donderdag 20 maart 1997

Vaste verslaggever : de heer Jan Penris, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de timing inzake de beslissing tot aanleg en bouw van de containerkade en het getijdendok in de Waaslandhaven

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller herinnert eraan dat er in het kader van de aanleg van het getijdendok in de Waaslandhaven een hele reeks studieopdrachten werden gegeven door het Vlaamse Gewest, de Maatschappij voor het grond- en industrialisatiebeleid van het linkerschelde-oevergebied en de gemeente Beveren. De studie in opdracht van de gemeente Beveren rond de ruimtelijke leefbaarheid van Doel is volgens de spreker al meer dan één jaar afgeleverd met duidelijke conclusies. Op 19 maart heeft de Maatschappij voor het grond- en industrialisatiebeleid van het linkerscheldeoevergebied de resultaten van de studie omtrent de economische betekenis van het havenuitbreidingsgebied en de evaluatie van de effecten van ontwikkeling op het vlak van de leefbaarheid van Doel aan de bevoegde overheden van de Vlaamse regering overhandigd. Volgens ambtenaren van het Vlaams Gewest, zo stelt de spreker verder, zijn alle studie-opdrachten waartoe het Vlaams Gewest in het kader van de bouw van het getijdendok opdracht heeft gegeven, inhoudelijk afgewerkt. De bevoegde minister zou een nota hebben gekregen waarin een samenvatting van het studiewerk is opgenomen, samen met een voorbeeld van de tussen het Vlaams Gewest en de Stad Antwerpen voor de bouwwerken af te sluiten overeenkomst en een ontwerp van beslissing door de Vlaamse regering. Deze nota

moet volgens de spreker nog in de Vlaamse Havencommissie besproken worden en komt daarna bij de Vlaamse regering. Concreet informeert de spreker bij de minister naar de kalender van de procedure- en beslissingsstappen inzake de aanleg van de containerkade en het getijdendok.

2. Antwoord van de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

De minister beaamt dat de essentiële studieopdrachten in het kader van de aanleg van het getijdendok in de Waaslandhaven, die noodzakelijk zijn voor de beslissing inzake het uitvoeren van de getijdendok, momenteel zijn beëindigd. Hij maakt daarbij een onderscheid tussen de documenten die enkel noodzakelijk zijn voor de Vlaamse Havencommissie (sociaal-economische studie) en het geheel van studies (MER, technische studie, enzovoort) die, samen met het advies van de Vlaamse Havencommissie, noodzakelijk zijn voor de beslissing te nemen door de Vlaamse regering. De minister verklaart verder dat hem de documenten 'kosten-batenanalyse en mobiliteitsstudie', die bestemd zijn voor de Vlaamse Havencommissie, werden overgemaakt en worden voorbereid voor een behandeling door de Vlaamse Havencommissie nog vóór het zomerreces. Een omvattende beslissing door de Vlaamse regering mag omstreeks augustus 1997 worden verwacht. De technische dossiers voor de aanleg van de ontsluitende weginfrastructuur worden voorbereid voor een aanbesteding in het najaar. De technische dossiers voor de bouw van de kaaimuren worden voorbereid voor een aanbesteding eind 1997, begin 1998, zo besluit de minister.

3. Replieken

De vraagsteller wil bijkomend van de minister vernemen wanneer een samenvatting van de genoemde studies zal worden vrijgegeven. De minister antwoordt dat de studies vermoedelijk in de loop van de maand mei kunnen worden vrijgegeven.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 26 juni 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de samenstelling van de gemeentelijke milieuraden*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Voor 1 juli 1997 moeten de gemeenten volgens het gemeentelijke milieuconvenant 1997-1999 een gemeentelijke MINA-raad als adviesraad installeren. Wat de samenstelling van deze MINA-raden betreft, zijn de nodige bepalingen opgenomen in de tekst van het gemeentelijke milieuconvenant. Zo worden de instanties aangegeven die moeten worden uitgenodigd om zitting te hebben in de gemeentelijke MINA-raad. Daarbij wordt gepleit voor een evenwichtige samenstelling naar het model van de gewestelijke MINA-raad. In de Vlaamse MINA-raad zijn de helft van de leden vertegenwoordigers van milieu- en natuurverenigingen. Gemeenteraadsleden en leden van het college kunnen geen stemgerechtigd lid zijn van de gemeentelijke MINA-raad. In verschillende gemeenten blijft de kwestie van de samenstelling aanleiding geven tot betwistingen.

1. Zijn gemeentelijke MINA-raden waarin de milieu- en natuurbewegingen manifest ondervertegenwoordigd zijn, aanvaardbaar ? Wordt door Aminoal effectief aangedrongen op een 50 percent vertegenwoordiging van milieu- en natuurorganisaties ? Zo niet, waar ligt dan de ondergrens ? Is een gemeentelijke MINA-raad met amper 30 percent vertegenwoordigers uit de milieu- en natuurorganisaties aanvaardbaar ?

2. Is het aanvaardbaar dat in een gemeente bepaalde milieu- en natuurorganisaties worden aangezocht om deel uit te maken van de gemeentelijke milieuraad en andere niet ?

3. Is het aanvaardbaar dat in plaats van gemeenteraadsleden vertegenwoordigers van politieke partijen worden afgevaardigd en een groot aandeel gaan vormen van de gemeentelijke Mina-raad ? Is dat niet strijdig met het principe dat politici zichzelf niet moeten adviseren ?

4. Is het aanvaardbaar dat de gemeentelijke MINA-raad nalaat minderheidsstandpunten weer te geven in haar rapportering aan de gemeenteraad ? Of dat de milieuraad voor het opnemen van minderheidsstandpunten bepaalde drempels inbouwt ?

5. In welke maatregelen wordt voorzien als Aminoal vaststelt dat de samenstelling van de gemeentelijke MINA-raad van een gemeente niet conform is met de aanbevelingen van het gemeentelijke milieuconvenant ?

6. Moet de gemeentelijke MINA-raad bij gemeenteraadsbesluit worden opgericht of kan dit ook op een meer informele wijze gebeuren ?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

1. Het uitgangspunt voor de oprichting van de MINA-raden is een actieve betrokkenheid bij het milieu- en natuurbeleid van de milieubeweging en de sociale gesprekspartners. Daarom werd gesteld dat de samenstelling van de lokale milieuraden kan worden gestructureerd naar het model van de gewestelijke MINA-raad. Toch moet het duidelijk zijn dat een letterlijke kopie van de samenstelling van de MINA-raad niet altijd mogelijk en zelfs niet altijd wenselijk is, omdat elk beleidsniveau haar specifieke structuur en doelstellingen heeft. Mede om die reden en omdat het hier gaat om het gemeentelijk beleid, acht de minister het opportuun dat ter zake de autonomie van de gemeenten wordt gerespecteerd.

2. Zoals reeds vermeld, moeten alle representatieve milieu- en natuurverenigingen worden uitgenodigd om deel te nemen aan de gemeentelijke Mina-raad. Ook hier zal de gemeente best geplaatst zijn om te beoordelen welke verenigingen wel en welke niet binnen hun gemeente als representatief kunnen worden beschouwd.

3. Er is op zich geen onverenigbaarheid tussen een vertegenwoordiging met stemrecht in een gemeentelijke MINA-raad en een lidmaatschap van een politieke partij zonder dat men een mandaat uitoefent. Toch lijkt het de minister meer aangewezen dat deze personen via hun politieke fracties in de gemeenteraad de vergaderingen zonder stemrecht zouden bijwonen. Aldus kunnen politici een beter inzicht verwerven in de argumentatie van de milieuraad zonder mee te moeten beraadslagen. De gemeente zal uiteindelijk de laatste stem hebben in de samenstellingscriteria.

4. Het is van het grootste belang dat het college van burgemeester en schepenen en de gemeenteraad over consensusadviezen kunnen beschikken die een ruim maatschappelijk draagvlak inhouden. Als consensus niet mogelijk blijkt, dan is het aangewezen dat op uitdrukkelijke aanvraag alle afwijkende standpunten van de stemgerechtigde leden aan het advies worden toegevoegd. Door het huiselijk reglement kunnen voorwaarden worden opgelegd omtrent de vorm waarin deze minderheidsstandpunten in het advies worden opgenomen.

5. Alle betreffende gemeenteraadsbeslissingen moeten worden voorgelegd aan de directeur-generaal van Aminimal. Indien er anomalieën voorkomen,

zal de administratie in eerste instantie de betrokken gemeente hiervan in kennis stellen. Als er sprake zou zijn van manifeste onwil, kan de uitbetaling van de subsidies worden uitgesteld.

6. De gemeentelijke MINA-raad moet bij gemeenteraadsbesluit worden opgericht.

3. Repliek

Volgens de heer Johan Malcorps blijkt uit de dagelijkse praktijk dat het aangewezen is om de samenstelling van de gemeentelijke milieuraden strikter te reglementeren.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 26 juni 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de meetresultaten van zwaveldioxide en vluchtige organische stoffen in Doel*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

In de zomer van 1995 verenigden een aantal inwoners van Doel zich in "de Boze Doelenaars". Deze organisatie probeerde de stem van de inwoners te laten klinken op alle beleidsniveaus. Zij legden zich niet alleen toe op de "toekomstige leefbaarheid", ook de huidige situatie werd grondig geanalyseerd. Eén van hun werkstukken is een eigen rapport "Evaluatie van geluidsoverlast, luchtverontreiniging door zwaveldioxide (SO₂) en vluchtige organische stoffen (VOS) in Doel". Dat rapport werd volledig samengesteld op basis van metingen door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). De specifieke resultaten van het meetstation van Doel, weergegeven in het jaarrapport 1995, met name in de deelrapporten "Vergelijkende metingen van vluchtige organische componenten in de omgevingslucht in Vlaanderen" en "Polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de omgevingslucht in Vlaanderen", werden verwerkt in een eigen rapport.

De resultaten zijn volgens de vraagsteller onthutsend :

– ten opzichte van 1990 is de uitstoot van SO₂ sterk toegenomen in 1995 ;

– het meetstation van Doel registreert de hoogste jaargemiddelde luchtverontreiniging door VOS in vergelijking met de meetstations van Stabroek, Tessenlo, Zelzate en Bokrijk ;

– voor sommige zeer gevaarlijke stoffen als benzeen en toluen is de situatie in Doel ronduit dramatisch ;

– op basis van de zogenaamde "pollutierozen" krijgt men per type VOS een duidelijke aanwijzing van welk bedrijf deze pollutie veroorzaakt.

Vandaar worden volgende vragen aan de minister voorgelegd :

1. Zijn deze meetresultaten specifiek voor Doel u bekend ?

2. Zijn de cijfers voor Doel in vergelijking met andere meetpunten inderdaad zo hoog en dramatisch als uit het rapport van de groep vrijwilligers blijkt ?

3. Als de analyse juist is, is de enige verklaring van deze resultaten de uitstoot door de (petro)chemische en andere industriële bedrijvigheid op Linker- en Rechteroever van de Schelde. Dit betekent onder meer dat de gunstige cijfers vanwege VIBNA behoorlijk overtrokken zijn. Welke conclusies trekt de minister specifiek voor de industrie, vooral wat preventie en opkuis betreft ?

4. Hoe kan volgens de minister de situatie in Doel inzake luchtvervuiling concreet worden aangepakt ?

5. Is de situatie even dramatisch in de andere haven- en industriedorpen op de Linker- en Rechteroever ?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

1. De bedoelde meetresultaten zijn opgenomen in het VMM-jaarrapport "Luchtkwaliteit 1994-1995" en zijn de minister als dusdanig bekend. Dit rapport is overigens openbaar.

2. In de VMM-rapporten, en ook in bedoeld rapport, worden de meetresultaten geduid in vergelijking met de meetresultaten vastgesteld op andere locaties. Hieruit blijkt dat de in Doel gemeten waarden liggen tussen deze gemeten in de overige stations in en rond Antwerpen. Ze kunnen zeker niet als dramatisch bestempeld worden.

Op basis van de meer recente meetgegevens van de VMM kan de evolutie worden gegeven van de SO₂-metingen uitgevoerd in Doel voor de periode 1990-1997, dus actueler dan het rapport samengesteld door de inwoners van Doel. Uit deze metingen blijkt dat er zeker geen sprake is van een continue stijging maar dat het eerder gaat om kleine schommelingen, toe te schrijven aan de meteorologische omstandigheden. Zo bedroeg het jaargemiddelde tijdens de periode 1996-1997 18 µg SO₂/m³.

Het is volgens de minister vooral belangrijk hoe de gemeten waarden zich verhouden tot de wettelijk

toegelaten normen volgens de Europese Unie. Uit die vergelijking blijkt dat de Europese richtwaarde van 40 $\mu\text{g SO}_2/\text{m}^3$ als jaargemiddelde in heel de periode van 1990 tot 1997 geen enkele maal werd overschreden, en zelfs beduidend lager lag.

Wat de absolute concentraties inzake vluchtige organische stoffen (VOS) betreft, kan voor benzeen worden vermeld dat de metingen beduidend lager liggen dan de norm die in Nederland wordt gehanteerd. De concentratie voor toluen in Doel kan evenmin dramatisch worden genoemd daar ze vergelijkbaar is met de waarde die in Bokrijk wordt gemeten.

3. De analyse dat deze metingen het resultaat zijn van de uitstoot door de (petro)chemische en andere industrieën op Linker- en Rechteroever van de Schelde kan op basis van de VMM-rapporten niet worden bijgetreden.

4. Voor wat het beleid inzake de bestrijding van luchtverontreiniging betreft, verwijst de minister naar :

– de specifieke emissiegrenswaarden die zijn opgenomen in titel II van het Vlarem ;

– de controlemetingen uitgevoerd door de Afdeling Milieuspectie van Aminoal ;

– de verplichte zelfcontrole en de opmaak van een emissiejaarverslag door de bedrijven ;

– de controle van de luchtkwaliteit door de Vlaamse Milieumaatschappij ;

– en de uitvoering van het Milieubeleidsplan (MINA-2-plan) waarin bijkomende reductiedoelstellingen en specifieke maatregelen ten aanzien van de industrie werden vastgelegd.

5. Voor wat de vraag inzake de vergelijking van de luchtkwaliteit met andere haven- en industriedorpen op de Linker- en Rechteroever betreft, deelt de VMM mee dat de cijfers in Doel volledig in overeenstemming zijn met meetpunten in andere landen en intermediair ten aanzien van alle meetstations in en rond Antwerpen (zie vergelijkende tabel).

Station	Jaargemiddelde SO_2 -concentratie ($\mu\text{g m}^3$)	
	1995-1996	1996-1997
R801 Plantin Moretuslei	28	26
R815 Zwijndrecht	32	23
R820 Kapellen	19	21
R822 Petroleumkaai	42	41
R830 Doel	21	18
R896 Scheldelaan	17	< 50 % van de gegevens beschikbaar
R897 Scheldelaan	14	idem
R898 Scheldelaan	16	idem
R899 Zandvliet	24	idem

In onderstaande tabel wordt de evolutie weergegeven van de jaargemiddelde SO_2 -concentratie, de mediaanwaarden en het 98ste percentiel ($\mu\text{g}/\text{m}^3$ en gebaseerd op dagwaarden) gemeten in Doel vanaf 1990-1991 tot en met 1996-1997.

DOEL	Jaargemiddelde	mediaan (P50-waarde)	P98-waarde
1990-1991	16	13	86
1991-1992	16	11	101
1992-1993	22	17	84
1993-1994	21	11	69
1994-1995	19	14	66
1995-1996	21	17	62
1996-1997	18	14	61

3. Repliek

De heer Stassen wijst erop dat men bij het verrichten van de metingen de windrichting niet uit het oog mag verliezen. Verder is hij van oordeel dat men bij het beoordelen van de vraag of de leefbaarheid in gedrang komt, rekening moet houden met de cumulatie van vervuilende stoffen in plaats van het met elkaar vergelijken van de afzonderlijke stoffen.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 26 juni 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobbacq, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de voordracht van een bestuurder bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Op 10 juni 1997 zou de regering een bestuurder bij de VMW hebben aangeduid. De keuze zou gevallen zijn op een man, ondanks het feit dat de Raad van Bestuur reeds voor honderd procent uit mannen bestaat.

De Vlaamse regering nam nochtans de principiële beslissing om aandacht te besteden aan de eenderdevertegenwoordiging van beide geslachten bij de raden van bestuur.

In januari van dit jaar heeft de vraagsteller de minister en de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening attent gemaakt op deze vervanging, zodat er voldoende tijd was om een kandidate met het juiste profiel voor te dragen.

De spreker vraagt of haar informatie over deze aanstelling juist is en zo ja, waarom de regering geen vrouw heeft voorgedragen voor deze functie.

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Op 10 juni 1997 besliste de Vlaamse regering om de heer Carl Devlies, wonende te Leuven, te benoemen tot lid van de Raad van Bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, met ingang van 13 juni 1997. Dit gebeurde nadat was gebleken dat de heer Devlies beantwoordde aan het voor deze functie vooropgestelde profiel.

Wat de verwijzing naar de principiële beslissing van de Vlaamse regering betreft, merkt de minister op dat bedoelde principiële beslissing betrekking heeft op een ontwerp van decreet houdende invoe-

ring van een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen.

Adviesorganen worden daarbij gedefinieerd als volgt : "alle raden, commissies, comités en andere organen, ongeacht de benaming, die zijn opgericht :

– bij wet, wetskrachtig besluit, koninklijk besluit of ministerieel besluit om te adviseren in aangelegenheden die thans tot de bevoegdheid van de gewesten of gemeenschappen behoren ;

– bij decreet, bij besluit van de Vlaamse regering, bij besluit van een minister."

Het gaat om organen waarvan de bevoegdheid hoofdzakelijk bestaat uit het verlenen van advies – uit eigen beweging of op verzoek – aan het Vlaams Parlement, de Vlaamse regering, de individuele ministers, de diensten van de Vlaamse regering en de Vlaamse Openbare Instellingen.

De raden van bestuur, in casu deze van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, vallen bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de geplande decretale regelgeving.

Dit alles neemt niet weg dat de minister van oordeel is dat er, binnen de mogelijkheden, maximaal moet worden gestreefd naar een evenwichtige vertegenwoordiging van beide geslachten in de raden van bestuur van Vlaamse overheidsinstellingen.

3. Replieken

Mevrouw Van Cleuvenbergen verwijst naar eerdere discussies in het parlement naar aanleiding van een vervanging in de Raad van Bestuur van De Lijn. De Vlaamse regering heeft toen de principiële toezegging gedaan om meer aandacht te hebben voor de gestelde problematiek. De spreker vraagt verder in welke mate de minister bevoegd voor gelijkheidsbeleid deze problematiek opvolgt.

De minister stelt dat de minister bevoegd voor gelijkheidsbeleid naar aanleiding van de aanduiding van de beheerder bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening in de Vlaamse regering dezelfde opmerking heeft gemaakt als de vraagsteller. Voor de vervanging die zich opdrong, lag evenwel slechts één kandidatuur voor.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 2 juli 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het belang van natuurontwikkeling bij de bouw van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

In februari 1994, na de overstromingen aan de IJzer en de Maas, besliste de toenmalige Vlaamse regering tot de bouw van het overstromingsgebied – de zogenaamde potpolder – in Kruibeke.

Deze beslissing, die een uitvoering was van het Sigma-plan van het einde van de jaren zeventig, lokte zeer afwijzende reacties uit van het Kruibeekse gemeentebestuur en de bevolking, vooral landbouwers, recreatievissers en passieve recreanten. Toch werden tussen begin 1994 en nu een hele reeks voorbereidende stappen gezet.

Ook werd het oorspronkelijke concept van de "potpolder" verlaten voor een meer geïntegreerd concept, namelijk de verzoening van beveiliging tegen overstromingen met ecologische ontwikkeling. Dit nieuwe concept resulteerde in het uitwerken van plannen voor de bouw van een gereduceerd gecontroleerd overstromingsgebied.

Gezien de natuurontwikkeling in deze nieuwe visie een zeer belangrijke, en naar de bevolking toe doorslaggevende rol speelt, stelt het lid de volgende vragen aan de minister.

Op welke manier worden de diensten van de minister betrokken bij de voorbereidingen voor de bouw van het gecontroleerd overstromingsgebied? Welke diensten worden hierbij concreet betrokken? Krijgen de diensten van de minister een bepalende stem in het beslissingsproces?

Worden nu reeds concrete plannen uitgewerkt voor de inrichting van dit overstromingsgebied?

Zijn er nu reeds besprekingen aan de gang over de nabestemming van dit gebied en worden de diensten van de minister hierbij betrokken?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

In het kader van de Algemene Milieu-Impactstudie van het Sigma-plan (AMIS) is een "werkgroep Kruibeke" opgericht. In deze werkgroep Kruibeke zetelen volgende diensten en instellingen: Instituut voor Natuurbehoud, Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, Administratie Land- en Tuinbouw, Vlaamse Landmaatschappij, Arohm-Afdeling Ruimtelijke Planning, Arohm-Afdeling Monumenten en Landschappen, Waterbouwkundig Laboratorium, AWZ-Afdeling Zeeschelde, AWZ-Afdeling Maritieme Schelde, AWZ-Afdeling Beleid Havens en Waterwegen, Aminal-Afdeling Natuur, Aminal-Afdeling Algemeen Milieu en Natuurbeleid. Voor bepaalde besprekingen wordt de gemeente Kruibeke eveneens uitgenodigd.

Uit deze opsomming blijkt dat de diensten van de minister een bepalende stem hebben in het beslissingsproces.

Door het Instituut voor Natuurbehoud en de Afdeling Natuur van Aminal wordt een gedetailleerd plan uitgewerkt voor de inrichting van het overstromingsgebied te Kruibeke-Bazel-Rupelmonde.

Momenteel loopt de MER-studie: "Gemeente Kruibeke – Gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde". Zowel de Afdeling Natuur als het Ecologisch Impulsgebied Schelde-Dender-Durme worden uitgenodigd voor de vergaderingen van deze MER-studie. In afwachting van het definitieve MER-rapport en de daaropvolgende beslissing, zijn er met de Afdeling Natuur besprekingen over de mogelijke nabestemmingen van het gebied.

3. Repliek

De heer Jos Stassen stelt vast dat de diensten van de minister worden betrokken bij het beslissingsproces. Of ze ook daadwerkelijk hun invloed kunnen doen gelden, zal blijken uit het resultaat van de beslissing.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 2 juli 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobbacq, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Bruno Tobbacq tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de bestemming van het militaire domein Meerdaal*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Reeds jaren is er sprake van een overdracht van het geheel of een deel van het huidige militaire domein in het Meerdaalwoud, dat door de herstructurering van het leger zou worden gedesaffecteerd. Na eerdere geruchten over het volledig verlaten van dit domein door het leger, zou men nu opnieuw denken in de richting van een gedeeltelijke overdracht aan het Vlaams Gewest.

Het behoud van dit zeer waardevolle gebied, dat midden in het Meerdaalwoud ligt, is volgens de vraagsteller van groot belang. De verwerving ervan door het Vlaamse Gewest zou de beste garantie bieden voor het behoud en de toegankelijkheid voor het grote publiek.

In het verleden hebben echter heel wat geruchten de ronde gedaan in verband met de mogelijke vervuiling van het betrokken gebied, dat jarenlang heeft gediend en nog dienst doet als munitieopslagplaats. Het toegankelijk maken van het gebied zou daarom belangrijke kosten voor het gewest kunnen meebrengen, tenzij er duidelijke afspraken worden gemaakt met de militaire overheden.

Is het juist dat men zeer dicht bij een akkoord staat over de overdracht van het geheel of een deel van het militaire domein te Meerdaal aan het Vlaams Gewest? Over welk gedeelte zou het dan concreet gaan?

Wat moet er gebeuren om het terrein opnieuw toegankelijk te maken voor het publiek en het opnieuw te incorporeren in het Meerdaalwoud? De vraagsteller denkt in dit verband aan de sanering van de bodem en de afbraak van de bestaande gebouwen. Welke kosten zijn hieraan verbonden? Binnen welke tijdspanne acht de minister dit alles haalbaar?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Het is volgens de minister niet juist dat men al zeer dicht bij de overdracht van het munitiedepot in het Meerdaalwoud staat. Er werden hierover een aantal verkennende gesprekken gevoerd tussen enerzijds de afdeling Bos en Groen en anderzijds de militaire overheid. De eerstvolgende vergadering vindt plaats op 2 juli 1997.

Het ganse munitiedepot beslaat een oppervlakte van 158 hectare. Deze oppervlakte werd bij akte van 23 december 1954 door het toenmalige ministerie van Landbouw overgedragen aan het ministerie van Landsverdediging. Artikel 9 van deze akte stelt duidelijk dat als het munitiedepot geheel of gedeeltelijk buiten gebruik wordt gesteld, het vrijgekomen gedeelte terug naar het domeinbos gaat, aan een prijs vast te stellen op het ogenblik van de vrijgave.

Waar aanvankelijk in de eerste lijsten van te desaffacteren militaire domeinen, die dateren van 1993, het hele munitiedepot als te desaffacteren werd voorgesteld, wil de militaire overheid thans een aantal activiteiten ter plaatse houden. Momenteel zou enkel het westelijk gedeelte met een oppervlakte van ongeveer 80 hectare opnieuw aan het Vlaams Gewest worden overgedragen. In het oostelijk gedeelte wil de militaire overheid nog een aantal activiteiten behouden.

In het meest gunstige geval zullen de nodige kredieten voor de terugname van de betrokken gronden pas vanaf de begroting 1998 ter beschikking zijn.

Om het bedoelde terrein terug te integreren in het bosdomein van het Meerdaalwoud zijn er inderdaad een aantal werken nodig, zoals het afbreken van bunkers en het opbreken van wegen, betonplaten en afsluitingen. Op dit ogenblik is er nog geen zicht op de kostprijs van deze werken voor het Vlaams Gewest. Er moet daarbij rekening worden gehouden met de eventuele recuperatie van afbraakmateriaal en met de mogelijkheid dat de huidige eigenaar zelf zal instaan voor de uitvoering van de werken of een gedeelte ervan. Hierover bestaat momenteel nog geen volledige duidelijkheid, zodat op dit ogenblik de werkelijke kostprijs moeilijk kan worden vastgesteld.

Wat de sanering van de bodem betreft, is er op dit ogenblik nog geen enkele aanwijzing van vervuiling. In geval van overname van de bedoelde terreinen zullen de bepalingen van het bodemsanerings-

decreet onverkort worden nageleefd. Die houden in dat desgevallend een oriënterend bodemonderzoek moet worden uitgevoerd vooraleer het tot een akkoord over de verwerving kan komen. Uiteraard moeten de resultaten van een dergelijk onderzoek worden afgewacht om eventuele saneringsmaatregelen te kunnen inschatten.

Het is op dit ogenblik niet mogelijk om een tijdslijm voor de afronding van dit dossier te bepalen, vermits dit afhankelijk is van de resultaten van het eventueel oriënterende bodemonderzoek en van de intenties van de militaire overheid om bepaalde afbraakwerken zelf uit te voeren. Afspraken terzake zullen in de volgende overlegvergaderingen worden gemaakt. Het is de bedoeling deze afspraken in een protocol tussen de Vlaamse en de federale overheid vast te leggen.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 2 juli 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het Sectoraal Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Op welke wijze heeft de Vlaamse regering rekening gehouden met de bezwaarschriften ingediend naar aanleiding van het openbaar onderzoek rond het Sectoraal Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen en met de aanbevelingen van de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud terzake ? Meer in het bijzonder : in welke mate is ervoor gekozen om de verbrandingscapaciteit zo beperkt mogelijk te houden, de doelstellingen voor afvalpreventie te verscherpen en de opdracht van Fost Plus te verruimen ?

De vraagsteller citeert cijfers uit de aanbevelingen van de commissie en uit de definitieve versie van het sectoraal uitvoeringsplan, zoals het door de Vlaamse regering werd goedgekeurd. Zijn conclusie is dat met de aanbevelingen van de commissie inzake preventie en verbranding van afval geen rekening werd gehouden.

Het lid informeert tevens naar de stand van zaken betreffende de verbrandingsovens in de provincies Vlaams-Brabant en Antwerpen.

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

De opmerkingen en adviezen die in het kader van het openbaar onderzoek werden uitgebracht over het ontwerp van Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 werden door de OVAM gebundeld in een verslag. In dit verslag zijn ook de overwegingen van de OVAM opgenomen die aanduiden waarom of waarom niet, en zo ja, op welke wijze, de ingebrachte reacties in het definitieve ontwerp werden verwerkt. De aanbevelingen van de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud zijn ook in dit verslag verwerkt.

De Vlaamse regering heeft nog geen beslissing genomen over de programmering van de verbrandingscapaciteit. Het uitgangspunt blijft echter dat

de capaciteit zo beperkt mogelijk moet blijven, en zeker lager dan het aanbod van te verbranden afvalstoffen, om zo het preventie- en recuperatiebeleid te ondersteunen.

Er lopen momenteel nog gesprekken tussen het Vlaams Gewest en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest over de mogelijkheden inzake preventie en verwerking van afval. Ook in de provincie Antwerpen wordt nog gediscussieerd over een globale aanpak inzake afvalverwijdering. De minister heeft deze lopende gesprekken niet willen hypothekeren door een beslissing over de verbrandingscapaciteit. Binnen enkele maanden zal er echter meer duidelijkheid zijn over de concrete plannen van deze provincies en kan er een beslissing over het hoofdstuk verwijdering van het afvalstoffenplan worden genomen.

De taakstellingen voor preventie zijn gebaseerd op het voorkomen van een verdere groei als gevolg van economische en demografische ontwikkelingen. Voorkoming blijft bovendien staan in de werkingshierarchie en is dus prioritair. De resultaten van het vorige afvalstoffenplan tonen aan dat het bereiken van preventie zeer moeilijk is. Daarom wordt uitgegaan van realistische taakstellingen die mits een grote inspanning kunnen worden gehaald.

De discussie rond Fost Plus is reeds meermaals in de commissie gevoerd. Er moet worden herhaald dat dit in de eerste plaats de bevoegdheid is van de Interregionale Verpakkingscommissie, die de voorwaarden moet bepalen die aan een eventuele erkenning zijn verbonden. Het verruimen van de opdracht van Fost Plus is eerder het minderheidsstandpunt van de Agalev-fractie dan dat van de voltallige commissie. Daarnaast moet de vraag worden gesteld of het in het kader van het samenwerkingsakkoord niet eerder de taak is van de verpakkingsverantwoordelijke om preventie te stimuleren.

3. Replieken

De heer Johan Malcorps begrijpt uit het antwoord van de minister dat er in feite nog geen beslissing werd genomen over het afvalstoffenplan. De verwijderingscapaciteit hangt immers samen met de taakstellingen inzake preventie en recuperatie.

De minister verduidelijkt dat het afvalstoffenplan definitief werd goedgekeurd behoudens het deel verwijdering.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van woensdag 24 september 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over een vergunning voor het verbranden van toxisch afval in de Waalse gemeente Visé*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Door het College van Burgemeester en Schepenen van Visé werd er op 25 november 1996 een vergunning afgeleverd aan de S.A. Cimenterie CBR om een deel van de fossiele brandstof te vervangen door toxisch afval en gietzand in de oven E van het cementbedrijf te Lixhe. Het schepencollege heeft geen contact opgenomen met de omliggende gemeenten. Het heeft nagelaten de omliggende gemeenten in kennis te stellen van de vergunningsaanvraag, het effectenrapport en het openbaar onderzoek.

De bevoegde overheid was nochtans verplicht de overheid van het andere gewest te informeren en voldoende gelegenheid te geven om de effecten voor het milieu op zijn grondgebied te beoordelen en een overleg te organiseren. Deze verplichting tot consultatie volgt uit artikel 7 van de Europese Richtlijn 85/337 betreffende de uitwisseling van milieu-effectenrapportage in grensoverschrijdend verband. Daarnaast is er het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waarin artikel 4.3 duidelijk stelt dat bij het afleveren van vergunningen rekening moet worden gehouden met mogelijke effecten op het grondgebied van een ander gewest.

Werd de minister op de hoogte gesteld en vooraf geconsulteerd over deze vergunningsaanvraag ? Zo ja, welk standpunt heeft de minister ingenomen en waarom werden de naburige Vlaamse gemeenten, zoals Voeren, niet betrokken bij dit overleg ? Zo neen, is de minister bereid om alsnog bezwaar aan te tekenen tegen de aflevering van deze vergunning omdat de procedure die gevolgd moest worden, niet werd nageleefd ?

De vraagsteller is eveneens geïnteresseerd in de mogelijke gevolgen van deze verbranding door

CBR op de directe leefomgeving, niet alleen in de gemeente Voeren maar ook in Riemst. Beschikt de minister over meetgegevens in verband met de invloed van deze ovens op de luchtkwaliteit ? Zo neen, is de minister bereid hierrond een initiatief te nemen ?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

De minister bevestigt dat er betreffende de vergunningsaanvraag geen voorafgaande consultatie heeft plaatsgevonden. Het gemeentebestuur van Riemst ontving één dag voor het einde van het openbaar onderzoek informatie vanwege de gemeente Visé. Naderhand werd de minister wel geïnformeerd door de gemeente Riemst, maar niet door Visé.

De minister stelt dat in Wallonië door Waalse belanghebbenden beroep tegen deze vergunning is aangetekend bij de terzake bevoegde minister. Dit beroep is nog hangende.

Wat het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 betreft, meent de minister dat dit niet werd nageleefd. Bij brief van 1 augustus 1997 verzocht de minister zijn Waalse collega hem te willen informeren of en, zo ja, op welke wijze dit samenwerkingsakkoord is toegepast, om hem daaromtrent in gebreke te stellen. Artikel 4 van het samenwerkingsakkoord stelt immers uitdrukkelijk dat de regering van het betrokken gewest een volledig afschrift van de betreffende effectenstudie aan de regering van het andere gewest moet overmaken.

De minister stelt dat hij op de brief van 1 augustus nog geen antwoord ontving. De minister engageert zich om minister Lutgen met aandrang te herinneren aan deze brief om uitvoering te geven aan de tekst van het samenwerkingsakkoord. Ook de gemeente Riemst werd geïnformeerd over de stappen die terzake worden ondernomen.

Wat de gevraagde meetgegevens betreft, verklaart de minister dat hij niet beschikt over concrete meetgegevens met betrekking tot de invloed van die ovens op de luchtkwaliteit in Vlaanderen. De minister heeft aan de Vlaamse Milieumaatschappij opdracht gegeven deze onderzoeken voor het Vlaams Gewest uit te voeren.

3. Replieken

De vraagsteller wenst te vernemen welke mogelijkheden de minister heeft om op te treden wanneer een antwoord van het Waals Gewest uitblijft. Hij

pleit verder voor een goede juridische afdwingbaarheid van het samenwerkingsakkoord.

De minister repliceert dat er een beroepsprocedure is bij de Raad van State en dat ook de gemeente Riemst een beroepsprocedure heeft ingesteld.

– Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van woensdag 24 september 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobbacq, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de sanering van het Tuca-stort in Turnhout*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Op 3 april 1996 werd een afvalverwerker veroordeeld wegens het jarenlang illegaal storten van industrieel en gevaarlijk afval in de oude kleiput Tuca. De OVAM werd belast met de sanering van het terrein en trok hiervoor een krediet van 50 miljoen frank uit. Volgens de vraagsteller een terechte beslissing want de illegale stortplaats vormt een bedreiging voor de vlakbij gelegen drinkwaterwinning.

Vandaag blijkt dat deze illegale stortplaats werd geschrapt van de lijst van ambtshalve te saneren terreinen, omdat de betrokken afvalhandelaar beroep aantekende tegen het vonnis in eerste aanleg. De OVAM heeft beslist de sanering uit te stellen tot na het eindvonnis. De vraagsteller meent dat de beroepsprocedure de sanering van het terrein niet in de weg staat. Er is trouwens nog steeds geen pleitdatum vastgesteld. Daardoor kan de sanering van het stort ten vroegste in 1999 worden uitgevoerd, tenminste als er geen procedure in casatie volgt.

De vraagsteller is van oordeel dat er ondertussen gevaar bestaat dat gevaarlijke afvalstoffen doorsijpelen tot in de waterlagen waaruit het Turnhoutse drinkwater wordt gepompt.

Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen en welke zal hij treffen om op korte termijn effectief dit stort te saneren ?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Juridisch moet er een onderscheid worden gemaakt tussen de lopende gerechtelijke procedu-

res enerzijds en de toepassing van het bodemsaneringsdecreet anderzijds.

Door de uitspraak van de correctionele rechtbank van 3 april 1996 werd de OVAM gelast met de ambtshalve sanering van het Tuca-stort op kosten van de vervuiler. Dit betekent dat zowel de ambtshalve sanering als de terugvordering van de kosten bij de vervuiler door de rechtbank werden uitgesproken.

Het Tuca-stort stond inderdaad op de lijst van de ambtshalve door de OVAM in 1996 te saneren sites, maar niet meer op deze lijst voor 1997. Dit omdat enerzijds door de uitspraak van de rechtbank de sanering in principe veel sneller kan gebeuren, en omdat anderzijds het niet zou getuigen van behoorlijk bestuur om nu nog een tweede procedure te starten. Indien het Tuca-stort op de lijst van de ambtshalve te saneren sites zou blijven staan, is de OVAM verplicht de volledige procedure van het bodemsaneringsdecreet opnieuw te doorlopen, te beginnen met een aanmaning aan de vervuiler om de sanering zelf uit te voeren. Ook de gerechtelijke procedure tot terugvordering van de kosten zou opnieuw worden ingezet. Dit alles kan worden vermeden indien de ambtshalve sanering gebeurt op basis van de uitspraak van de correctionele rechtbank.

Er werd nog niet gestart met de effectieve werken omdat de veroordeelde in beroep is gegaan tegen de uitspraak. De mogelijke verontreiniging van het grondwater wordt van nabij gevolgd door de OVAM. Tot op heden is er nog geen acuut gevaar voor de volksgezondheid of het milieu vastgesteld. Derhalve werden ook nog geen veiligheidsmaatregelen getroffen.

3. Replieken

De vraagsteller vraagt of hij uit het antwoord van de minister mag concluderen dat de huidige werkwijze de meest voordelige is.

De minister bevestigt zulks omdat de uitspraak van de rechtbank volledig in het voordeel van de OVAM is. Om uit te sluiten dat een tweede procedure de lopende gerechtelijke procedure zou afzwakken, opteerde de OVAM ervoor het volle gewicht op het uitvoeren van het vonnis van de rechtbank te leggen.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van woensdag 24 september 1997

Vaste verslaggever : de heer Bruno Tobback, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het gebruik van sokkelwater door particulieren en landbouwbedrijven*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

In het verleden werd sokkelwater, dat uit de diepe ondergrond wordt opgepompt en arm is aan kalk en ijzer, vooral gebruikt door bepaalde textielbedrijven die daarvan afhankelijk waren. De jongste tien jaren gebruiken steeds meer particulieren en landbouwbedrijven dit sokkelwater, ook al kunnen ze zonder problemen oppervlaktewater of drinkwater gebruiken. Op die manier gebruiken particulieren, industrie en landbouwbedrijven meer sokkelwater dan er door de natuur kan worden aangevoerd. Als deze overexploitatie blijft duren, zal deze Vlaamse sokkel binnen afzienbare tijd droog staan. Het resultaat zal zijn dat de industrie oppervlaktewater moet gebruiken dat ontdaan moet worden van kalk en ijzer, wat een zeer dure operatie is.

Mogelijke oplossingen voor het probleem van het tekort aan sokkelwater zijn het opschorten van het gebruik door de industrie voor een bepaalde periode, ofwel de recyclage of het selectief gebruik van sokkelwater aanmoedigen.

De vraagsteller herinnert aan de maatregel van het Vlaams Gewest waarbij bedrijven die jaarlijks 500 kubieke meter grondwater oppompen in de toekomst aan een heffing worden onderworpen. Deze maatregel maakt geen onderscheid tussen water uit de sokkel of uit andere grondlagen, evenmin wordt er een onderscheid gemaakt tussen de sectoren die dit water gebruiken.

Welke initiatieven heeft de minister reeds genomen en zal hij nemen om de overexploitatie van het schaarse sokkelwater tegen te gaan ?

2. Antwoord van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

De overexploitatie van onze grondwaterlagen in het algemeen en van de sokkel (massief van Bra-

bant) in het bijzonder is reeds lang gekend. De situatie wordt door de bevoegde administratie nauwlettend gevolgd. Uit de bekomen informatie blijkt dat het waterpeil in Melle in de periode 1986 tot 1996 gedaald is met circa 11 meter. De waarschuwing die een genootschap van Gentse geologen tijdens een vorig jaar gehouden symposium heeft gegeven, is de minister bekend en is zeker ernstig te nemen.

Om het probleem structureel op te lossen, wordt beleidsmatig gewerkt op de drie volgende terreinen :

Vergunningenbeleid : in een eerste fase wordt gewerkt aan het onder controle krijgen van alle grondwaterwinningsvergunningen. Om dit meer efficiënt te kunnen laten gebeuren, wordt overwogen de grondwaterwinningsvergunning te integreren in de Vlareem-vergunning. In een tweede fase zullen de verschillende lopende vergunningen worden onderzocht om na te gaan in welke mate de vergunde debieten kunnen worden beperkt.

Heffingenbeleid : om de bedrijven te stimuleren te zoeken naar andere alternatieven, zoals het winnen van oppervlaktewater of de recuperatie van hemelwater, werd bij programmadecreet van 20 december 1996 het principe van de vestiging van een heffing op het winnen van grondwater ingevoerd. Ten einde de betrokken bedrijven de gelegenheid te geven daadwerkelijk over te schakelen naar een alternatieve waterwinningswijze, wordt geopteerd voor het stapsgewijze laten groeien van de grondwaterheffing. Daartoe werd een sociaal-economische correctiefactor ingevoerd die voor het heffingsjaar 1997 gelijk was aan nul. Het is de bedoeling deze correctiefactor met ingang van het heffingsjaar 1998, gediversifieerd naar de verschillende bedrijfssectoren, vast te stellen en in de komende jaren te laten stijgen.

Wetenschappelijke opvolging : het blijft vanzelfsprekend noodzakelijk het herstel van de sokkel wetenschappelijk te onderbouwen. In het kader van het programma beleidsgericht onderzoek werd in dat licht een onderzoeksproject ingediend met de titel 'Opstellen van gedetailleerde mathematische modellen voor het landenaan, krijt en sokkel ter voorbereiding en opvolging van de op te stellen en uit te voeren herstelprogramma's voor de overbemalen zones in de sokkel'.

3. Repliek

De vraagsteller wenst te vernemen of die bedrijven die om technische redenen sokkelwater nodig heb-

ben evenveel zullen worden belast als anderen die niet afhankelijk zijn van het sokkelwater.

De minister bevestigt dat onderzocht wordt of een verschil in behandeling opportuun en haalbaar is naargelang het bedrijf al dan niet alternatieven heeft op het vlak van watergebruik.

– *Het incident is gesloten.*

MONDELINGE VRAAG (Regl. art. 79)

Commissie voor Mediabeleid

Vergadering van dinsdag 30 september 1997

Vaste verslaggever : de heer Carl Decaluwé, secretaris van de commissie

Mondelinge vraag van mevrouw Gerda Raskin tot de heer Eric van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de inplanting van Radio 2 Vlaams-Brabant*1. Uiteenzetting door de vraagsteller*

Mevrouw Gerda Raskin herinnert eraan dat de burgemeester van Leuven en andere politici reeds geruime tijd aandringen op een overheveling van de locatie van Radio 2 Vlaams-Brabant naar Leuven. Mevrouw Gerda Raskin vernam dat aan deze verhuis een prijskaartje hangt van circa 185 miljoen frank. Deze bedragen zouden worden vermeld in een rapport dat op 8 september 1997 aan de raad van bestuur van de openbare omroep werd voorgelegd.

In dit bedrag van 185 miljoen frank zijn onder meer 91 miljoen frank voor een nieuwe vestiging van de omroep Vlaams-Brabant, een geschatte investeringskost van 29 miljoen frank voor het opstarten van een Brussels initiatief en een jaarlijkse meerkost ten belope van 19 miljoen frank begrepen. De vraagsteller stelt vast dat deze investeringskosten niet voorzien zijn in het budget van de openbare omroep.

De vraagsteller vernam via persberichten dat de raad van bestuur van de BRTN niet gewonnen is voor de verhuis van Radio 2 Vlaams-Brabant. Daarenboven is deze nieuwe vestigingsplaats in Leuven ook geen waarborg voor een betere ontvangstkwiteit in bepaalde delen van de provincie waar er nu problemen zijn.

Mevrouw Gerda Raskin wenst het standpunt te kennen van de Vlaamse regering over deze eventuele herlocatie van Radio 2 Vlaams-Brabant en te vernemen of de Vlaamse regering bereid is deze financiële meerkost te dragen. De vraagsteller is van oordeel dat de Vlaamse regering eerder moet pleiten voor een betere kwalitatieve meerwaarde van Radio 2 Vlaams-Brabant dan voor een louter symbolische splitsing.

2. Aanvullende vragen van andere leden

De heer Tuur Van Wallendael herinnert aan de vraag die het gemeentebestuur van Leuven destijds

bij de bespreking van het maxidecreet heeft geuit om in deze commissie te worden gehoord over de problematiek van Radio 2 Vlaams-Brabant. De heer Tuur Van Wallendael refereert aan de nota van de BRTN over de mogelijke vestiging van Radio 2 Vlaams-Brabant die aan de Vlaamse regering werd voorgelegd. In deze studie werd dieper ingegaan op een aantal bezwaren die mevrouw Gerda Raskin heeft geformuleerd (het luistercomfort in Vlaams-Brabant is niet optimaal...). Het besluit van deze studie is dat een splitsing zich opdringt : naast een zender Vlaams-Brabant, zoals voor de andere provincies, is er behoefte aan een zender Brussel-hoofdstad. De heer Tuur Van Wallendael kan zich terugvinden in de achterliggende filosofie om een specifieke zender voor Brussel-hoofdstad op te richten. Het lid verwijst naar de forenzen en de massale aanwezigheid van andersstaligen die een speciaal publiek vormen voor zo'n zender. Het prijskaartje voor een nieuwe vestiging in Vlaams-Brabant belooft 246 miljoen frank.

De heer Tuur Van Wallendael benadrukt dat trouwens niet alleen vanuit Leuven maar ook vanuit Brusselse zijde aangedrongen wordt op een speciale Brusselse stadszender. Het lid verwijst naar een artikel verschenen in De Morgen van 25 juli 1997 waar minister Jos Chabert zich voorstander toonde van zo'n Brusselse stadradio. De heer Tuur Van Wallendael meent dan ook dat dit denkspoor het overwegen waard is, vooral om inhoudelijke redenen en om tegemoet te komen aan de problemen op vlak van zendcomfort. Over de betaalbaarheid van dit scenario vernam het lid graag de visie van de regering.

De heer Michel Doomst stelt dat hij zich niet van de indruk kan ontdoen dat hoe verder men van Brussel woont, hoe minder men eigenlijk beseft waarover het hier in feite gaat. Het verwondert dit lid dat men enerzijds vanuit Leuven wel in theorie begrijpt dat een zender als Radio 2 een band creëert tussen Vlamingen en Brusselaars, maar dat het anderzijds niet lukt deze stelling in de praktijk om te zetten. De heer Michel Doomst benadrukt dat indien men deze symbolische discussie wil voortzetten, niet alleen de burgemeester van Leuven maar ook Vlaamse Brusselaars moeten worden gehoord over deze problematiek. Hij is er stellig van overtuigd dat dan andere geluiden zullen worden gehoord.

De heer Jos Geysels herinnert eraan dat tijdens de besprekingen in commissie over het maxidecreet verschillende fracties hun wensen hebben geuit maar dat veelal het prijskaartje bepaalde zaken niet mogelijk heeft gemaakt. Voor de Agalev-fractie is, gelet op het prijskaartje van 246 miljoen

frank, het antwoord neen op het stokpaardje van de burgemeester van Leuven. Een hoorzitting met de betrokkenen zou bovendien geen invloed hebben op het standpunt van de Agalev-fractie.

3. Antwoord van de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

De minister verwijst naar de afgesloten beheersovereenkomst tussen de openbare omroep en de overheid. De openbare omroep kreeg toen de opdracht een studie te maken over de socio-culturele en financiële aspecten van Radio 2 in Vlaams-Brabant. De raad van bestuur heeft dit onderzoek inderdaad laten uitvoeren. De minister deelt mee dat hij deze studie getiteld 'Onderzoek naar de socio-culturele en financiële aspecten van Radio 2 in Vlaams-Brabant' aan de leden van de commissie ter beschikking zal stellen.

De minister citeert uit de conclusies van deze studie. Zo blijkt dat de twee arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven qua berichtgeving vrij evenwichtig (Leuven voor 37%, Halle-Vilvoorde voor 37% en Brussel voor 25%) aan hun trekken komen en dat er een goede spreiding is over de provincie. Radio 2 Vlaams-Brabant verzorgt op evenwichtige wijze een nationale en regionale opdracht. Zowel qua berichten als behandelde onderwerpen is er een goed gebalanceerd evenwicht tussen de beide arrondissementen. Er is iets minder aandacht voor specifieke activiteiten van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. De minister bevestigt dat er inderdaad problemen van luistercomfort zijn, vooral in Brussel en ook in het Leuvense.

Wat de positionering van Radio 2 Vlaams-Brabant tegenover de andere gewestelijke omroepen betreft, blijkt dat Radio 2 Vlaams-Brabant een marktaandeel scoort van 31,1 % hetgeen iets lager is dan het gemiddelde marktaandeel bij de Vlaamse bevolking (34,2%). Maar bij verdere analyse blijkt dat bijvoorbeeld in Leuven het marktaandeel 38,3% bedraagt wat meer is dan het gemiddelde in Vlaanderen (Halle-Vilvoorde scoort 26% en Brussel 23,5%).

De minister benadrukt dat uit de conclusies van deze studie blijkt dat Radio 2 Vlaams-Brabant vrij goed beantwoordt aan het profiel. Het is echter evident dat bij een herpositionering (splitsing) naar een bepaald doelgebied Radio 2 Vlaams-Brabant nog beter dit gebied kan verzorgen. De studie zegt dan ook dat inzake Brussel het doelpubliek beter kan worden bereikt bij een herpositionering.

De minister verduidelijkt dat deze studie een aantal aspecten waaronder het politieke, met name de band tussen Brussel en Vlaams-Brabant niet behandelt. De minister benadrukt dat het toch wel een erg belangrijk politiek en maatschappelijk gegeven is dat men nu in heel Vlaams-Brabant op Radio 2 kan horen wat er in Brussel gebeurt en omgekeerd. Dit facet kwam niet aan bod in de studie maar daarmee moet wel rekening worden gehouden.

De minister bevestigt dat de raad van bestuur van de BRTN aan deze studie een vergadering heeft gewijd en een aantal conclusies heeft geformuleerd die niet altijd overeenstemmen met de eigenlijke conclusies van de studie. De raad van bestuur heeft de studie geïnterpreteerd, wat trouwens zijn goed recht is.

De conclusies van de raad van bestuur van de openbare omroep zijn de volgende :

– ten eerste, uit het onderzoek is gebleken dat Radio 2 Vlaams-Brabant inhoudelijk en naar bereik volledig zijn opdracht degelijk vervult ;

– ten tweede dat er geen enkele reden is om Radio 2 op een andere locatie te vestigen ;

– ten derde het prijskaartje. Dat ziet er als volgt uit : de restauratie van het Amerikaans Theater – waar Radio 2 nu gehuisvest is – vraagt een investering van circa 155 miljoen frank. De BRTN stelt dat men de inkomsten hiervoor zou kunnen halen uit de verkoop van het gebouw aan het Flagey-plein. Een nieuwe vestiging van Radio 2 – elders in Vlaams-Brabant – zou een investering van 246 miljoen frank vergen : 91 miljoen frank meer dan de verbeteringswerken aan het Amerikaans Theater. Als men overgaat tot een splitsing van de omroep, vraagt de opstart van een Brusselse radio bijkomend 29 miljoen frank en een jaarlijks bedrag van 18,8 miljoen frank aan exploitatiekosten, dat vier jaar moet worden geïnvesteerd. Globaal gaat het dus om een bedrag van circa 104 miljoen frank vermeerderd met 91 miljoen frank wat een meerkost oplevert van circa 195 miljoen frank om deze operatie door te voeren. Vandaar dat de raad van bestuur van de BRTN heeft gesteld dat de omroep circa 195 miljoen frank aan bijkredieten nodig heeft om deze operatie te realiseren.

De Vlaamse regering heeft akte genomen van deze studie. De discussie daarover blijft open. Maar de minister benadrukt dat daarvoor geen geld werd uitgetrokken in de begroting van 1998. De minister verklaart ten slotte dat de BRTN hem informeerde

dat de restauratiewerken aan het Amerikaans Theater vrij dringend – in termen van maanden – moeten worden uitgevoerd. Eens die restauratiewerken worden aangevat, moeten ze vanzelfsprekend worden voortgezet.

4. Replieken

Mevrouw Gerda Raskin betreurt dat de Vlaamse regering over deze problematiek geen beslissing neemt en niet regeert. Het lid is van oordeel dat de Vlaamse regering ondubbelzinnig een standpunt moet innemen. Ofwel is de regering voorstander van een splitsing van Radio 2 Vlaams-Brabant – de vraagsteller is daar radicaal tegen gekant – ofwel is zij daar tegen omwille van de band tussen Brussel en Vlaams-Brabant.

De heer Tuur Van Wallendael bemerkt enige emotionaliteit bij een aantal leden en pleit ervoor dat de leden van de commissie de degelijke inhoudelijke studie van de BRTN zouden doornemen en er dan de nodige politieke conclusies aan verbinden. Het lid vraagt zich af hoe de raad van bestuur van de BRTN tot zijn besluit – dat volledig haaks staat op de conclusies van deze studie – gekomen is.

De heer Hugo Van Rompaey is van oordeel dat dergelijke vragen om gehoord te worden best via parlementaire weg worden ingediend. Hetzelfde lid vraagt zich immers af wat men in dit licht zal doen met verzoeken in die zin van de 307 andere burgemeesters van Vlaanderen.

De heer André Denys verwijst naar de desbetreffende bepalingen in het Reglement en meent dat een hoorzitting gekoppeld moet zijn aan een ontwerp of een voorstel van decreet, of een voorstel van resolutie.

Er is tenslotte een consensus in de commissie om na lezing van de studie van BRTN, die door de minister aan de leden van de commissie zal ter beschikking worden gesteld, op een volgende commissievergadering te bekijken of op de vraag van de heer Tuur Van Wallendael om het gemeentebestuur van Leuven te horen, kan worden ingegaan en zo ja op welke wijze.

– Het incident is gesloten.

Voorzitter